อันดับ 35

นิตยสาร

จี.แอล

นิตยสารแนวใหม่สำหรับหนุ่มสาวทุกรูปแบบ

ฉบับเดียวที่ไม่เหมือนใคร
เพียบด้วยความมันทุกรูปแบบ
พร้อมความมันหยด

เริงรัก เรียนโลกีย์
หนึ่งสาวสองหนุ่ม
เปิกกี้เรียนรัก
ดาวรายเล่นไฟ
ลองทางใหม่
รักที่ต้องทน
วัยรุ่น วุ่นรัก
สาว 16 ฯลฯ
และที่พลาดไม่ได้ก็คือ
ไกด์ชาวเกย์

เปิดรับสมัคร
สมาชิกนิตยสาร จี.แอล
ตลอดปีมีรางวัลแถม

สมัครเป็นสมาชิก
จี.แอล คลับ
มีสิทธิ์ได้รับ
รางวัลทุกฉบับ

10.

บรรณรักษ์สาวแสนสวย

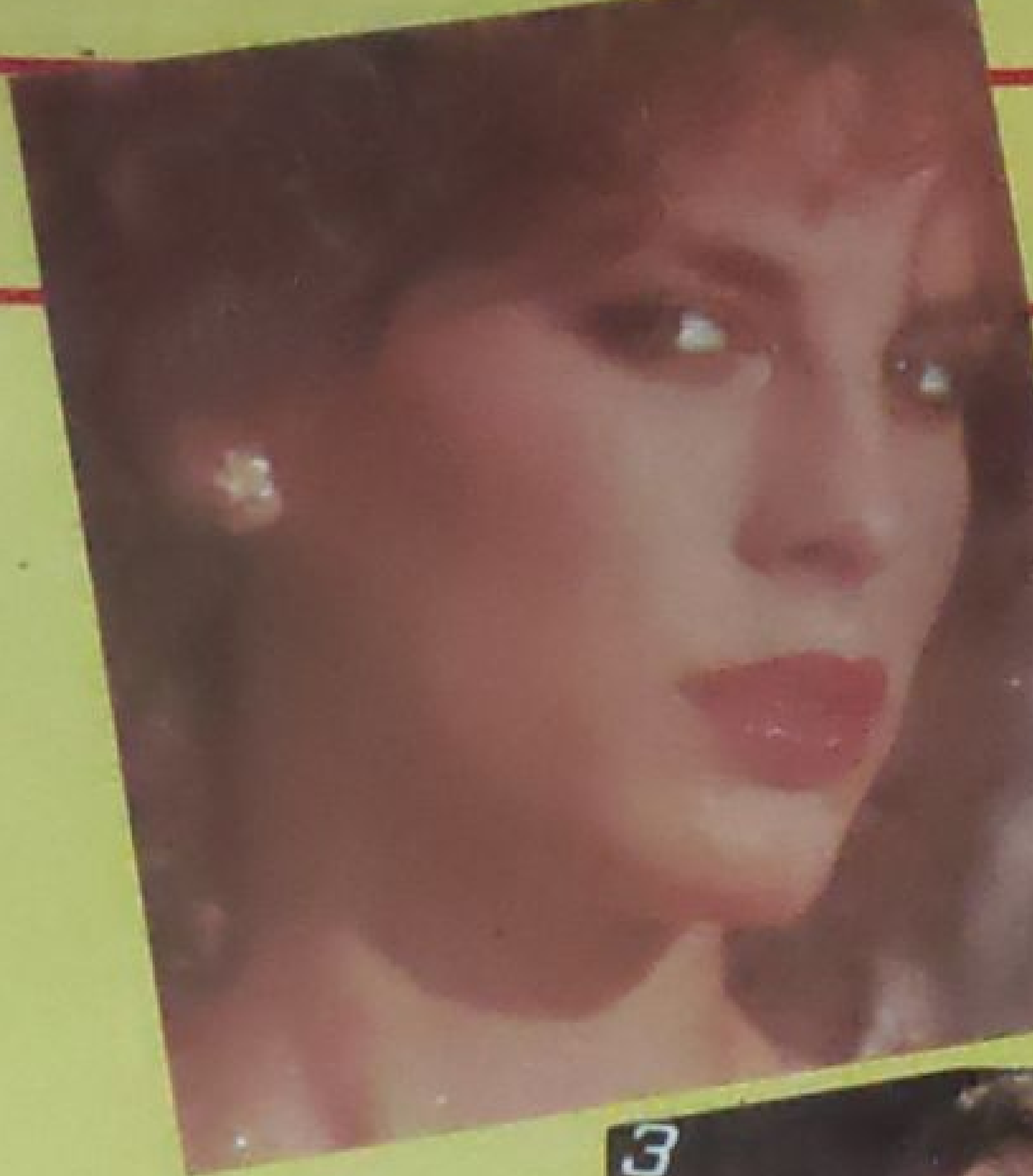

1

2

3

4

ไม่ว่าจะให้เธอสรวมชุดแต่งองค์ทรงเครื่อง หรือเปลื้องผ้า เธอก็กล้าที่จะอวดความอวบอัดครัดเคร่งเต่งตึงให้เต็มตา อัลลัน ว๊อซ จึงสนองตอบความปรารถนาของเธอด้วยการถ่ายภาพงามๆ ยามสรวมและไม่ใส่ให้สมกับที่เธอรอคอยนวลนางบนแผ่นภาพ จี.แอล. ฉบับนี้ซูซี่รับหน้าที่มอบความสุขให้กับคุณๆ เป็นอาหารตาจานโต

ใครจะเชื่อบ้างว่าบรรณรักษ์ผู้สงบเสงี่ยมเจียมตนของห้องสมุดสาธารณะกระจ้อยร่อยในเมืองเล็กๆ แห่งรัฐโอเรกอน แดนดินถิ่นที่เธอเติบโตขึ้นมาจะกล้าทำได้ เธอว่า "หนังสือคือประทีป ฉันชอบอ่านหนังสือ หนังสือทำให้ฉันรู้จักโลกภายนอกอันกว้างไกล"

เรื่องของผู้ชายน่ะหรือ อือเธอพึมพำ ชีวิตของเธอนั้นความสุขส่วนหนึ่งมาจากชายชาญ หลาย

5

6

7

ต่อหลายคนที่ก้าวผ่านเข้ามาในเส้นทางชีวิตของเธอ ก็ด้วยเหตุนี้แหละที่เธอจึงต้องเวียนว่ายอยู่ในโลกของชายหนุ่มผู้รุ่มร้อนด้วยไฟเสน่หา

ทำไมจะต้องสรวมใส่ชุดอันเกะกะน่าเบื่อหน่าย เธอสาธยาย "ฉันคิดว่าหากจะให้เป็นไปตามความฝันอันสุนทรีย์ของฉันละก็ต้องเปลือยให้หมดนั่นแหละคือจุดหมายปลายทาง" และนั่นเองที่ภาพเปลือยชุดนี้จึงเปรียบเสมือนความฝันอันโสภาที่เธอหยิบยื่นให้ชายทุกคนที่มีพลังแห่งกามาในหัวใจอันเรืองรอง ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งในชีวิตสาวของซูซี่ที่โปรดปรานนักหนากว่าสิ่งใด

บนเกาะอันเป็นสถานที่ถ่ายทำเธอบอกกับเราว่า เธอเปรียบเสมือนผู้หญิงตระกูลผู้ดีอังกฤษที่พลัดหลงมาเดียวดายในไพรกว้าง อ้างว้างและเดียวดายใจเหงา ทุกอย่างเงียบสงบ ห่างไกลอยู่ปลายโลกกว้าง เวลาส่วนใหญ่จึงขลุก

8

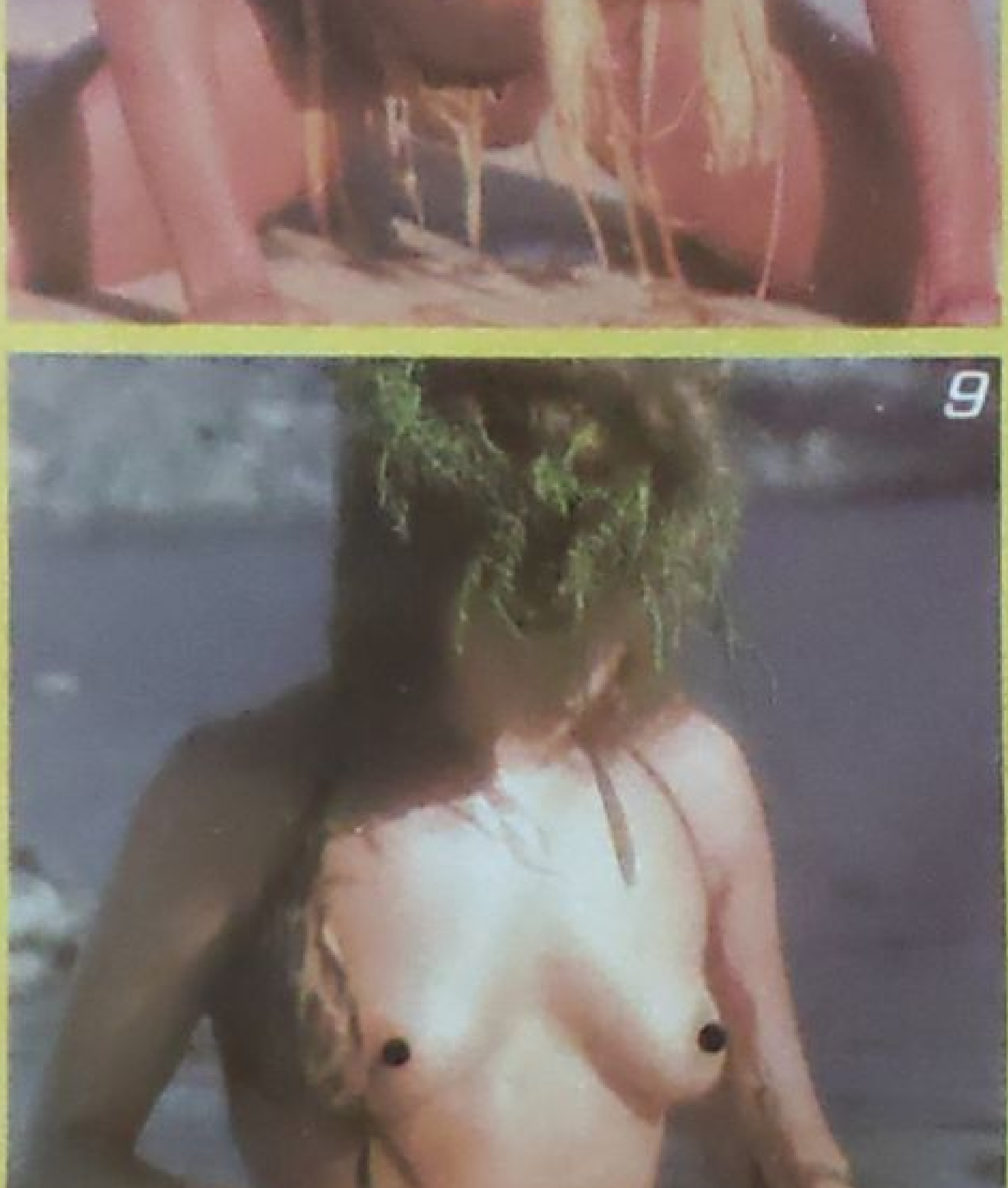

9

อยู่ในการดุ่มเดินเพลินไปในธรรมชาติแห่งป่าดง สรงสนานกับกระแสร์น้ำตกแสนฉ่ำเย็น หลีกเร้นอยู่ตามพุ่มพฤษานานาพันธุ์สราญใจ

ยามหิวก็หาอาหารกินตามประสาบรรดามีอยู่รอบกายประทังไปเพื่อชีวิตเพียงวันๆ สุดท้ายเสื้อผ้าที่คลุมกายก็ค่อยๆ ขาดหายไปทีละชิ้นสองชิ้น จนสุดจะปิดโนมสงวนนวลเนื้อทอง ทุกสิ่งรอบกายคือสวรรค์บันดลบันดาล แต่แล้วสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือความเงียบเหงาเปล่าเปลี่ยวที่สุดเธอก็พบต้นเหตุแห่งความวาบหวิวนั้น อะไรเสียอีกล่ะถ้าไม่ใช่ พ่อยอดชายชาตรีผู้มีแผ่นอกกว้าง

แม้หลับตานิทรากายในราตรีก็พลันต้องสะดุ้งตื่นผวาหวาดไปรอบกายพ่อยอดชายที่ในฝันพลันหายไป เหงื่อโทรมไหลอยู่รอบตัวแสนเสียดาย และแล้วในห้วงมโนนึกคึกคักเทพบุตรวัยกำดัด ที่ร่างเปลือยเดินเรื่อย ๆ ขึ้นมาจากชายหาด เพื่อทำให้ความฝันอันพิศาลนั้นเป็นจริงทุกสิ่งสรร ความกดดันอันพลุ่งพล่านดาลเดือดสุดจะออกลั้นทานทน มือไม้อันละมุนเริ่มคลึงเคล้าไปตามตัว

จากจุดโน้นมาจุดนี้เคลื่อนที่วุ่นวายเพื่อคลายเหงา ภาพเงาแห่งความหลังส่งพลังมาสั่งการ ลมุนหวานกับยอดชายในอดีตทั้งสองเรา และหมู่มากหากบางครั้งก็เคยผ่านทำไมหนอจึงไม่

11

มีชายชาญสักกลุ่มใหญ่ ขึ้นมาบนเกาะสวรรค์อันห่างไกล มาไว ๆ เถอะพ่อคุณพ่อทูนหัวทั้งเกาะน้อยเกาะใหญ่พร้อมสรรพเตรียมรับไว้หากเยียบย่างขึ้นหว่างเกาะในยามนี้เป็นสมคะเน

พอทีเถอะแม่หนูเรารีบขัดเพราะลำพังที่กดชัตเตอร์ผีบผับก็เต็มทน นี่เธอยังมาพ่นให้คิดมากตามไปด้วย แม่คนสวยฉอเลาะว่า "อ้าวคุณอาไม่อยากให้ต่อจนจบเหรอ" ตามใจเธอต่อไป เธอจีบปากจีบคำ "คนแล้วคนเล่าเข้ามากระหน่ำแต่เธอก็ไม่เคยรู้จักคำว่าพอ คงหลอกล่อให้เขาพล่านไปตามดงพงพฤกษ์ไพร ตามใจที่ปรารถนา อื้อ อ้า แล้วก็เอ้อ" ถ่ายภาพเสร็จพอดีแล้วก็เอ้อ อู้ อี้ นี่อย่าล้อเล่นกับน้าน่า กล้องตัวนี้แสนดีมีราคา อย่าทำบ้าชัดเตอร์หัก หัว.....จบ ●

10

1. นวลน้องหน้าหวานปานน้ำผึ้ง
2. งามซึ้งยามเปิดอกออกเฉลย
3. ผ้าแนบเนื้อแนบน้ำยามสบาย
4. สระสรงกายในธาราซ่าฉ่ำเย็น
5. ครอมร่างกับทรายอย่างท้ายท้า
6. แน่คุณอ้าแอบจ้องมองตาเป็นมัน
7. ยืดอกกระทดระทวย
8. สุดสวยบั้นท้ายที่หมายตา
9. ดูซิผ้าขาดวิ่นเป็นชิ้นเละ
10. ไม่เป็นไรเอ๊ะใครมาแอบมอง
11. แน่ะ อย่าจ้องตามันเป็นหมัดเดี๋ยวซัดหงาย
12. จะโก้งโค้งก็ยังแอบมาร่ำไร
13. แหมให้ตายเหอะคุณกล้าทำเหรอ

12

13

เซ็กส์ โชว์รูม

โดย หนุ่มเชียงใหม่

ข่าวดีสำหรับผู้สนใจภาพนู๊ดชาย คุณสั่งจองหรือยัง

หลั่งไหลกันมาทั้งไปรษณียบัตรและจดหมาย เพื่อสั่งจองหนังสือรวมภาพนู๊ดชายที่เราจะจัดทำขึ้น พร้อมกับคำถามเหมือน ๆ กันว่า จะปกปิดอำพรางอย่างในจี.แอล หรือเปล่า หรือเห็นจะแจ้งอย่างถึงกึ๋นถึงใจพระเดชพระคุณ

ก็ขอบอกอีกครั้งว่า เพลย์เกิร์ลเขาเอาผู้ชายหุ่นยั่วกิเลสมาแก้ผ้าโชว์อย่างไร เราก็ทำอย่างนั้น เชื่อฝีมือโก๋ปากน้ำเถอะ และนี่ก็เป็นครั้งแรกที่เราทำ มันก็ต้องเจ๋งเป้งบ๊ะจ่าง ครั้งต่อไปถ้าทีจะได้ไม่เสียคนอุดหนุนเขียนไปมากความก็ดูเหมือนคุยโวโอ้อวด สรุปง่าย ๆ เป็นว่า คุณไม่ผิดหวังแน่ก็แล้วกัน รีบส่งไปรษณียบัตรหรือ จ.ม. มาสั่งจองได้ ส่งมาที่ผมหรือโก๋ ปากน้ำมีค่าเท่ากัน เงินทองเอาไว้พูดกันทีหลัง ไม่กี่สิบหรอกคุณ และถ้าจะมีการส่งหนังสือให้ ก็อย่าวิตก เราจะไม่ทำให้คุณประดักประเดิกเขิน รับรองว่าไม่ประเจิดประเจ้อแน่

รีบ ๆ ส่งกันมานะครับ เราจะรอ

ตอนนี้เข้ารายการประจำของเราได้

หนังของคนทำหนังสือ

ทราบกันดีในหมู่นกฮูกและเสือสิงห์กระทิงแรดในอเมริกาว่า หนังสือฮัสเลอร์เป็นหนังสือเซ็กส์ระดับทำให้อารมณ์หนุ่มแตกพาลถึงจุดหลั่งไหลได้ เพลย์บอยที่เคยว่าแน่ผมว่ายังแพ้เมื่อเขาทำวิดีโอเทปหนังกระตุกอารมณ์ปรารถนา จึงน่าติดตามน่าพิสูจน์ว่า เฉียบขาดอย่างในหนังสือหรือเปล่า แต่ตามรูปการณ์ ในหนังสือยังเด็ดขนาดนั้นหนังย่อมสะเด็ดสะเด่ากว่าเป็นไหน ๆ

ที่เห็น ๆ ในโฆษณาก็มีเรื่อง Nean Nights, Babylon Pink, Platinum Paradise, Foxtrot และอีกหลาย ๆ เรื่องอย่างที่คุณเห็นในตัวอย่างหน้าปกตลับเทป

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องไหน ราคา 69.95 ดอลลาร์ หรือราว 1609 บาท ต่อหนึ่งม้วนเท่ากันหมด ถ้าซื้อสามม้วนทีเดียวก็ 199.95 ดอล ตกประมาณ 4599 บาท

การถ่ายทำคุณเชื่อถือได้ ตากล้องเขาเนี้ยบเฉียบขาดอย่าบอกใครเรื่องความแปลกพิสดารวิตถารก็ยกให้เหอะ เรื่องไหนเรื่องนั้น ไม่มีพร่องมีขาด

●

หนังสือฮัสเลอร์

พูดถึงหนังของเขา ก็น่าจะเอาหนังสือของเขามาว่าด้วย เผื่อบางคนพึ่งติดตาม จี.แอล. จะได้รู้ว่า ที่โน่นเขามีหนังสือเด็ด ๆ ยังไงบ้าง

ฮัสเลอร์เป็นหนังสือพิมพ์ด้วยกระดาษชั้นดี น่าดู น่าเก็บเป็นสมบัติเพลย์บอย สีสวยสดตลอดทั้งเล่ม เนื้อหาสาระน่าอ่านน่าตื่นเต้นชวนสยิว ปกติราคาเล่มละ 4.95 ดอลลาร์ คิดเป็นเงินไทยเท่าไหร่เอา 23 คูณเข้าไป

แหล่งติดต่อสอบถามและสั่งซื้อ

สำหรับวิดีโอฮัสเลอร์

Command Vedeo

Dept. HU. 4/4
1540 Broadway
New York
N.Y. 10036
U.S.A.

สำหรับหนังสือ Hustler
Flying Subscription Company, Inc.
P.O. Box 67068
Loy Angeles
Ca 90067-9944
U.S.A. ●

วิดีโอวิปริต

เมื่อ Hustler **ทำวิดีโอออกมาโครมคราม ทาง** Pleasure Time **ก็ทำออกมาแข่งบ้าง โดยเน้นหนักเฉพาะเรื่องวิปริตผิดธรรมดา จึงให้ชื่อว่าชุด** Bizarre Vedeo Party **ประกอบด้วยหนังสดหลายเรื่องหลายรส**

Leather Revenge

เรื่องนี้ผัวจับได้ว่าเมียเล่นเพื่อนเลสเบี้ยนกับผู้หญิงข้างบ้าน จับได้คาหนังคาเขา จึงลงโทษด้วยการมัดและเฆี่ยนตีคนทั้งคู่ แต่แล้วสองสาวก็หนีรอดและแก้แค้นเขาด้วยวิธีซาดิสม์ไม่แพ้กัน

Man to Maiden

เรื่องของผู้ชายที่ทำตัวเป็นสาวใช้มั่วกับนายผู้หญิงและเพื่อนของนาย นี่ก็รักรุนแรงเช่นกัน

Bizarre Fantasies

ชื่อเรื่องบอกทนโท่อยู่แล้วว่า เกี่ยวกับเซ็กส์ที่ทำกันเหมือนฝันทำตามจินตนาการสารพัดแบบ

เรื่องอื่น ๆ ก็ประหลาดพิลึกพิลั่นไม่แพ้กัน คนชอบของแปลกโดยเฉพาะที่หนักไปทางรุนแรงเจ็บปวดคงไม่ผิดหวังแน่ ดูแล้วได้ตัวอย่างมาเล่นกันเองเยอะแยะ แต่ถ้าเป็นประเภทไม่ชอบความโลดโผนโจนทะยานคงไม่สะใจ ดีไม่ดีไม่ชอบเอาเลยก็ได้

สถานที่ติดต่อสำหรับวิดีโอชุดนี้

Pleasure Time
P.O. Box 67800-5285
Los Angeles
Ca 90067
U.S.A.

สำหรับสนนราคานั้น ราคาเดิมม้วนละ 89.95 ดอลลาร์ แต่ลดลงมาเหลือเพียง 59.95 ดอลลาร์ นี่สำหรับม้วนแรกม้วนเดียว ม้วนต่อ ๆ ไปถ้าซื้อเขาลดให้อีก เหลือม้วนละ 49.95 ดอลลาร์ กี่บาทก็เอา 23 คูณเข้าไป

●

โลกของผู้ชาย

นี่ก็ผลิตภัณฑ์ของบริษัท Pleasure Time อีกเช่นกัน ผิดแต่ว่า เป็นของเล่นของสนุกสำหรับผู้ชายโดยเฉพาะ ขนมากำนัลกันเป็นกรุเป็นคอลเลคชั่น ให้ชื่อว่าชุด "โลกของผู้ชาย" ประกอบด้วยของเล่นน่าสนเยอะแยะ แต่ละอย่างเห็นแล้วน่าเป็นเจ้าของทั้งนั้น เอามาหาความสุขตามลำพัง ยามที่หาคู่ขาคู่ใจไม่ได้ หรือจะเอามาสนุกกับคนเคียงกายก็ถูกสเป็คดีเหมือนกัน

เครื่องช่วยตัวเองแบบเดอลุกซ์

เป็นเครื่องมือหรือเครื่องสั่นสะเทือนสำหรับคุณผู้ชาย สอดไอ้หนูเข้าไปในถ้ำแล้วเดินเครื่อง จะสามารถถึงสวรรค์ไปยาก คุณจะโถมตัวคล้ายกำลังขี่ม้าจริง ๆ แรงยังไงไม่ว่า เพราะเป็นแบบติดผนัง

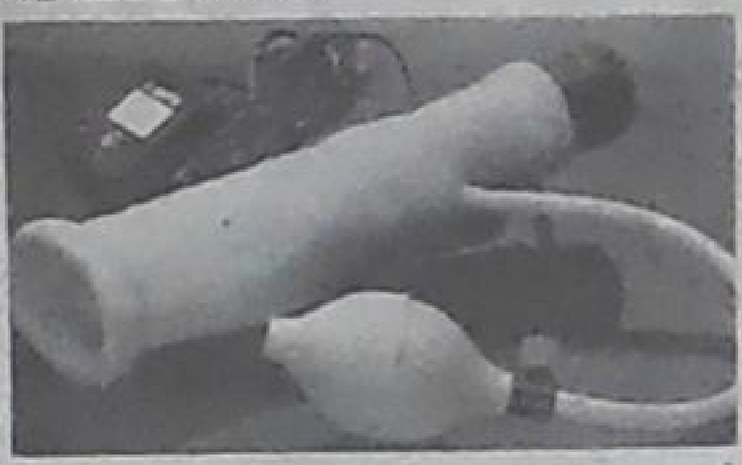

ราคา 29.95 ดอลลาร์ หรือราว 689 บาท ติดต่อสอบถามด้วยระหัส #7729 ●

อีสาวเป่าปี่

อันนี้มาแปลก คล้ายตุ๊กตายาง แต่มีเฉพาะส่วนหัว หน้าตาผมเผ้าพยายามให้เหมือนผู้หญิงอย่างที่สุด อ้าปากอย่างพร้อมจะบริการคุณ เป็นเครื่องสั่นสะเทือนไฟฟ้าเหมือนกัน

ระหัส #277K

ราคา 34.50 ดอลลาร์ หรือราว 793.50 บาท

●

ความสุขสองทาง

นี่ก็แหวกแนวเหมือนกัน คือเป็นเครื่องสั่นสะเทือนแบบมีสองทางให้เลือกหาความสุขได้ตามต้องการ ทางหนึ่งเป็นช่องคลอดจำลองอีกทางเป็นทวารเลียนของจริง เหมาะสำหรับคนชอบเล่นรักแบบครึ่งบกครึ่งน้ำ กับผู้ชายก็ได้ กับผู้หญิงก็ซู่ซ่าไม่แพ้กัน

รหัส #7721

ราคา 49.50 ดอลลาร์ เป็นเงินไทยเท่าไหร่เอา 23 คูณเองนะครับ

สถานที่ติดต่อคือ Pleasure Time ตามที่อยู่ที่ให้ข้างต้นส่วนจะสั่งเข้ามาได้หรือไม่ ทางเราไม่ทราบ และไม่กล้ายืนยัน อีกทั้งไม่มีบริการช่วยติดต่อสั่งซื้อไม่ว่าในกรณีใด สำนักงานของเราก็ไม่มีของพวกนี้ไว้ขายด้วย

สำหรับระหัสสินค้านั้น คือหมายเลขของสินค้าชนิดนั้นนั่นเอง เขาทำมาเพื่อสะดวกในการติดต่อกับลูก เพราะสินค้ามีหลายอย่าง ใช้เป็นระหัสหมายเลขมันสะดวกกว่าเรียกชื่อจริงยาว ๆ เข้าใจตามนี้นะครับ ●

บทบ.ก.

ทยอยสมัครกันมาเรื่อย ๆ สำหรับรายการสมัครเป็นสมาชิก บอกรับนิตยสาร จี.แอล. เป็นรายปี ท่านที่ยังไม่ได้สมัคร จะสมัครเมื่อไหร่ก็แล้วแต่ความสะดวกของท่าน แต่ขอเรียนว่า

เร็วได้เท่าไหร่ยิ่งดี เพราะถ้าสมัครกันครบตามเป้าหมายของเราเมื่อไหร่ เราก็จะจัดส่งของสมนาคุณให้ท่าน ได้เร็วเท่านั้น

ที่ต้องรอให้ครบตามเป้าหมายก็เพื่อเราจะได้สั่งซื้อของสมนาคุณแก่ท่านที่สมัครได้ตามจำนวนหรือ จัดพิมพ์ภาพนู้ดเป็นกรณีพิเศษสำหรับผู้สมัครเป็นสมาชิกบอกรับ

อัตราค่าบอกรับเป็นสมาชิกนิตยสาร จี.แอล 1 ปี 36 ฉบับ 350 บาท รวมค่าส่งถึงมือท่านด้วย

จะบอกรับตั้งแต่ฉบับที่เท่าใดก็แล้วแต่ความประสงค์ และท่านจะได้รับหนังสือโดยเร็วที่สุดเพราะเราจะจัดส่งถึงมือท่านก่อนวางตลาด หรืออย่างช้าก็พร้อมกัน

สนใจแจ้งความจำนงและส่งเงินโดยเช็คไปรษณีย์ หรือธนาณัติ สั่งจ่าย ป.ณ. บางพลัด ไปในนาม

นายสุเทพ จินดาปราณีกุล นิตยสาร จี.แอล. 686/15-16 ถนนจรัญสนิทวงศ์ บางพลัด กทม. 10700

สำหรับสมาชิก จี.แอล. คลับผู้โชคดีประจำฉบับนี้ ได้รับรางวัลเป็น ไม้ขีดมหาสนุก จำนวน 5 ท่านด้วยกัน ได้แก่สมาชิกหมายเลข

3212, 26, 421, 2845, 1690

โปรดส่งชื่อที่อยู่เป็นการยืนยันอีกครั้งครับ.

"โก๋ ปากน้ำ"

ปีที่ 2 5 พ.ค. 2527

ในฉบับ

จินดา จินดาปราณีกุล
ผู้อำนวยการ
ชาญกิจ ฉัตรเจริญสุข
ผู้จัดการ เจ้าของ
สุเทพ จินดาปราณีกุล
ผู้ช่วยผู้จัดการ
ปรัชญา ภัณฑาทร
หัวหน้ากองบรรณาธิการ
ครรชิต แสงบุริมทิศ
บรรณาธิการ, ผู้พิมพ์, ผู้โฆษณา
สมควร มีศิลปสุข
บรรณาธิการฝ่ายศิลป์
อำพล เจน
บรรณาธิการฝ่ายภาพ
ผดุง ศักดิ์ศรี
ผู้ช่วยบรรณาธิการฝ่ายภาพ
มรกต แสงบุริมทิศ
ผู้ช่วยบรรณาธิการฝ่ายศิลป์
โก๋ปากน้ำ กันลอง
ม.เกิดสว่าง พรชัย เฉินบำรุง
สมปอง บุญมาก ผ่อง ศรีรัตน์
สมบูรณ์ อินประดิษฐ์ วิชัย อิ่งวิมล
เจรพร ภัณฑาทร
ประจำกองบรรณาธิการ

ชนะ จินดาปราณีกุล
ฝ่ายจัดจำหน่าย
สำนักงาน
สำนักพิมพ์จินดาสาส์น
686/15-16 ถนนจรัญสนิทวงศ์
บางพลัด กรุงเทพฯ 10700
โทร. 4245826-4247194

สาวนักบริหาร

ฉันเป็นผู้หญิงคนดังคนหนึ่ง ที่บรรดานิตยสารสำหรับผู้หญิงต่างเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างงดงาม มีความสุขในชีวิตวิวาห์มาตลอด ตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ใครต่อใครต่างให้ความเคารพนับถือ

ฐานะความเป็นอยู่เข้าขั้นมีเงินฝากมีเงินจ่ายอย่างสบาย มีบ้านหลังใหญ่เป็นของตัวเอง โดยเฉพาะเรือนร่างและหน้าตามีเสน่ห์ดึงดูดเพื่อนต่างเพศเป็นอย่างมาก

แต่ชีวิตของฉันก็เหมือนขาดอะไรไปอย่างหนึ่ง นั่นคือความต้องการทางเพศซึ่งไม่ค่อยได้สมใจเท่าไรนัก และกำลังต้องการชายที่จะมาสนองความต้องการเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือจากสามี

เคราะห์ดีที่ได้สามีใจกว้าง มีเหตุผล ทำให้รู้สึกเป็นหนี้บุญคุณของเขาตลอดมา ได้ช่วยเปิดหูเปิดตาฉันเกี่ยวกับเรื่องการหาความสุขความตื่นเต้นทางเซ็กส์ เท่าที่สภาพอำนวย โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อฐานะและตำแหน่ง

จิมผู้สามีและฉันประสบความสำเร็จในชีวิตการงานเท่าเทียมกัน ตำแหน่งหน้าที่ของเขาทำให้เขาสามารถหาความสุขทางเซ็กส์กับผู้หญิงภายในที่ทำงานได้อย่างสบาย โดยไม่เคยมีปัญหาหรือพันธะเกิดขึ้น

จิมเคยเล่าให้ฟังโดยไม่ปิดบังเกี่ยวกับการหาร่ำไพ่พิเศษของเขา แถมยังได้อธิบายอีกว่าคนเราไม่ว่าหญิงหรือชาย มักจะมีการหาเศษหาเลยทางเพศ เพราะมันช่วยให้ชีวิตมีความคึกคักกระปรี้กระเปร่า ทำให้สมองแจ่มใสสามารถทำงานได้ผลอย่างดีเยี่ยม ข้อสำคัญที่สุดก็คือ อย่าก่อให้เกิดพันธะใด ๆ จนเป็นการกระทบกระเทือนต่อชีวิตครอบครัวเท่านั้น

ฉันเห็นจริงตามที่จิมพูด อีกทั้งเคยเกิดความรู้สึกต้องการหาความสุขความตื่นเต้นทางเพศเป็นพิเศษ นอกเหนือไปจากการหลับนอนกับสามีคือจิม และเพราะความต้องการเซ็กส์กับชายอื่นนี่เองทำให้ฉันกับจิมแยกกันนอนเป็นเวลาหลายสัปดาห์

แน่นอนที่สุดเมื่อเขาห่างจากบ้าน จิมก็จะหาความสุขทางเซ็กส์กับหญิงอื่น ทำให้ฉันคิดว่า เมื่อผู้ชายใช้ชีวิตแบบนั้นได้ แล้วทำไมผู้หญิงจะหาความสุขแบบเดียวกันไม่ได้

คำพูดของจิมที่บอกว่า ผู้หญิงผู้ชายมีสิทธิทัดเทียมกันในเรื่องเซ็กส์ ทำให้ฉันต้องคิดหนักเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้ติดต่อกับนักธุรกิจชาย และแล้วฉันก็ก้าวไปตามแบบเดียวอย่างที่จิมบอกโดยไม่รู้ตัว

ฉันได้พบกับชายคนหนึ่งเขาชื่อนิลในระหว่างมีการสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาการค้า ซึ่งจัดขึ้นที่นิวยอร์ค บรรยากาศในที่ประชุมเป็นที่น่าเบื่อหน่ายค่อยคลายไปเมื่อฉันเกิดมีความสนใจนักธุรกิจหนุ่มรูปร่างสมาร์ท ผิวคล้ำ และฉันก็สังเกตเห็นว่าเขามักจะชอบมองดูฉันด้วยความสนใจบ่อย ๆ

เมื่อถึงเวลาพักเขาก็เอ่ยชวนกันไปดื่มที่ซาลูนพิเศษซึ่งตั้งอยู่ในกลางเมือง ห่างจากที่ประชุมออกไปมาก แต่ใกล้โรงแรมที่ฉันพัก

เราต่างถูกคอราวกับว่าเป็นมิตรที่คบหากันมานานเพียง 1 ชั่วโมงที่ผ่านไปเท่านั้นเอง

ดื่มกันไปคุยกันไปจนฤทธิเหล้าเริ่มสำแดง ฉันก็เริ่มก้าวใหม่อย่างไม่นึกอางคนางใจ แต่ไม่ถึงกับหน้าเกลียด เพียงแค่ปล่อยให้ขาของตัวเองไปกระทบถูไถกับขาของเขาทางใต้โต๊ะ

นิลแสดงความประหลาดใจทางสีหน้าเล็กน้อย แต่แฝงด้วยความพอใจตามแบบฉบับของผู้ชายที่ได้รับการกระตุ้นจากฝ่ายหญิง แล้วเขาก็ตอบสนองรับด้วยการยื่นมือเข้ามาลูบคลำหัวเข่าของฉันบ้าง ไม่เพียงแค่นั้นมือของนิลยังลอดไล้ลูบลึกเข้าไปจนกระทั่งสัมผัสเนินเนื้อแถวต้นขา

เขาเลื่อนลูบเข้าไปเลื่อย ๆ จนกระทั่งพบกางเกงถุงน่องขวางกั้น อันทำให้หมดโอกาสจะได้สัมผัสเนื้อหนังจริง ๆ นิลเงยหน้าขึ้นมองสบตาแล้วส่งยิ้มเจือน ๆ

ระหว่างที่เขาใช้มือลูบไล้ตามท่อนขาอย่างเบา ๆ นั้น แม้ว่าจะเป็นการลูบไล้โดยมีถุงน่องขวางอยู่ แต่มันก็กระตุ้นให้เลือดลมพลุ่งพล่านขึ้นได้อย่างไม่รู้ตัว หว่างขาเกิดอาการร้อนผ่าวขณะที่เขาเคล้นคลำและใช้นิ้วสัมผัสตรงเนินเนื้อ

เราแสดงกิริยาเหมือนกัน คือต่างเหลียวมองไปรอบ ๆ ห้องอาหาร เพื่อความแน่ใจว่าจะไม่มีใครสังเกตเห็นว่าเรากำลังทำอะไรกันอยู่ นิลนั้นใจกล้าขึ้นเรื่อย ๆ ถึงกับสอดมือเข้าไปในกางเกงในแล้วใช้มือซอนไซอย่างเร่งเร้า

จะยอมเสียเปรียบให้เขาปลุกแต่ฝ่ายเดียวได้อย่างไร ฉันเอื้อม มือคลำไปที่โคนของนิลกระทบกับไม้คล้ำเข้าอย่างจังแล้วลูบคลำมันไปมา รู้สึกหวั่น ๆ อยู่ครามครันว่า ทำไมขนาดมันมหึมาอย่างไม่น่าจะเป็นได้

เขาหลับตาพริ้มด้วยความพึงใจเมื่อของดีถูกมือฉันคลึงลูบ ขณะเดียวมือก็ซอนไซใช้นิ้วให้ความล้ำลึก ขณะที่ทำกันอยู่ร่างของเราก็เริ่มส่ายกระตุกเพราะอารมณ์ที่พลุ่งขึ้นอย่างรุนแรง

"ปลดเข็มขัดของผมซี่" เสียงนิลพึมพำ

ฉันรีบตอบสนองด้วยการเอามืออีกข้างแกะหัวเข็มขัดเขาออก แล้วรูดซิปลงมา จากนั้นก็สอดมือเข้าไปภายในจับกุมความมหึมาเอาไว้เต็มกำ เริ่มเดินเครื่องให้มันอย่างจริงจัง ฉันจะต้องให้เขาพ่ายแพ้ให้ได้ และในเดี๋ยวนั้น

แล้วทุกอย่างก็เป็นไปอย่างคาดหมาย เพียงใช้มือทำงานต่อเพียงไม่กี่ครั้ง ร่างของนิลก็สั่นสะท้าน ขณะเดียวนิ้วก็เร่งทำงานให้ฉันเพื่อไม่ให้เสียเปรียบ เร็วและถี่ขึ้น จนกระทั่งฉันสะท้านขึ้นมา หน้าร้อนผ่าวบ่งบอกถึงความรู้สึกสุดเสียวที่กำลังจะผจญ มันทำให้นิลถอนหายใจยาวเปิดยิ้มกว้างอย่างพอใจ เร่งใช้มือเพื่อทำให้ฉันต้องพังทลายพร้อม ๆ กับเขาซึ่งกำลังจะถึงอยู่แล้ว

เกิดอาการร้อนผ่าว ต้นขาและบั้นท้ายสั่นระริกจนต้องขยับก้นของตัวเองให้ลอยสูงขึ้นพลางหงายแหงนเพื่อรับการสัมผัส ลมหายใจขาดเป็นห้วงราวกับจะสิ้นใจเสียให้ได้ ในเมื่อความรู้สึกสุดเสียวกำลังทับโถมอารมณ์อย่างเหลือจะทนทาน กระทั่งต้องปล่อยความพรั่งพรูให้ทลายออกมา

แต่นิลยังเต็มไปด้วยความแข็งแกร่ง แม้ฉันจะรู้สึกเหนื่อยหอบแต่มือยังคงทำงานให้เขาอย่างไม่ยอมหยุดยั้ง เพื่อเร่งให้เขาเสร็จสมเสียโดยไว เพราะรู้ว่าเขาเองก็จวนจะตกหน้าผาตายอยู่

(อ่านต่อหน้า 39)

รักที่ต้องทน

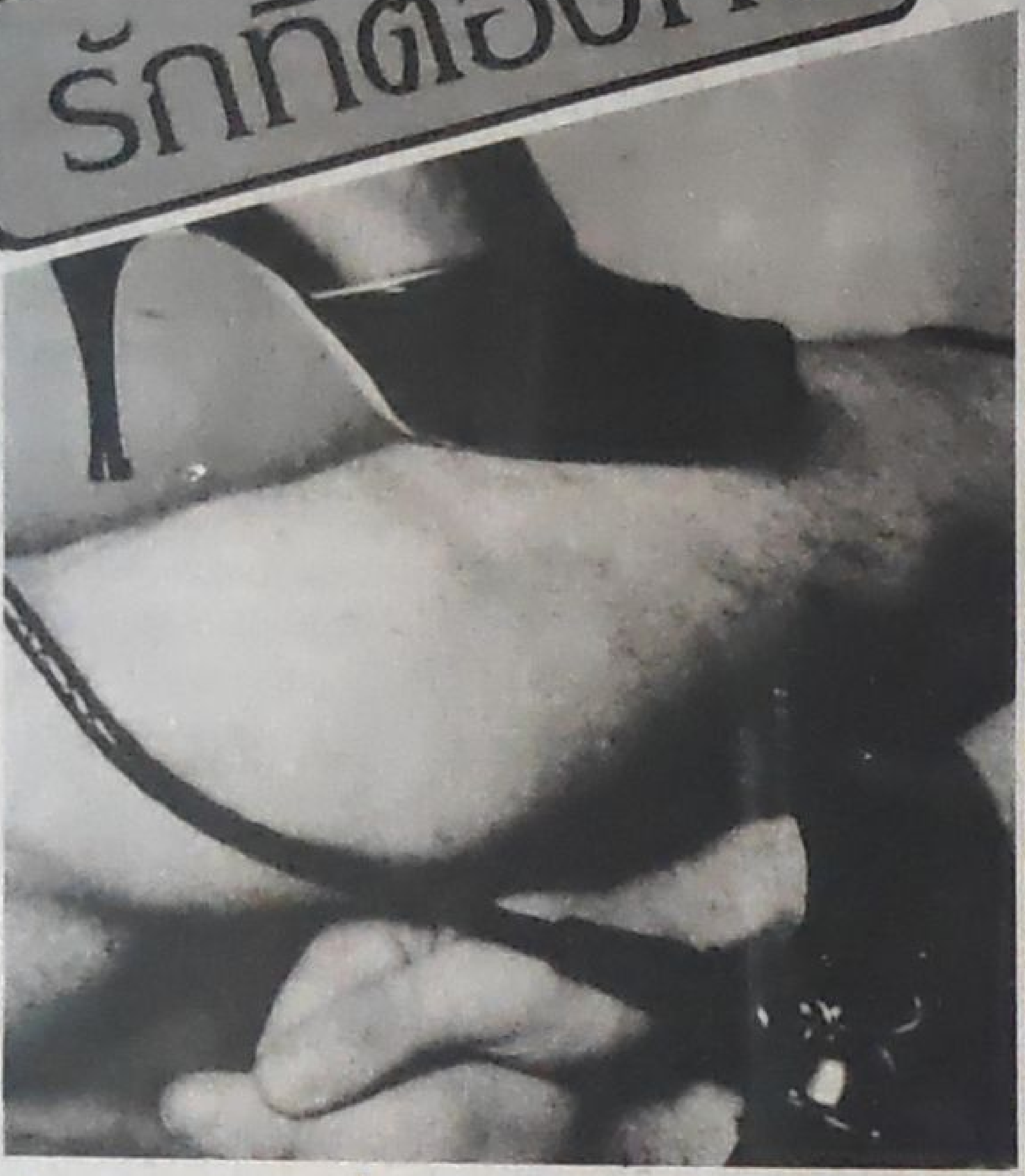

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

หลังอาหารค่ำผ่านไปแล้วก็ถึงเวลาพักผ่อน แต่กว่าจะถึงเวลานั้นฉันรู้สึกกระสับกระส่านอย่างบอกไม่ถูก เมื่อนึกถึงความตื่นเต้นที่กำลังจะเกิดขึ้นซึ่งฉันไม่ยอมกระโตกกระตากให้เขารู้ เพราะต้องการลงมือจู่โจมโดยไม่ให้เขารู้ตัว

เมื่อร็อบก้าวออกจากห้องน้ำเตรียมพร้อมจะเข้านอน ฉันได้เรียกให้เขาเข้ามาหาที่มุมห้องค่อนข้างมืดและเป็นที่ฉันได้เตรียมเครื่องทรมานไว้พร้อมสรรพ

ร็อบเดินเข้ามาหาแบบพาซื่อ และก่อนจะรู้ตัวฉันก็เอากุญแจมือมีสายโยงติดกับรอกข้างบนสวมฉับเข้าให้ จากนั้นก็จัดการดึงรอกดึงเชือกที่ติดอยู่กับกุญแจมือบังคับให้เขาต้องชูมือขึ้นเหนือศีรษะ ปลายเท้าเขย่ง แล้วผูกปลายเชือกติดกับประตูตู้เสื้อผ้า ปล่อยให้ร็อบแขวนโตงเตงอยู่อย่างนั้น

เปิดไฟทุกดวงภายในห้อง แสงสว่างจ้าสาดไปทั่ว ทำให้เรือนร่างของร็อบซึ่งอาบน้ำมาใหม่ ๆ เป็นเงามัน

"อะไรกันนี่" เขาทำเสียงพยายามวางอำนาจอยู่ในที แค่เครื่องเคราที่กำลังผงาดทำให้ฉันเดาออกว่า เขาคงรู้ว่าฉันจะเปิดเกมวิตถารอะไรกับเขาสักอย่าง

"เดี๋ยวรู้เอง" ฉันบอกไปพร้อมกับหัวเราะอยู่ในลำคอแล้วยื่นมือไปลูบสะโพกที่กำลังมีอาการเกร็งเครียดแทนที่จะยุ่งกับไอ้ดิ๊กของเขาที่กำลังผงาด เพราะต้องยับยั้งใจตัวเองให้เวลาเนิ่นนานที่สุดเพื่อประโยชน์ของฉันเอง

ปล่อยให้ร็อบอยู่ในสภาพถูกโยงอยู่อย่างนั้นแล้วเดินลงไปชั้นล่าง เพื่อเอาแชมเปญที่เตรียมไว้พร้อมกับแก้วขึ้นมา

เปิดขวดรินน้ำสีเหลืองมีประกายผุดระยิบระยับลงในแก้วแล้วส่งให้ร็อบกินถึงปาก จากนั้นก็เริ่มปลดเปลื้องเสื้อผ้าของตัวเองออกช้า ๆ เป็นการยั่วใจ

สำหรับคืนนี้ ฉันสวมกางเกงในผ้าลูกไม้ ไม่มีส่วนประกอบอื่น ๆ ให้เป็นที่เกะกะ พอทุกชิ้นหลุดออกไปก็เริ่มปลดกางเกงในด้วยวิธีพิศดาร ด้วยการใช้ปลายเครื่องของเขาดันขอบกางเกงในให้รูดลงแล้วใช้มือตัวเองรูดต่อจนมันหลุดไปจากร่าง จึงหยิบมันเอามาห้อยไว้กับตรงนั้นของร็อบ

ภาพที่ปรากฏต่อสายตาทำให้ฉันเกิดความงุ่นง่านขึ้นมาทันที จึงทิ้งตัวนอนหงายอยู่บนเตียงแยกสองขากว้างออก แล้วใช้มือเล่นกับของตัวเองอย่างไม่รั้งรอ เมื่อเหลือบมองไปที่ร็อบ ฉันก็นึกขันอยู่ในใจ กางเกงในของฉันได้กลายเป็นธงที่ติดอยู่กับเสามันกำลังยกขึ้นลงอย่างช้า ๆ

รู้ตัวว่าจะช่วยตัวเองให้บรรลุจุดได้โดยไม่ยาก เพราะฤทธิ์แชมเปญซึ่งมีแรงกระตุ้นอยู่ในตัว และจากภาพของร็อบที่ถูกโยง เครื่องเคราทำหน้าที่เป็นคันธงโบกให้เคลื่อนไหวอีกอย่างหนึ่ง เพียงแค่เร่งมือเร้าถี่ขึ้นอีกนิดหน่อยเท่านั้นก็ได้การ แต่ตอนนี้ยังหัวค่ำอยู่ ควรจะหาความตื่นเต้นอย่างอื่นเสียก่อนจะดีกว่า

ยันร่างลุกขึ้นอย่างช้า ๆ แล้วก้าวอย่างไปที่ร็อบ ร่างเปลือยเปล่า เครื่องเคราอันน่าดูล้วนแต่เป็นสมบัติของฉันทั้งนั้น เริ่มใช้นิ้วไล้ไปตามแนวกระดูกสันหลังจากต้นคอจนถึงก้นกบ ทำให้เจ้าของร่างถึงกับส่ายไปมาพร้อมเสียงครางด้วยความตื่นเต้น ฉันจะต้องทรมานส่วนอื่น ๆ ของเขาต่อไปอีก ตามแผนการณ์ที่วางไว้

เอามือหยิบกางเกงชั้นในออกจากคันธงแล้วม้วนเป็นก้อนกลม ๆ ยัดเข้าไปในปากของร็อบผูกรัดด้วยแพรอีกชั้นหนึ่ง เพื่อไม่ให้เขาสามารถส่งเสียงร้องออกมาได้ เพื่อแผนการณ์ขั้นต่อไปอันยิ่งไปกว่าจะห้ามเขาส่งเสียงร้องเท่านั้น

ฉันคว้าแพรสีดำคาดปิดตาของร็อบขณะที่เขาพยายามดิ้นรนคล้ายกับเป็นการคัดค้านว่า ทำไมต้องปิดตา และพยายามส่งเสียงผ่านลำคออีกด้วย แต่ฉันก็ไม่สนใจ ปล่อยให้ดิ้นรนไปตามเรื่อง กระทั่งเขาอยู่ในสภาพสงบ ทำให้รู้สึกกระหยิ่มเมื่อเขาตกอยู่ในอำนาจของฉันอย่างราบคาบ

หยิบแชมเปญขึ้นจิบก่อนดำเนินการขั้นต่อไป หลังจากกลืนลงคอไปอีกหนึ่ง ฉันก็กรอกเข้าไปเต็มปากอีกครั้งแต่คราวนี้อมไว้แล้วก้มหน้าลงไปเอาคันธงเข้าในปากที่เต็มไปด้วยน้ำเย็นเฉียบ ความเย็นของแชมเปญทำให้ร็อบเกิดอาการตื่นตัวอย่างเห็นได้ชัด แล้วเริ่ม

(อ่านต่อหน้า 39)

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ไมค์ขยับตัวอยู่ในท่าคุกเข่า สองมือช้อนสะโพกฉันให้ลอยสูงแล้วเร่งจังหวะทำงานให้กับฉันเป็นการใหญ่ การเปลี่ยนท่าของเขาเปิดโอกาสให้ร็อดเคล้นคลึงหน้าอกฉันอย่างมันมือจนฉันต้องเอนหัวพิงพนักเตียงปล่อยให้จอมทรหดทั้งสองทำทุกสิ่งบนเรือนร่างของฉันตามใจชอบ

ครู่หนึ่งต่อมา ความรู้สึกตรงส่วนกลางก็เริ่มแผ่กระจายไปทั่วผสมกับหน้าอกที่ต้องถูกคลึงอย่างหนัก ก่อให้เกิดอาการปั่นป่วนผสมความเสียวสยิว ต้องหลับตาปี๋หัวส่ายไปมาอยู่บนที่นอนเพื่อผ่อนคลายความเสียวสยิว

เพียงข้างล่างฉันก็จะทนไม่ไหวอยู่แล้ว จึงเอื้อมมือไปจับข้อมือของร็อดหวังจะยับยั้งให้เขาเพลา ๆ มือหน่อย เพื่อจะได้สูดหายใจสักสองสามเฮือก ก่อนทุกอย่างจะสิ้นสุด แต่มือของเขายังเกาะกุมอยู่ที่หน้าอก ทำให้ต้องลืมตาดูเพื่อให้รู้ว่าสิ่งที่เขาเกาะกุมนั้นมันอะไรแน่

แล้วฉันก็ตกใจเป็นที่สุดเมื่อปรากฏว่าเจ้าสิ่งที่มือฉันไปสัมผัสมันคือเครื่องของร็อดที่กำลังจูบไล้ไปตามซอกคอ มันมีขนาดโอฬารอย่างไม่เคยเห็นมาก่อน แม้กระทั่งมือของฉันก็กำไม่รอบเสียด้วยซ้ำ ทำไมมันใหญ่โตถึงปานนั้น แต่ฉันไม่มีโอกาสสงสัยอะไรได้อีก เพราะในช่วงนั้นไมค์กำลังเร่งทำงานเป็นการใหญ่ จนกระทั่งต้องปล่อยตัวให้ขึ้นสวรรค์ไปพร้อมเขา

หลังจากสูดอากาศหายใจและพักผ่อนสักครู่หนึ่ง ฉันก็หวนกลับมาเป็นตัวของตัวเองอีกครั้ง ตอนนั้นไมค์ถอนตัวออกไปเข้าห้องน้ำ ส่วนร็อดเอนกายลงมานอนเคียงข้างมือยังคงลูบคลำไปตามหน้าอกของฉัน แล้วเขาก็พลิกกายมาประกบจูบ เครื่องของร็อดสัมผัสไปตามหน้าขาทำให้ฉันนึกถึงเครื่องเคราอันโอฬารของเขาอีกครั้งหนึ่ง

ฉันเกิดใจหายวาบเมื่อรู้ว่าร็อดกำลังจะเล่นงานฉันต่อจากไมค์ ขนาดของเขานั้นฉันจะทนได้หรือ มันคงเจ็บปวดเอาการถ้าขืนปล่อยให้เขาล้ำลึกเข้าไป และมันคงขยายกว้างไม่มีทางกลับเป็นปกติเพื่อรับขนาดธรรมดาด้วยความกระชับได้อีก

"เราพอกันแค่นี้ดีกว่า ฉันจะกลับไปที่พักแล้ว" ฉันบอกไป

"ไม่มีทาง จนกว่าคุณจะทำให้เจ้าหนูของผมได้ลิ้มรสอันโอชะของคุณเสียก่อน" พูดแล้วเขาก็โลมลูบของเขาอวดสายตา

"มันใหญ่ออกอย่างนี้ ฉันจะรับมันได้ยังไง เดี๋ยวก็ปนปี้หมด"

"ไม่ถึงยังงั้นหรอกน่า ผมเชื่อว่าคุณต้องรับมันได้แน่ เพราะวิธีการที่ผมเคยกับไมค์คือปล่อยให้ไมค์เป็นฝ่ายเปิดทางก่อนจนหลวมตัว ผมก็จะจัดการของผมได้ ยิ่งมีความหล่อลื่นอยู่ยังงี้สบายมาก ทำใจดี ๆ มาสนุกกันดีกว่า"

"โอ้...ฉัน..."

"ไม่ต้องโอ้อ้าหรอกน่า เพราะถึงยังไงคุณก็ต้องถูกผมเฉินอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง เข้ามาถึงขั้นนี้ใครจะทนไหว ใจเย็นแล้วให้ความร่วมมือผมแต่โดยดี ไม่งั้นผมทุบ"

หนึ่งสาวสองหนุ่ม

ร็อดทั้งปลอบทั้งขู่ จนฉันนึกสมน้ำหน้าตัวเองที่แส่ให้ผู้ชายหิ้วมาทีเดียวสองคน ไมค์ยังใจเย็นเขาล้วงกัญชาออกมาอีกมวนจุดสูบแล้วส่งให้ฉันดูด กัญชาถูกอัดเข้าปอดอย่างแรง สองสามครั้งติดต่อกัน ฤทธิ์กัญชาทำให้ฉันมีความรู้สึกเหมือนถูกฆ้อนทุบ ความรุนแรงของมันทำให้ฉันเหมือนจะทะลึ่งขึ้นไปชนเพดาน และคงเป็นเพราะฤทธิ์กัญชานี่เอง ทำให้ฉันเกิดความต้องการทางเพศขึ้นมาอีก

ความหิวกระหายในเซ็กส์ เกิดขึ้นเหมือนกับอดอยากปากแห้งมานานแรมเดือน และเกือบจะ ในฉับพลันนั้นเอง มือก็เอื้อมไปคว้าของร็อดที่หวาดหวั่นอยู่เมื่อครู่ แต่คราวนี้ฉันอยากจะลิ้มลองว่ามันจะบันดาลรสชาติให้เผ็ดร้อนสักแค่ไหน

สิ่งที่กุมกำแทบไม่รอบเริ่มสำแดงเดชด้วยการกระดุบอยู่ในมือ ดูมันร้อนรนอย่างจะหาที่ซุกซอนเสียเหลือเกิน ฉันก้มหน้าลงไปใกล้จนเห็นน้ำตาที่มันเยิ้มออกมาแล้วค่อย ๆ เผยอปากให้ความชุ่มชื้นเป็นการชะโลมไปในตัว

"ที่แท้ก็อยากจนเต็มกลั้น" ร็อดพึมพำเย้ยเยาะ "จะเอาหรือยังล่ะ"

"ตามใจ ว่าแต่ต้องเบา ๆ นะ" เสียงฉันแหบแห้งด้วยแรงปรารถนา

แต่ร็อดกลับเอนกายหงายลงบนที่นอน ปล่อยให้ของเขาผงาดเด่นโชว์ความยาว

"คุณจัดการกับมันจะดีกว่า" เขาสั่ง "จะได้รู้จังหวะ" ร็อดถุยน้ำลายลงในฝ่ามือแล้วลูบไล้ตามอาวุธ

ฉันคุกเข่าเหนือส่วนกลาง แล้วจัดการเพื่อให้มันเข้าที่เข้าทาง แต่ทั้ง ๆ ที่มีไมค์เบิกทางมาก่อนแล้ว ความคับติ้วก็ยังมีอยู่ รู้สึกอึดอัดเมื่อส่วนปลายผ่านเข้าไปได้นิดเดียว ทำให้ต้องร้องออกมาด้วยความเจ็บ แต่ขณะเดียวกันใจก็นึกถึงความตื่นเต้นที่จะบังเกิดขึ้น ร็อดอัดกัญชาแล้วส่งให้ฉันอัดอีกสองสามครั้ง ในขณะที่กำลังอัดกัญชาอยู่นั้นไมค์ก็ออกจากห้องน้ำเข้ามาสมทบ ฉันจึงส่งกัญชาให้เขารับไว้

ฤทธิ์กัญชาทำให้ความต้องการในเซ็กส์ของฉันกระพือไหม นึกอยากจะสู้กับร็อดให้รู้ดำรู้แดงกันไปเลย เรียกว่าเห็นช้างเท่าหมูนั่นแหละ แต่ยังยับยั้งใจไว้เพราะความหวาดยังไม่คลายจากความรู้สึก

เอามือลูบไปตามข้อลำของร็อด โดยส่วนปลายนั้นพุ่งอยู่ที่เป้าหมาย แล้วก็แข็งใจให้ความล้ำลึกอีกครั้งพร้อมกับแขม่วท้องเพื่อเกร็งกล้ามเนื้อบริเวณหน้าขาให้เกิดการขยายตัวมากที่สุด

ของร็อดล้ำลึกเข้าไปเรื่อย ๆ ความตื่นเต้นผสมกับความเจ็บปวดจนหายใจไม่ทั่วท้อง ต้องห่อปากเป่าลม แข็งใจกดตัวลงไปอีกครั้งความรู้สึกเจ็บแปรีบจนสะดุ้ง เมื่อมันล้ำลึกเข้าไปอีก

แม้จะเจ็บจนใจสั่นระริกแทบจะสิ้นใจเสียให้ได้ หว่าในขณะเดียวกันความรู้สึกเสียวสยิวได้แผ่สร่านไปทั่วทั้งร่าง ทำให้เกิดความหื่นกระหายที่จะให้มันล้ำลึกเข้าไปจนหมดสิ้น

เป็นไงเป็นกันฉันตัดสินใจทิ้งตัวลงไปเต็มแรง แต่มันก็เข้าไปได้เพียงนิด ต้องถอนหายใจอย่างหนักหน่วงสูดอากาศเข้าไปจนเต็มปอดแล้วกดต่ำลงไปอีกครั้ง แต่มันก็ยังไม่มีทางอยู่นั่นเอง ใจเริ่มเต้นตูมตามเมื่อรู้สึกว่า มันเขยิบเข้าไปได้อีกหน่อยหนึ่ง

โอกาสนั้นไมค์ได้เคลื่อนตัวมาทางด้านหลัง เอามือมาโอบลูบไล้ที่หน้าอก พร้อมกับใช้นิ้วบี้คลึงปลายยอดเป็นการกระตุ้นความรู้สึกของฉันให้ตื่นยิ่งขึ้น ทำให้ถึงกับร้องครางออกมาด้วยความสยิว แล้วพยายามให้ความล้ำลึกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

ไม่ต้องสนใจมันหรอกว่าจะเป็นยังไง เพราะฤทธิ์ของกัญชาประกอบกับอยากเจอความใหญ่ ทำให้ฉันพยายามกดตัวเองลงไปเรื่อย ๆ เมื่อรู้สึกว่าความเจ็บค่อยบรรเทาลงไปจนมันผ่านเข้าไปได้ถึงครึ่งค่อน

(อ่านต่อหน้า40)

เซ็กส์ซาดิสม์

สยดแสยง.. บนแผ่นฟิล์ม

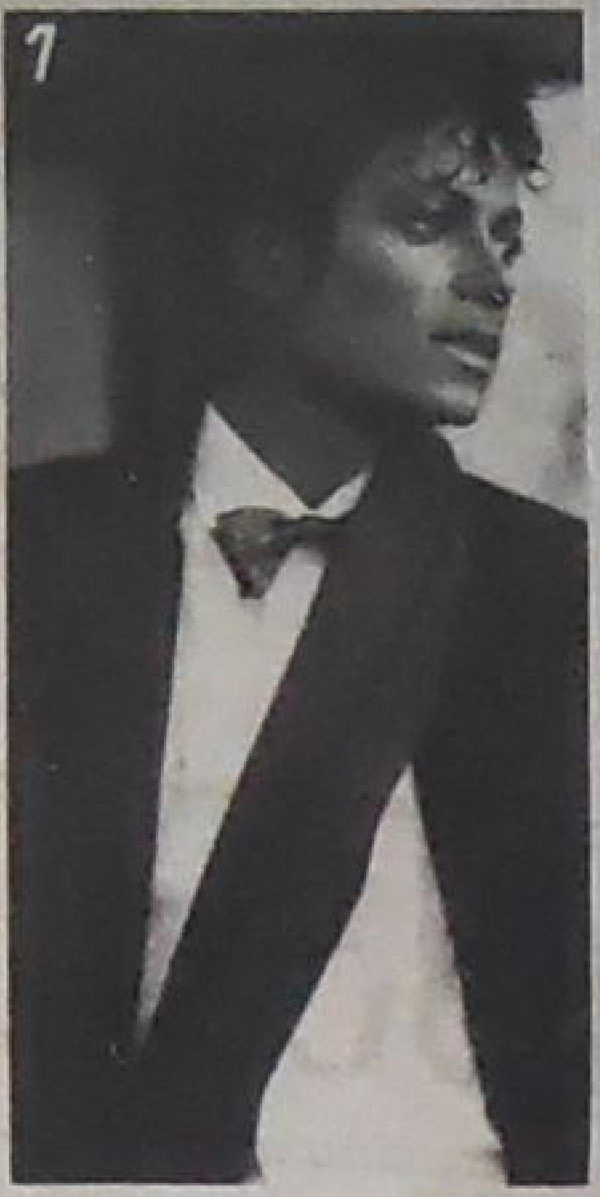

ธุรกิจการค้าเงาเป็นธุรกิจแห่งการดิ้นรนต่อสู้และการพริ้วไปตามทิศทางลม ฮอลลีวู๊ดคือถิ่นกำเนิดของดาราและภาพยนตร์ที่ทำความบันเทิงให้กับคนทั้งโลก รวมทั้งทำสถิติการโกยเงินมาทุกยุคทุกสมัย ดาราและผู้อำนวยการสร้างอยู่ได้ก็เพราะคนดู และคนดูนั้นคือผู้กำหนดโชคชะตาของการสร้างหนังว่าจะพับฐานหรือไปได้สวยเพียงใด

หนังไทยไม่ต้องพูดถึงคุณภาพ อย่าไปหาเพียงแต่ว่าให้ถูกกับตลาดเป็นได้ทำเงิน สร้างหนังให้มีคุณภาพส่ง-เสริมศิลธรรมแหกความต้องการของตลาดออกจาก ชิงรัก หักสวาท สมบัติบ้า หรือไม่ก็บู๊กันจนจอคุงไปคุงมาดาวร้ายห้าพระเอกคนเดียวยังถล่มซะผู้ร้ายตายคาเกือก กลับไม่ได้เงินผู้อำนวยการสร้างและผู้กำกับการแสดงหนีหน้าเข้าป่าไปจนป่านนี้ก็ไม่กลับมีอยู่หลายรายพูดไปกระเทือนทรวงกันเปล่า ๆ ท่านอิ่งว่านักวิจารณ์ช่วยกันทำลายหนังไทยทำไมไม่เขียนเชียร์ตะบันราด เอ้าฮา

*วงการคนค้าเงาเริ่มประสบความเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปลายปี 1983 เป็นต้นมามีการเปลี่ยนบุคลิกการแสดงของดาราหลายคนเพื่อให้เหมาะสมกับแนวโน้มความต้องการของคนดูซึ่งเข็งกับเรื่องของคุณธรรม ความรักหวานจ๋อย ความน่ารัก ตลอดจนการทุ่มทุนแบบ***ดีโน เดอ บอเรนติส** *หรือ***ซีซิล บี เดอมิล**

เพราะจากการแหวกตลาดของภาพยนตร์ซาดิสม์เพียงเรื่องเดียวคือ **แมดแม็กซ์** ทำให้เขมือบรายได้จนพุงกางไปทั่วโลก **โคแนน**จึงตามออกมาและแล้วก็ดังที่ได้เคยพูดเอาไว้เมื่อหลายฉบับมาแล้วว่า ภาพยนตร์เซ็กส์ซาดิสม์ และความสยดแสยงจะเข้ามาครองตลาดปี 84 ก็เป็นความจริง

ข่าวล่าสุดก่อนประกาศรางวัลออการ์ว่าภาพยนตร์ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นภาพยนตร์ที่สร้างความบันเทิงยอดนิยมได้แก่ภาพยนตร์เรื่อง **"ซอมบี้จอมผีดิบ"** ที่**ไมเคิล แจ็คสัน** ดารายอดนิยมดังแรงในสหรัฐอเมริกา ยอมพลิกบทบาทที่เคยสำรวยและหล่อเหลามาโดยตลอดเป็นผีดิบตาพองหน้าตาเขียวอื๋อ น่าเกลียดน่ากลัว แต่ดันผ่าโกยเงินเป็นบ้าเป็นหลังชนิดที่เรียกว่า**ข้ามาคนเดียว** หรือ**เดี่ยวอุตลุด** นั่นเอง ครับรสนิยมของคนดูเปลี่ยนแปลงไปอย่างตามไม่ทันเลยทีเดียว

อีกประการหนึ่งนอกจากจะเปลี่ยนแนวแล้วการนำเอาเรื่องเก่ามาสร้างใหม่ก็กำลังได้รับความนิยมกันเป็นการใหญ่ อาทิเรื่อง**อ้ายหน้าบาก นาซีจอมโหด** และหรือ**สลัดทะเลนรก** เรียงหน้ากัน

7

8

เข้ามาสลอน เก่าแต่เรื่อง หากการถ่ายทำได้เพิ่มบางสิ่งบางอย่างที่สมัยก่อนไม่มีใครนึกถึงนั่นก็คือเซ็กส์และความทารุณโหดร้ายที่จงใจแสดงออกมาให้ปรากฏเป็นภาพจากบทบาทของตัวแสดงเพื่อให้คนดูเกิดความสะใจในอารมณ์ โดยเฉพาะฉากที่เกี่ยวกับเซ็กส์ซึ่งปกติต้องการความละเมียดละไมแต่ยุคใหม่ต้องเพิ่มความเคียดแค้น และทารุณแบบซาดิสม์ลงไปด้วย จนบางครั้งผู้แสดงถึงกับเข็ดเขี้ยวไปเลยก็มี

เช่นเรื่องเอกที่*เทนเนสซี่ วิล-เลี่ยม* ได้รับรางวัลพูลิทเซ่อร์เมื่อปี 1947 ในด้านการละคร เรื่องนั้นคือ *"รถเมล์สายปรารถนา"* ตัวเอกในเรื่องคือ *บลังเช่ ดูบัว* ซึ่งเมื่อนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ครั้งแรกนั้น*วิเวียน ลี* รับบทบาทเป็น*ดูบัว* ทำให้ได้รับตุ๊กตาทอง

9

ในปี 1951 และต่อๆ มาก็ได้มีการนำมาสร้างเป็นละครบอร์ดเวย์แสดงซ้ำแล้วซ้ำอีกก็ยังไม่เสื่อมความนิยม

ในปีที่แล้วนี้เองได้มีการคิดที่จะนำลิขสิทธิ์จากบทละครมาเป็นภาพ-ยนตร์ทางทีวีเพื่อแพร่ภาพกันให้คนอเมริกันได้ดูกันให้หายอยาก **คีธ แบริช** ผู้อำนวยการสร้างสมองใส (หัวล้านเลี่ยนเป็นมันแผล็บหรือไม่ข่าวไม่แจ้ง) จึงทุ่มทุนทั้งซื้อลิขสิทธิ์และจ้างตัวแสดงนำฝ่ายหญิงไปถึง 750,000 เหรียญสหรัฐหรือประมาณ (17,250,000 บาท) และเขาก็หมดไปอีก 4,000,000 เหรียญ-สหรัฐหรือประมาณ 80,000,000 บาท เพื่อสร้างเป็นภาพยนตร์ทีวีออกฉายพร้อมกันทั่วสหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 4 มีนาคมที่ผ่านมานี้เอง

ดาราที่ได้รับเลือกให้รับบทของดูบัวก็คืออดีตดาวยั่ว **แอน มาเกร็ต** ที่อายุปาเข้าไป 42 แล้วในปีนี้ แต่นาย **คีธ แบร์ริช** มองเห็นแล้วว่าหน่วยก้านของแอน มาเกร็ต เหมาะสมมากจึงยอมทุ่ม และที่เป็นข่าวเป็นคราวก็เพราะว่าภาพยนตร์ทาง ที.วี.ชุดนี้ผู้อำนวยการสร้างพยายามเน้นในเรื่องของเซ็กส์และความทารุณโหดร้ายแบบซาดิสม์

ดังในตอนหนึ่งของท้องเรื่องที่ดูบัวส์ (แอน มาเกร็ต) ถูกพี่เขยของตัวเองข่มขืน (พี่เขยรับบทโดย **ทรีท วิลเลี่ยม**) เพื่อให้สมจริงสมจังผู้กำกับการแสดงก็เคี่ยวเข็ญให้เธอแสดงให้เด็ดขาด เพราะคนดูชอบชนิดถึงเลือดถึงเนื้อเรื่องเนือย ๆ ไม่เอา เล่นเอาแอน มาเกร็ตถึงกับสารภาพว่าตอนแรกเธอคิดว่าเธอแสดงไม่ได้เสียแล้วแต่เธอก็

1. ไมเคิล แจ๊คสัน ดาราหนุ่มรูปหล่อยอดนิยมคนหน้าเดิม

2. ดันผ่าไปเสริมแต่งหน้าตาเป็นผีดิบวูดู ซอมบี้ เลยไล่ดูดเลือด เอ๊ยดูดเงินกันเพลินไป

3. แอน มาเกร็ต กำลังรับบทคนบ้ากันอย่างยอดเยี่ยม

4. กำลังใส่อารมณ์เมื่อโดนพี่เขยปล้ำ

5. เข้ามา

6. นี่แน่ะเอาเหรอ

7. โอ๊ย เบา ๆ หน่อย ซี่

8. นี่สู้เรอะหนอยจะเอาขวดแตกแทง

9. นี่หมดฤทธิ์แล้วเรอะ หือ (โปรดสังเกตเพราะบทนี้แหละเธอถูกขวดแตกบาดมือเอาแผลเบ้อเริ่มเลย)

10. บ้าสุดขีด

11. ฉากสุดท้ายไปโรงพยาบาลบ้า

12. เอ๊าะ ๆ อวบอัด อย่างนี้ขายดีตลอดปีนี้

13. นี่ก็มีสิทธิ์รับทรัพย์ ไซเนียวิเวียนนี้ รับบทเจ้าหญิงคาโลไรน์ ในเรื่องเจ้าหญิงเริงรัก

พยายามเอาจริงเอาจังถึงขนาดซีเครียดจนต้องตามหมอ และที่สุดเธอก็ประสบความสำเร็จโดยสรวมวิญญาณของบลังเช่ ดูบัวส์ได้สนิทจนเธอถึงกับบอกกับตัวเองว่าเธอนี่แหละดูบัวส์ตัวจริงละ

10

การถ่ายทำฉากนี้เพื่อให้สะใจและสมจริงเจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องออกไปนอกฉากให้ไกล ๆ ไม่ให้มาตอแยคงเหลือไว้แต่ตากล้องกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับ

11

การถ่ายทำเท่านั้น และบทบาทการต่อสู้เพื่อป้องกันไม่ให้ถูกข่มขืนจากดูบัวส์ที่กระทำต่อพี่เขยอย่างชนิดสุดใจขาดดิ้นก็เริ่มขึ้นเสียงด่าทอเสียงหวีดร้องเสียงหายใจหอบ เสียงการต่อสู้ดิ้นรนและบทการข่มขืนสุดโหดก็ดำเนินไปจนถึงจุดสุดท้ายปลายทาง เล่นเอาคนดูใจหายใจคว่ำและสะใจสมิงไปตาม ๆ กันนั่นแหละ

นายจอห์น เออร์แมน ผู้กำกับการแสดงถึงกับออกปากชมเปาะเมื่อจบการถ่ายทำว่า "เธอแสดงได้สมจริงสมจังและถอดวิญญาณกันเลยทีเดียว ส่วนแอน มาเกร็ต เองเมื่อสิ้นสุดการถ่ายทำก็บอกศาลาว่าเรื่องนี้เรื่องเดียวพอ ไม่เอาอีกแล้ว **มันเหมือนเกิดขึ้นจริงๆ ให้ดิ้นครืน** (เจ๊คงเผลอตัวว่าถูกข่มขืนจริง ๆ มั่งคงสนุกใหญ่นะเจ๊นะ)

แอนฉากสุดท้ายแอน มาเกร็ตยังต้องเกลือกกลิ้งตัวลงไปบนพื้นอย่างบ้าคลั่งมือเอื้อมไปจะหยิบโคมกระดาษปากก็แหกร้องอย่างโหยหวน ในขณะที่หมอเข้ามาจับตัวเธอออกไปนอกห้องเพื่อส่งไปโรงพยาบาลโรคจิตทุกอย่างเพ่ด ครับคนอเมริกันได้ดูกันทั่วแล้วพี่ไทยหากวาสนาดีคงได้ดูกันบ้างใครอยากดูไวก็ต้องวี.ดี.โอ.

เป็นอันว่าการขายเซ็กส์ซาดิสม์ และความสยดแสยงบนแผ่นฟิล์มนั้นเป็นที่แน่นอนว่าจะต้องครองตลาดโลกของภาพยนตร์อย่างแน่นอนที่สุดกว่าสิ่งอื่นใด

อะไรไม่ว่าน่ะซิ ซะ ๆ ภาพยนตร์ทีวีเรื่องเดียวดันผ่าลงทุนสูงตั้ง 80 ล้าน สู้ภาพยนตร์หรือละครทีวีน้ำเน่าที่ต้องทนดูกันโครม ๆ ทุกวันในเมืองไทยนี่ไม่ได้ลงทุนน้อยโฆษณามาก ๆ มอมเมากันเข้าไปกับอ้ายเรื่องบ้า ๆ บอ ๆ สุกเอาเผากินกันไปเรื่อย ๆ ไม่ดูก็ต้องดูวัน ๆ จึงหาสาระประเทศไม่ค่อยได้ หนังจีน หนังญี่ปุ่น เลยครองตลาดกันเกร่อไป ที่แสบก็คือ

ก.บ.ว.ท่านตรวจเทปกันอย่างไรมิทราบไม่ว่าจะเป็นละคร หรือหนังไทยที่ฉายเรื่องยาว หรือรายการตลกบางรายการที่เข้าใจว่าจะมีถ้อยคำหยาบคายจึงต้องมีการลบเสียงออกทำสังฟังเพลินหรือดูเพลินก็ผ่าเสียงเงียบปากพะงาบ ๆ แล้วก็ดังใหม่ หรือไม่เทปก็กำลังยัดกันอุตลุดก็แวบหายไปครู่หนึ่งโผล่มาใหม่โรคประสาทรับประทานกันไปตาม ๆ

12

13

กัน

ก็ตรวจแล้วตัดต่อให้มันหมดเรื่องไปเลยพอมาฉายจะได้ต่อเนื่องไม่ต้องเสียอารมณ์กันนะครับนะ อ้ายที่ฉายไม่ได้ก็แบนไปเลยพักผ่อนท้องพวกกระผมก็คลอนเดี๋ยวเลยเผลอคายของเก่าออกมาหน้าจอทีวี โดนแม่อีหนูตีตายใครรับผิดชอบคร๊าบ ●

อีหนู รายใหม่ของ เจ้าชาย แอนดี้ ดรูวส์

ด้วยการทรงเข้ากรำศึกชิงเกาะฟอร์คแลนด์กับอาเจนติน่า เสด็จไปสหรัฐพร้อมทั้งนัดแนะอีหนูยอดดาวเปลือยแห่งเมืองมายาที่ร้อนแรงด้วยไฟเสน่ห์ทั้งในและนอกจอ ให้ข้ามมาเกาะอังกฤษ

ฮือฮา และเกรียวกราวมาเมื่อกลางปีก่อน เมื่อพระราชวงศ์อังกฤษตกเป็นข่าวนั่นก็คือเจ้าฟ้าชายแอนดรูวส์พระอนุชาธิราชแห่งเจ้าฟ้าชายชาร์ลมกุฎราชกุมารแห่งพระราชวงศ์ที่คนทั้งประเทศให้ความเคารพและยึดถือ ตกเป็นข่าวซุบซิบตามประสาเจ้าชายหนุ่มที่เพิ่งเสร็จภาระกิจอันเสี่ยงภยันตราย

อันเป็นช่วงเวลาที่สมเด็จพระบรมราชินีนารถทรงกำลังอยู่ในระหว่างเสด็จเยือนประเทศเครือจักรภพอังกฤษหลายประเทศ เจ้าฟ้าชายแอนดรูวส์ทรงนำเอาแม่ยั่วเมือง **คู สตาร์ค** *มาพักรอเวลาอยู่ในกรุงลอนดอน โดยส่งหน่วยรักษาความปลอดภัยนอกเครื่องแบบคอยตามดูแลอย่างใกล้ชิด ช่างภาพติดตามประกบแจเหมือนกันเพราะชักจะสงสัยว่าทำไมอีหนูก็เคยมาอังกฤษบ่อย ๆ แต่ไม่ยักกะมีใครติดตามเหมือนคราวนี้*

ภาพ **คู สตาร์ค** เดินออกจากบ้านพักได้รับการตีพิมพ์เป็นข่าวเบา ๆ และที่**พระราชวังวินเซอร์**นั่นเองเจ้าฟ้าชายแอนดรูวส์ก็ทรงพาคู สตาร์คหลบเร้นสายตาของตากล้องจอมตอแยเข้าไปพักแรมคืนอย่างสดใสแจ่มจิต แต่ก็นั่นแหละไม่รอดไปจากสายตาข้าราชการในราชสำนักที่จะจัดการรายงานข่าวตรงไปยังสมเด็จพระนางเจ้าอลิซาเบธซึ่งว่ากันว่าเมื่อทรงทอดพระเนตรรายงานถึงกับตะลึงไปเลยทีเดียว แต่เนื่องจากยังไม่เสร็จพระราชภาระกิจตามหมายกำหนดการจึงต้องทรงข่มพระทัยเสด็จต่อไปจนกระทั่งเสร็จสิ้นตามหมายกำหนดการ ซึ่งที่สุดกว่าจะเสด็จพระราชดำเนินกลับข่าวนี้ก็ได้รับการตีพิมพ์กันอย่างสนุกสนานทั้งในประเทศอังกฤษเอง และทั่วยุโรปมาจนถึงประเทศไทย

เมื่อทรงเห็นว่าท่าจะไม่ดีก็ส่งคู สตาร์คออกนอกประเทศอังกฤษไปยังบ้านพักของเจ้าฟ้าหญิงมากาเร็ตในทะเลคาริบเบี้ยน อาศัยเป็นที่เริงรัก ใช้รหัสในการเดินทางว่านักรบจากฟอร์คแลนด์ แต่ก็ไม่สามารถจะหลบตากล้องที่ตามจองล้างโดยติดตามไปถ่ายทำจนถึงคาริบเบี้ยนภาพชุดนั้น จี.แอล. ได้นำมาเสนอไปแล้ว จากทะเลคาริบเบี้ยนก็ทรงส่งคู กลับไปสหรัฐเพื่อให้ข่าวเงียบ

และจู่ๆ ก็ทรงเสด็จเป็นการส่วนพระองค์ไปพร้อมกับราชองครักษ์จำนวนไม่กี่คนไปยังสหรัฐ เพื่อนัดพบกับคู สตาร์ค เป็นการส่วนพระองค์และก็ถูกกลุ่มช่างภาพตามไปรังควาญจนกระเจิงอีกนั่นแหละ เรื่องของเรื่องก็เลยต้องถึงจุดจบคือต้องหยุดการติดต่อกับคู สตาร์ค และหนังสือพิมพ์ตลอดจนนิตยสารในประเทศอังกฤษถูกปรามไม่ให้เสนอข่าวอีกต่อไป แต่ในยุโรปยังลือกันอยู่ไม่ขาดสาย

เงียบไปพักภาพชุดเจ้าชายเริงรักก็ถูกตีพิมพ์อีกชุดคราวนี้กับพระสหายต่างเพศที่เป็นชาวอังกฤษ นั่นก็คือ **เจมม่า ลอร์รี่ คิม ดีล์ และ แคลร์**

พาร์ค ซึ่งเราก็เคยนำมาเสนอสู่สายตาของท่านอย่างทันควันทันทีไม่น้อยหน้าเขาอื่น เรียกว่าเราตามติดชนิดเบียดกันที่โค้งนั้นแหละแล้วก็ไม่มีอะไรในกอไผ่ต่อไปอีกเพราะทรงเบื่อจึงเก็บตัวเพื่อให้พระบรมราชินีนารถแห่งอังกฤษทรงสบายพระทัยแต่อย่างนั้นก็ตามนิตยสารทั้งอังกฤษและยุโรปได้ถวายพระนามเจ้าฟ้าชายแอนดรูวส์ ชื่อตรงกันว่า **"เจ้าชายเพลย์บอย"** เหมือนนัดกันไว้ยังงั้นแหละเรียกว่าดีกว่าเจ้าชายอัลเบิร์ตแห่งมอนาโคหน่อยที่ไม่ถึงกับเปลือยกายกลางทะเลหาไม่คงเฉือนกันน่าดู

เริ่มศักราชใหม่ได้ไม่กี่มากน้อยเอาอีกแล้วคราวนี้หนังสือพิมพ์ในประเทศอังกฤษถล่มกันออกมาก่อนด้วยเรื่องราวของอีหนูคนใหม่ของเจ้าฟ้าชายแอนดรูวส์ เธอคือ **เคธี่ แรบเบ็ธ** ซึ่งเป็นชาวลอนดอนอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ แอบชานเมืองนั่นเอง เธอมีอายุเพียง 23 ปีเอ๊าะกว่าคู สตาร์ค 4 ปี เพราะคู สตาร์คปาเข้าไป 27 แล้ว รูปร่างหน้าตาของเธอเฉียบขาดและบาดใจชายพอดู แถมมีผมสีทองที่ทรงโปรดเสียด้วยเรื่องของเรื่องมันจึงเกิดขึ้น เพราะหนังสือพิมพ์ผ่าไปเห็นเจ้าชายแอนดรูวส์และเคธี่ไปไหนมาไหนกันบ่อย ๆ และมีทีท่าว่าจะดูดี ๆ กันเป็นเรื่องเป็นราวก็เป็นหน้าที่ ๆ จะต้องคุ้ยแคะแกะเกาเอามาตีแผ่ให้เห็นกันแจ้ง ๆ กับตา

อาชีพของแม่หนูก็คือ**นางแบบ นักแสดงละคร และดาราบัลเล่ท์** ที่มีคนรู้จักมากมายเรียกว่าระดับอินเตอร์ว่ายังงั้นเถอะ ติดต่อกันไปก็ไม่มีใครว่าสมเด็จพระนางเจ้าอลิซาเบ็ธก็ไม่ทรงให้ความสนใจมากนักหนา แต่ที่ต้องเป็นข่าวก็เพราะว่าหนังสือพิมพ์เกิดไปได้ภาพถ่ายชุดหนึ่งที่เคธี่เคยเป็นนางแบบถ่ายภาพให้กับนาย**ฟิลิปส์ ลินเซย์** ตากล้องมือดีที่มีห้องสตูดิโออยู่ที่**เชลซี** และภาพถ่ายเหล่านั้นก็ล่อแหลมสายตาพอสมควร การที่หนังสือพิมพ์พยายามคุ้ยเรื่องนี้ก็เพราะว่าต้องการจะเบรคให้รู้กันว่าอ้ายที่ทรงควงอยู่นั่นน่ะมิใช่คนดิบคนดีอะไรดอกหนา ที่แท้ก็พอ ๆ กับคู สตาร์คนั่นแหละ จะเพราะเพื่อป้องกันหรือกระแนะกระแหนก็ไม่รู้ได้

ตามรายงานข่าวของนิตยสารยุโรปกลุ่มหนึ่งต่างให้ความเห็นในเรื่องนี้แตกต่างกันออกไป ฉบับหนึ่งกล่าวว่าปกติแล้วเคธี่จะไปไหนมาไหนกับพ่อแม่เสมอ ๆ และการปรากฏตัวต่อสาธารณชนก็ดูเป็นผู้ดีสมกับที่ได้รับการเลี้ยงดูมาเป็นอย่างดี

และภาพที่หนังสือพิมพ์นำมาตีพิมพ์ในประเทศอังกฤษนั้นเคธี่ปฏิเสธอย่างแข็งขันว่าเป็นคนอื่นไม่ใช่ตัวเธอ หัวเด็ดตีนขาดเธอ... ของเธอแน่นอน ... พิมพ์ภาพนั้นก็เน้นว่... เมื่อสามปีก่อนที่เธอ... ใกล้ชิดกับเจ้าฟ้าชาย... ในความหวังที่อาจจะ...

(อ่านต่อห...

บรรยายภาพ

1. เคธี่และคุณแม่เมื่อปรากฏตัวต่อสาธารณชนก็ดูสงบเสงี่ยมเอี้ยมเฟี้ยมเหมือนกับลูกผู้ดีที่ได้รับการอบรมมาเป็นอย่างดีเยี่ยม

2. ภาพนี้แหละที่หนังสือพิมพ์อังกฤษนำออกตีพิมพ์ประโคมว่าเป็นภาพกึ่งเปลือยของเคธี่ ที่ถ่ายโดยนายฟิลิป ลินเซย์ แห่งเมืองเชลซีย์

3. กลัวจะไม่เชื่อก็เลยเอาภาพด้านข้างของเคธี่ ที่ถ่ายหน้าบ้านมาลงเปรียบเทียบกะดีให้พับฐาน

4. ชุดหนึ่งในการแสดงรีวิวทางโทรทัศน์ในประเทศอังกฤษ

5. ภาพกึ่งเปลือยหนึ่งใน 39 ภาพในภาพหนังสือพิมพ์ประโคมว่านั่นแหละเคธี่ แต่เจ้าตัวปฏิเสธตลอดข้อหา

6. ภาพโคลสอั... สารยุโรปลงเพื่อเน้น... ของเธอ

7. ถ่ายภาพในชุ... หวาม

8. อีกท่าหนึ่งที่...

9. ดาหนังดาเชร... หาคู่ขา **คาโรลิน เฮอร์...** ช่างภาพไปตามล่าตามล...

10. เจ้าฟ้าชายแอน... นักรบแห่งพระราชวงศ์...

11. อีกกริยาบทห... ชายแอนดรูวส์ที่ได้รับก... อังกฤษและทั่วยุโรปว่า... บอย

12. อีหนู คู สตาร์... ดาวโด่

ลองทางใหม่

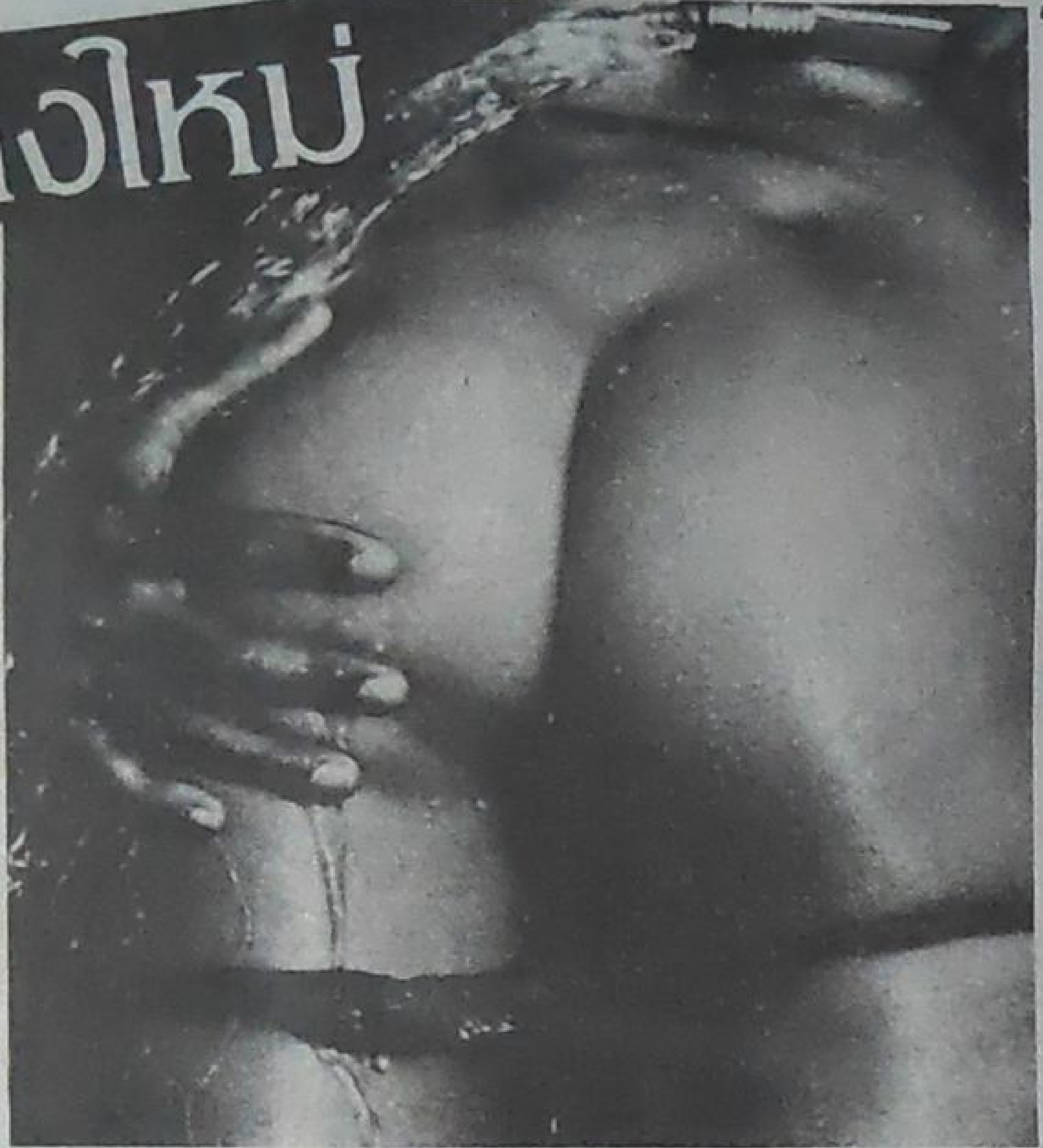

เดนนิสเป็นหนุ่มหล่อที่สุดในสำนักงาน มีตำแหน่งหน้าที่ระดับผู้บริหารสำคัญคนหนึ่ง แต่มีวัยวุฒิอ่อนกว่าฉัน ซึ่งเราก็ต่างให้ความสนิทสนมและเขาให้ความนับถือฉันเป็นอย่างดี มีความคุ้นเคยกันถึงขนาดระบายความในใจ ปรึกษาหารือ ไม่มีความลับในกันและกัน เพราะมีความไว้วางใจกันดียิ่ง

เช้าวันนั้นฉันกดปุ่มเครื่องติดต่อภายในสำนักงาน เพื่อให้เดนนิสเข้ามาพบ เคราะห์ดีเดนนิสไม่ได้มีนัดกับใคร ฉันเลยชวนเขาออกไปทานอาหารกลางวันนอกสำนักงาน โดยรับเป็นเจ้ามือในฐานะมีตำแหน่งงานและวัยสูงกว่า

ฉันสั่งอาหารที่เขาชอบ สั่งเหล้าอย่างดี เราคุยกันในเรื่องสัพเพเหระต่าง ๆ จนเวลาอาหารผ่านไปก็ถึงเวลาดื่มกาแฟ ฉันเพ่งมองหน้าของเดนนิสอยู่ชั่วครู่ เหมือนกับเป็นการช่างใจครั้งสุดท้าย แต่เมื่อเราต่างก็มีความไว้ใจในกันและกันอยู่แล้ว ในที่สุดฉันจึงตัดสินใจโพล่งออกไปตรง ๆ ว่า

"เดนนิส ฉันอยากได้รับการแนะนำจากคุณเกี่ยวกับเสพสมทางประตูหลัง"

คำถามอย่างตรงไปตรงมาของฉันทำให้หนุ่มวัยอ่อนกว่า ต้องนิ่งตะลึงไปชั่วครู่ เขาเพ่งมองฉันเหมือนจะอ่านความคิดให้กระจ่างว่า ฉันพูดจริงหรือพูดเล่น หรือเป็นการหยั่งเชิง เนื่องจากมีข่าวกระฉ่อนไปทั่วสำนักงานว่า เขาเก่งฉกาจในเพลงรัก ไม่ว่าจะเป็นประตูหน้าหรือประตูหลัง

"มันก็ไม่มีอะไรมาก" เขาบอกในที่สุด หลังจากใช้ความคิดไตร่ตรอง "ที่สำคัญที่สุด คุณจะต้องมีความต้องการและสมัครใจเล่นอย่างจริงจัง ไม่ใช่ฝืนตัวเองลองกับสิ่งที่ยังไม่เคย เพราะเรื่องของประตูนี้ หากไม่เคยมาก่อนจะรู้สึกเจ็บ ทำให้หมดความสุขทางเซ็กส์ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เคยผ่านมาก่อนก็ไม่ใช่เรื่องยาก ของพอลเขาใหญ่หรือเปล่า ?" เขาเอ่ยถึงพอลสามีฉัน

"ฉันไม่ขอตอบ" ฉันบอกไป "มันเป็นความลับของฉันกับเขา ทำไมต้องถามถึงเขาด้วยหรืออิจฉาในความหล่อเหลาของพอล"

"เรื่องอะไรจะต้องไปอิจฉา เพราะผมก็เกินหล่ออยู่แล้ว" เดนนิสกล่าว "แต่ผมถามก็เพราะว่าขนาดของเขาจะเกินการที่จะเข้าประตูหลังของคุณหรือเปล่าเท่านั้น"

ฉันต้องนิ่งงัน เพราะไม่รู้จะตอบยังไง พอลของฉันมีเครื่องเคราขนาดเล็กหรือใหญ่กันแน่เพราะพอลเป็นคนเดียวในชีวิตฉัน จึงไม่มีที่จะเปรียบ รู้แต่ว่าทุกครั้งที่ได้เสพสมกัน เขาสามารถให้ความสุขสมใจทุกครั้ง

มีอยู่บางครั้งที่เขาพยายามจะผ่านประตูหลัง แต่สภาพจิตใจความรู้สึกของฉันไม่พร้อมที่จะรับ ประตูหลังของฉันจึงปิดสนิท ไม่มีทางผ่านเข้าไปได้ แต่มันก็เป็นสาเหตุให้ฉันเกิดความสนใจขึ้นมา และคิดหาทางสนองความต้องการของพอลให้สมใจเขา

มันออกจะเป็นเรื่องผิดธรรมชาติอยู่สักหน่อย แต่ฉันรู้สึกว่า มันต้องเป็นจุดหนึ่งในเรือนกายของผู้หญิงที่อาจก่อเกิดความตื่นเต้นรุนแรงขึ้นมาได้ ถ้าหากได้มีการปฏิบัติกันอย่างถูกต้องมิใช่เป็นการบังคับข่มขืนและกระทำเอาตามใจชอบแต่ฝ่ายเดียว เพราะนั่นจะมีแต่ผลร้าย

ด้วยเหตุนี้ฉันจึงนำเอาเรื่องมาปรึกษาเดนนิส ซึ่งมีความรอบรู้ในพฤติกรรมแบบนี้อยู่แล้ว เพราะเป็นไบเซ็กชวล หาความสุขได้ทั้งเพศชายและหญิง

เมื่อฉันปรึกษากับเดนนิสถึงการเสพสมทางประตูหลัง เขาบอกว่าเราต้องมีความต้องการอย่างจริงจังเสียก่อน ทำให้ฉันเชื่อคำบอกของเขาอย่างเต็มที่ เพราะทุกครั้งที่พอลพยายามทดลองเข้าประตูหลังของฉันนั้น ฉันไม่เคยยินยอมพร้อมใจด้วยเลย ทุกสิ่งอย่างจึงไม่ยอมขยับขยายให้เขาผ่านเข้าไปได้เลย

นอกจากเชื่อแล้ว ยังเกิดความปรารถนา ฉันต้องการหาความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องประตูหลังเสียก่อน นับว่าค่าเลี้ยงอาหารมื้อนั้นกับเดนนิสนั้น มีผลคุ้มค่าทีเดียว

ก่อนกลับถึงบ้าน ฉันหาซื้อเครื่องอุปกรณ์ทางเซ็กส์ที่จะใช้ทำประโยชน์ในสิ่งที่ต้องการพร้อมกับตั้งใจว่า จะนำเอาไปทดลองให้ประจักษ์กับตนเอง หากจิตใจพร้อมแล้วกล้ามเนื้อประตูหลังของฉันคงขยายตัวสนองความต้องการได้แน่

พอลของฉันพยายามมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง แต่เป็นความพยายามเพียงฝ่ายเดียวจึงไม่สำเร็จ บางครั้งเขาใช้นิ้วสอดเข้าไป แต่มันก็ไม่สำเร็จ พยายามไล้เลียเพื่อให้มันเกิดความเสียวสยิวเพื่อเปิดทางให้เขาผ่านก็ไม่เป็นผล เพราะใจฉันคิดว่าเป็นเรื่องผิดธรรมชาติ แถมบางครั้งยังต่อว่าต่อขานเขาเสียด้วย ทำให้พอลเลิกล้มความตั้งใจไป

แต่มาตอนนี้ฉันกลับมีความคิดว่าประตูหลังน่าจะเป็นจุดกระสันต์สร้างความสุขทางเซ็กส์แห่งใหม่ นอกเหนือจากเนินเนื้อสามเหลี่ยมด้านหน้า เพราะการใช้ความพยายามของพอลด้วยลิ้นและนิ้วมันได้สร้างความพิลึกพิลั่นให้ฉันเอาการ

เมื่อคิดถึงเรื่องนี้ขึ้นมาคราใด ฉันก็อยากจะลองให้มันรู้ดำรู้แดงไปเสียที แต่ว่าจะมีการทดลองกันเราควรจะมีการเตรียมกันเสียก่อน

เมื่อคิดถึงเรื่องนี้ขึ้นมาคราใด ฉันก็อยากจะลองให้มันรู้ดำรู้แดงไปเสียที แต่ว่าจะมีการทดลองกันเราควรจะมีการเตรียมกันเสียก่อน

ฉันได้รับการอบรมในครอบครัวที่อยู่ในกรอบของประเพณี ได้รับการสั่งสอนให้รับรู้แต่เพียงว่า เรื่องเสพสมระหว่างผัวเมียนั้น จะทำกันเฉพาะประตูหน้าเท่านั้น ส่วนประตูหลังมีหน้าที่อย่างเดียวคือขับถ่ายของเสีย

ทดลองเอาอุปกรณ์เซ็กส์ที่ซื้อมาสอดเข้าทางประตูหลังของตัวเอง ฉันก็พบว่ามันก่อความรู้สึกผิดแปลกไม่ได้เป็นความหวาดหวั่นอย่างที่เคยคิด เพราะว่าหลังจากได้รับการหล่อลื่นอย่างดีแล้วก็สามารถสอดเจ้าของเทียมน่ารักอันนั้นผ่านเข้าไปได้อย่างสะดวกสบาย ยังความประหลาดใจให้กับตัวเองว่า

ทำไมมันจึงผ่านเข้าไปง่ายดายอย่างนั้น แต่เมื่อนึกถึงคำพูดของเดนนิสขึ้นมาได้ ก็รู้ว่าเพราะฉันมีความต้องการมันอย่างจริงจัง เพราะนับแต่วาระแรกที่หยิบมันออกมาจากร้าน ฉันก็เกิดอยากจะลองกับมันขึ้นมาทันที แทบจะรอให้กลับถึงบ้านไม่ไหวเสียด้วยซ้ำ

ระหว่างรอคอยน้ำในอ่างให้อุ่นขึ้นหน่อย ฉันได้เริ่มสอดสร้างความตื่นเต้นให้กับตัวเอง รู้สึกมีความสุขอย่างยิ่งกับรสชาติของเจ้าดิลโดอันนั้น

(อ่านต่อหน้า 41)

ดาวรายเล่นไฟ

โดย เพรียว เหินลม

6

ขณะที่ดาวรายกับผู้จัดการทรัสต์หนุ่ม กำลังถูกครอบคลุมสุ่มหลงด้วยรสเสน่หา โดยผลัดกันโลมเล้าเคล้าคลึงจุดไฟกามาเพื่อเรียกหาความสุขอันดื่มด่ำอีกครั้งหนึ่งนั้น...

เป็นเวลาเดียวกันกับอรุณีเพื่อนสาวของดาวราย กำลังย่ำเม็ดทรายคลอเคลียอยู่กับสมเกียรติ ไปตามชายหาดยาวเหยียดขาวโพลนสุดสายตา แสงจันทร์นวลใยกระจ่างฟ้า...ลมเย็นโชยฉิวผ่านมาไม่ขาดสาย เสียงคลื่นสาดซ่ากระทบฝั่ง มันช่างเป็นบรรยากาศที่น่าพิศมัยก่อให้เกิดความปั่นป่วนรัญจวนใจสำหรับหนุ่มสาวที่อยู่สองต่อสองในยามอารมณ์เปลี่ยว

"นี่...เราจะเดินไปถึงไหนกันคะ พี่สมเกียรติ ?"

อรุณีเอ่ยถาม เมื่อเห็นว่าเดินห่างจากบังกาโลมามากแล้ว

ชายหนุ่มชะงักฝีเท้า พลางเอื้อมไปโอบไหล่ของหญิงสาวเป็นเชิงประจบเอาใจ

"อ้าว...ก็อาบแสงจันทร์ฟังเสียงคลื่นไงล่ะ หรือว่าเธอเกิดเบื่อหน่ายขึ้นมาแล้ว อรุณี ?"

"ไม่เบื่อหรอกค่ะ แต่ฉันรู้สึกเมื่อยมากกว่า"

"งั้น...หยุดพักคุยกันซิจ๊ะ"

ก่อนที่เธอจะโต้ตอบเขาก็เลื่อนมือลงมาโอบกอดที่บั้นเอว แล้วพาเธอเดินขึ้นจากชายหาด ไปทรุดนั่งภายใต้ร่มเงาของมะพร้าว ที่กรีดใบสั่นกราวล้อเล่นกับสายลม

"ฉันเป็นห่วงดาวค่ะพี่สมเกียรติ"

เธอบอกเบา ๆ เมื่อคิดได้ว่าปล่อยให้ดาวรายอยู่สองต่อกับเสี่ยหนุ่ม

"ห่วงทำไม ?"

เขาเคลียจมูกกับปอยผมที่ริมหูซึ่งหอมกรุ่นเย็น ๆ ด้วยกลิ่นเดอโคโลญน์

"เพื่อนฉันเขาไม่เคยนะซิพี่ ฉันกลัวว่าดาวจะไม่ยินยอมพร้อมใจ"

สมเกียรติหัวเราะเสียงใส พลางส่ายหน้าช้า ๆ

"ถ้าคุณบรรหารไม่มีความสามารถก็ช่วยไม่ได้นี่ เราเอาของดีสด ๆ ซิง ๆ มาประเคนให้แล้ว เมื่อไม่มีปัญญาเคี้ยวกินก็ช่างเขาปะไร"

"ฉันเองน่ะภาวนาให้เรื่องมันลงเอยด้วยดี เผื่อว่าเพื่อนฉันจะโชคดี มีบ้านมีช่องมีเงินใช้"

"ก็อาจเป็นไปได้นะอรุณี ถ้าลงคุณบรรหาญเขาเกิดติดอกติดใจแม่ดาวรายเพื่อนคุณก็สบายไปตลอดชาติ เอ้อ.. พี่ว่าตอนนี้เรามาพูดคุยกันถึงเรื่องของเราดีกว่า..."

อรุณีจ้องมองหน้าเขาอย่างท้าทายคำว่าเรื่องของเราเธอย่อมเข้าใจความหมายอย่างถ่องแท้ เปิดยิ้มพรายแล้วแสร้งถามว่า

"เรื่องของเรา...เรื่องอะไรกันคะ ?"

"โธ่...ไม่น่าถามเลย บรรยากาศอย่างงี้เราควรมีความสุขด้วยกันซิอรุณี"

เขาดึงร่างของเธอมาแนบไว้ในอ้อมอก จูบที่เปลือกตา,จูบแก้มแล้วเลื่อนมาจูบปากอย่างดูดดื่ม โดยไม่มีการผลักไสหรืออิดเอื้อนจากหญิงสาว เพราะว่าทั้งสองเคยลิ้มลองความหอมหวานกันมาแล้ว ย่อมจะซึมซาบต่อรสสัมผัสว่ามันดีสักแค่ไหน ?

พอสมเกียรติชำแรกแทรกลิ้นลงไป อรุณีก็เผยอปากรับสอดปลายลิ้นออกมาตระหวัดรัดลิ้นของชายหนุ่มทั่วขุมขนลุกเกรียวเสียวซ่าระทึกใจ ไฟโลกีย์นี่ช่างมีอำนาจลึกล้ำเสียนี่กระไร ไม่ว่าใครก็ตามลงถ้าตกเป็นเหยื่อของมันแล้ว เคลิบเคลิ้มชวนฝันว่าโลกนี้เป็นของกู !

หนุ่มสาวคู่นี้กำลังอยู่ในภาวะอย่างนั้น มันแสนสุขสันต์รื่นรมย์ ระคนด้วยความเร้าร้อนกระสันปั่นป่วน ด้วยฤทธิ์ของความใคร่ความต้องการ ที่ทะยานจู่โจมเข้ามาอย่างเต็มที่

อรุณีผวาเล็กน้อยและสั่นสะท้านไปถึงขั้วหัวใจ เมื่อสมเกียรติสอดมือเข้าไปในชุดนอนบาง ๆ แล้วลูบไล้เคล้นคลึงอยู่ที่โคนขา

"อย่าซนนักซิคะพี่สมเกียรติ"

เธอรีบถอนปากจากปากของเขาพร้อมกับถอนหายใจพรูอย่างหนักหน่วง

"พี่อยากลูบคลำของ ๆ เธอจริง ๆ อรุณี"

"พี่เคยเห็นและเคยคลำมันมาแล้วนี่คะ"

"ครั้งเดียวเท่านั้นเอง มันยังไม่หนำใจ"

"ฉันรู้สึกหวั่นไหวคะพี่"

"ก็เหมือนกันนั่นแหละอรุณี พี่เป็นคนลูบคนคลำพี่ยังใจสั่น"

"เรากลับไปบังกาโลไม่ดีกว่าหรือคะ ?"

"สวรรค์ที่นั่นสู้ที่นี่ไม่ได้หรอกอรุณี"

"บนพื้นหญ้าพื้นทรายอย่างงี้ เขาพูดกันว่าไม่ดีนะคะ"

"อย่าเชื่องมงายซิจ๊ะ บรรยากาศอย่างนี้จะทำให้เรามีความประทับใจอย่างไม่มีวันลืม"

"มันโล่งโถงจนทำให้ฉันตะขิดตะขวงใจค่ะพี่สมเกียรติ โดยเฉพาะถ้าใครเดินมาพบเห็นเข้า ฉันจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน ?"

"ไม่มีใครเที่ยวเดินเกะกะในตอนดึกดื่นน่าอรุณี ถ้าหากจะมีก็คงเป็นหนุ่มสาวที่มาพักผ่อนหย่อนใจเหมือนกับเรา ซึ่งพวกเราก็จะเห็นเป็นเรื่องธรรมดา"

เมื่อเห็นว่าหญิงสาวตกอยู่ในภาวะลังเลใจ คอลัมน์นิสต์หนุ่มวัยไฟ รีบทุ่มตัวลงซุกหน้ากับตักของเธอ เคลียจมูกซอนไซ้ชุดนอนตรงที่โคนขา ในขณะเดียวกันมือก็เปะปะไขว่คว้า หาก้อนเนื้อนิ่มที่ทรวงอก แม้สองเต้าที่เต่งตึงนั้นจะถูกปิดทับด้วยบราและผ้าชุดนอนก็เถอะ แต่อรุณีก็วาบหวิวสยิวทรวง คลุกเคล้าด้วยความสุขที่บันเทิงใจอยากให้เขาลูบคลำและทำทุกอย่างที่เขาปรารถนา

ทันใดสมเกียรติก็ถลกชุดนอนของเธอให้ขึ้นมาค้างเติ่งอยู่ที่บั้นเอว

(อ่านต่อหน้า 36)

สาว16

โดย .กรกานต์

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

บ่ายวันนั้นเป็นช่วงโรงเรียนหยุดเทอม พรรณรายถือหนัง-สือเล่มหนึ่งเดินลงจากบันใดจากชั้นบนมาที่ระเบียงชั้นล่างด้านหลัง เธอพบบัวคำสาวใช้ซึ่งแก่กว่าเธอเพียง 2 ปี กำลังล้างแก้วอยู่คนเดียว

"กี่โมงแล้วบัวคำ" พรรณรายถามขึ้น

"บ่ายสามโมงกว่าแล้วค่ะคุณหนู" บัวคำหันมาตอบ

"เย็นมากแล้ว ทำไมคุณแม่ยังไม่กลับก็ไม่รู้ เห็นบอกว่าจะออกไปเดี๋ยวเดียว"

"ประเดี๋ยวก็คงกลับมังคะคุณหนู"

"ฮื้...โรงเรียนปิดเทอมนานจัง ฉันเบื่อจัง จะไปไหนสักหน่อยคุณแม่ก็ห้าม" เด็กสาวพูดอย่างท้อแท้ ลากเก้าอี้มานั่งข้างมะลิ

"ก็ท่านเป็นห่วงคุณหนู โตเป็นสาวแล้วนะ"

"ทำไมฉันโตเป็นสาวแล้ว คุณแม่ต้องเป็นห่วงด้วยเหรอ" เธอลอยหน้าถาม

"อ้าวก็ท่านกลัว กลัวเด็กหนุ่ม ๆ มาพูดยังงั้นยังงี้ คุณหนูก็อาจเชื่อ เกิดรักและเอ่อ..."

"อะไร พูดมาซิ กลัวอะไรล่ะ" พรรณรายซัก

"กลัวคุณหนูจะมีราคี เพราะผู้ชายน่ะซี่"

เด็กสาวได้ฟังถึงสอึก ราคีคาวมันจะมีอะไรเหลืออีกในเมื่อเจ้าธงมันเจาะไข่แดงเธอไปแล้วเมื่อไม่กี่วันมานี่ ตอนนี้ก็พยายามหาโอกาสจะมีอะไรกับเธออีก ซึ่งเด็กสาวก็ต้องการมันเหมือนกันแต่โอกาสมันไม่ให้

"ฉันเพียงแต่รู้ว่าคุณแม่คุมฉันแจเพราะเรื่องผู้ชายนี่เอง...นี่บัวคำฉันถามจริงเถอะ บัวคำมีแฟนแล้วหรือยัง" พรรณรายถาม

"เคยค่ะ คุณหนูถามทำไม"

"แล้วแฟน เขาเคยทำอะไรบัวคำบ้างไหม ?"

"ตายแล้ว...คุณหนูถามอะไรก็ไม่รู้" บัวคำหน้าแดงระเรื่อ

"ฉันอยากรู้ อ่านพบในหนังสือเขาว่าเรื่องโลกีย์นี่มันดีนัก ใครได้ลองเป็นติดใจ อยากลองซ้ำจริงหรือเปล่าเธอเคยไหม ?" เด็กสาวแกล้งถามอย่างคนไม่เคยผ่านพบมาก่อน

"อุ๊ย...เอาอะไรมาถามก็ไม่รู้ คุณหนูนี่"

"ก็บอกแล้ว ฉันอยากรู้ ลองเล่าให้ฟังหน่อยซี่มันเป็นยังไง เราผู้หญิงเหมือนกันจะอายทำไม"

"ไม่...ไม่ค่ะ บัวคำเล่าไม่ได้หรอก อี๊ย์...อยากรู้ไม่เข้าเรื่อง" บัวคำตอบพอดีล้างแก้วเสร็จ

"ไม่เราต้องเล่า มานี่ไปทางโน้นดีกว่า ไม่มีคน" พรรณรายออกคำสั่งพร้อมกับฉุดแขนบัวคำให้เดินไปทางหน้าบ้าน เธอพาไปนั่งที่ม้าหินใต้ต้นมะม่วง

"ไหนลองเล่าให้ฟังซิ มันเป็นยังไง ?" เด็กสาวซักเหมือนไม่เคยรู้

"โธ่...คุณหนู อยากรู้ไปทำไมนะมันของไม่ดี"

"ไม่ดีแล้วทำไม ทุกคนเขาต้องทำกันฮึ บัวคำ อย่ามาทำเป็นคนหัวโบราณไปหน่อยเลยน่า เล่าไปเถอะ ฉันมีรางวัลให้ ตกลงไหม จะให้สตางค์ซื้อเสื้อสองตัว"

พอได้ยินคำว่ารางวัล บัวคำก็ตาโตด้วยความอยากได้เสื้อสวย ๆ ตามประสาผู้หญิงทั่วไป คิดอีกทีมันก็ไม่น่าอายเพราะเป็นผู้หญิงด้วยกัน

"แหม...บัวคำอายคุณหนู"

"อายฉันทำไม ฉันไม่ได้ดูเธอทำอะไรกับแฟนนี่ ถ้าฉันเคยฉันก็ไม่อายเล่าให้บัวคำฟังยังได้เลย...เอ้าเล่าไป"

เมื่อถูกคาดคั้นหนักเข้า บัวคำก็หมดทางขัด ซ้ำจะได้เสื้อสวยๆ อีกด้วยความดีใจแถมถูกบังคับบัวคำเลยเล่าให้เด็กสาวฟัง แต่ไม่เล่าเกี่ยวกับที่เธอมีอะไรกับเจ้าหาญในดงกล้วยเปลี่ยนเป็นเล่าก่อนที่จะมาอยู่ในบ้านนี้

"ก่อนที่บัวคำจะมาอยู่บ้านคุณหนู บัวคำเป็นลูกจ้างขายอาหารที่บางลำพู ตอนนั้นบัวคำอายุเท่า ๆ กับคุณหนูนี่แหละ ข้างร้านเป็นอู่รถยนต์ มีผู้ชายคนหนึ่งเป็นช่างที่ร้านนั้น เขาชื่อวิทย์แก่กว่าบัวคำ 4 ปี มาชอบ วันหนึ่งเขามากินข้าวแกงแล้วกระซิบว่า คืนนี้ออกไปพบกับเขาหน่อยได้ไหม มีเรื่องสำคัญจะบอก"

"แล้วบัวคำเปิดประตูไปหาเขาหรือเปล่า ?"

"เปิดค่ะคุณหนู พอกลางคืนใครเขาหลับกันหมดแล้ว บัวคำนอนชั้นล่างคนเดียวเขาก็มาเคาะประตูเบา ๆ บัวคำก็เปิดประตูให้เข้ามา"

"แล้วเขาทำอะไร เมื่อพระเอกของเราเข้ามาแล้ว"

"บัวคำกลัวเจ้าของร้านจะเห็นเลยชวนเขาเข้าไปในห้องที่บัวคำนอน แหมคุณหนูพอเขาเข้าไปในห้องเท่านั้น.."

"ทำไม...เขาทำไม...เล่าไปซิ"

"อ้า...เขาก็กอดบัวคำค่ะ" เสียงเล่าของบัวคำตอนท้ายเบาลง

"อุ๊ยตาย...กอดอย่างเดียวหรือ"

"ใครบอกคะ วิทย์เขาทั้งกอดแล้วก็จูบใหญ่ บัวคำตกใจเลยดิ้น แต่ยิ่งถูกเขากอดแน่นเข้าไปอีกพอเขากอดจูบได้เดี๋ยวเดียวเท่านั้น...คุณหนู"

"เป็นไง...เล่าไปเรื่อย ๆ ซิ...หยุดทำไม"

"อุ๊ย...อย่าซักซิคะคุณหนู บัวคำมือเท้าอ่อน ใจเต้นวาบหวิว ผู้หญิงนี่ถ้าถูกผู้ชายกอด จูบมันอ่อนแรงแทบกระดิกไม่ไหว พอเขาคลายกอดก็แทบรูดกองอยู่กับพื้นต้องเป็นฝ่ายกอดเขาเอาไว้ ยิ่งเขาคลึงเคล้นบีบ ตรงนั้นด้วยแล้ว..."

บัวคำเล่าอาย ๆ

"ตรงไหน...ที่บัวคำว่าเขาเอามือคลึงเคล้น" พรรณรายซักพลางขยับเข้าใกล้บัวคำ

"ก็ตรง...ตรง...อกนะซอ...อุ๊ย...วิทย์ทั้งคลึงทั้งบีบปากก็จูบ คุณหนู...มันซ่านซ่าพิกล ใจหวิวเคลิ้มจนลืมอะไรไปหมด"

"เขาได้แต่กอด จูบแล้วเคล้าคลึงตรงนั้นอย่างเดียวหรือ"

"ที่ไหนได้คุณหนู ตอนที่เราลืมตัว วิทย์เขาถอดเสื้อของหนูออกไปเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ แล้วบังเอิญบัวคำไม่ได้ใส่เสื้อชั้นใน เพราะอาบน้ำเสร็จใหม่ ๆ เสื้อหลุดไปเท่านั้นก็โดยเขาจูบเนื้อแท้ พอปากเขาอ้าอมปลายยอดอกของหนูเข้าเท่านั้นแหละ..."

(อ่านต่อหน้า 39)

อสูรย์ที่รัก

«"ทำไมมึงกลับเอาป่านนี้หา"

หน้าคนพูดบอกว่า โกรธจัด ท่าทางขึงขังอย่างพร้อมจะลงมือลงตีนกลิ่นเหล้าคละคลุ้ง

"ก็....."

"ไม่ต้องก็ต้องแก้ มึงไปสำส่อนกับใครมา บอกมาซะดี ๆ"

อรรถกรลุกจากโต๊ะที่เต็มไปด้วยขวดเหล้าขวดโซดาและกับแกล้ม ปราดเข้าหานุกูลประหนึ่งเสือพุ่งใส่กวางเคราะห์ร้าย ขยุ้มคอเสื้อคู่รักเพศเดียวกันรุนแรงดังเหยี่ยวขยุ้มเหยื่อ

คนถูกรุกรานพยายามแกะมือนั้นออกจากคอ พร้อมถอยห่าง

"กูไม่ได้...."

ไม่ทันจะอธิบายสิ่งใดต่อ กำปั้นจากมือดำ ๆ ก็ซัดโครมมาสุดแรงกรามลั่นกรึบเหมือนแตกหักจากกัน ร่างนุกูลเซถลาไปกระแทกเตียงเต็มรัก เลือดกลบปาก ทรุดตัวลงกองกับพื้นห้อง เอามือกุมกรามตัวเอง ร้องไห้อย่างพยายามกลั้น น้ำตาไหลแข่งกับเลือดที่ปาก ไม่ตอบโต้ต่อว่าด่าทอ ไม่ฮึดสู้ด้วยกำลังทั้งที่เคยทำมาหลายหน เพราะหนนี้คิดว่า ยอมให้เขาซ้อมเสียให้ตายจะได้พ้น ๆ จากสภาพกระสอบทรายเคลื่อนที่นี้เสียที

คนปล่อยหมัดทำท่าเหมือนสร่างเมา เดินหน้าเจื่อนเข้ามาคุกเข่าใกล้ ๆ โอบร่างที่สะท้านด้วยแรงสะอื้นมาไว้ในอ้อมกอด ซบหน้าอิงแอบอย่างสำนึกผิดและปลอบโยนไปในตัว

คนถูกรังแกนิ่งขึง ทั้งเจ็บทั้งแค้น แต่ก็รู้สึกถึงความอบอุ่นในวงแขนนั้นอยู่ในที ยิ่งแสร้งงอนเรียกร้องความสงสารเห็นใจ เขายิ่งกระชับกอดแน่นดังจะบีบเค้นให้ความโกรธเคืองมลายไป

แล้วความสุขลึก ๆ ก็ผุดพรายขึ้นอย่างประหลาด หลังความเจ็บปวดรุนแรงทำนองนี้มันชอบแสดงตัวเสมอ

"กูขอโทษนะ" กูรักมึงมากหวงมึงมาก แล้วก็หึงมากด้วย กูห่างมึงนาน ๆ ไม่ได้ คิดถึง เหงา รู้มั้ย"

ถึงจะมี "กู" มี "มึง" ในคำพูด น้ำเสียงนั้นก็อ่อนโยนเสียจนไม่รู้สึกว่าหยาบคาย และความจริงมันเป็นสรรพนามที่ทั้งสองตกลงใช้กันจนชินแทนคำว่า "กร" และ "นุ" ที่ทำให้ใคร ๆ มองอย่างสงสัยในความวิปริตผิดธรรมดาเอาได้ ความเป็นเกย์เป็นเรื่องน่าอับอายที่โจษจันกันได้ไม่รู้จบในเมืองเล็ก ๆ แห่งนี้ ไม่ว่าเกย์คนนั้นจะแสดงออกหรือไม่ก็ตาม

เสียงออดอ้อนอ่อนหวานนั้นดับความเจ็บปวดของนุกูลหมดสิ้น ยิ่งเมื่อฝ่ายนั้นกุลีกุจอหาผ้ามาซับเลือดปากอย่างห่วงใยทั้งในท่วงทีและแววตา เกย์ควีนหนุ่มยิ่งรู้สึกอบอุ่น ซุกหน้าสะอื้นซึ้งแผ่วโผยโอบคอสบตาคนโหดอย่างแสนรัก เมื่อเขาช้อนร่างขึ้นวางนอนบนเตียง...แผ่วเบาดุจกลัวบอบช้ำ

แล้วเขาก็ขึ้นมานอนกอดอยู่ข้าง ๆ กระซิบกระซาบสารภาพความผิดของตัวเอง ออเซาะออดอ้อนสารพัด ขณะที่มือไม้ลูบคลำนุกูลไปมาจากตรงนั้นมาตรงนี้ จากนอกเสื้อผ้าล่วงล้ำเข้าไปข้างใน หยอกเล่นกับความตื่นเต้นที่ผงาดกางเกงดุง

จากการเร้าโลมจนได้ที่ มาเปลื้องผ้าตัวเองและคู่รักทิ้ง ผนึกร่างเปลือยเขาด้วยกัน บดเบียดเสียดเนื้อหนังกันรุนแรง ปากซุกไซร้งับกัดตรงนั้นตรงนี้ ไม่รุนแรงนัก พอให้เขียวฝังเป็นรอยเป็นวง เจ็บแบบแทรกซ้อนด้วยความสุขอย่างที่นุกูลบอกไม่ถูกเหมือนกัน

เขาขึ้นทับทาบยนตัวเกย์ควีนหนุ่มร่างบาง กดส่วนสำคัญเถือกไถ คนอยู่ข้างล่างขึ้นลง รุนแรงจนเตียงไหวตามจังหวะเร่งเร้า มือสองข้างสอดใต้หลังอีกฝ่าย ขยุ้มเนื้อดังจะฉีกให้ติดมือมาเป็นกำ

เสียงโอดโอยโอดครวญที่ดังระงมแข่งกันนั้น บอกถึงความรู้สึกสุข ๆ เจ็บ ๆ อย่างที่น้อยคนจะเข้าใจได้เป็นอย่างดี

บทสำคัญทำนองนี้เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า นับแต่อยู่ด้วยกันมาสองปี อรรถกรหึงหวงนุกูลอย่างเกินเลย เขาหาเรื่องชาติเสมอ ครั้งหนึ่งเขาเคยตบหน้านุกูลในร้านอาหาร ด้วยเหตุผลว่า

เกย์หนุ่มร่างบางไม่สนใจเขาดีแต่พูดคุยกับเพื่อนที่ร่วมโต๊ะเดียวกัน

ความสัมพันธ์ที่ก่อตัวอย่างเงียบในตอนแรก จึงกลายเป็นเรื่องฉาวโฉ่ในเมืองเล็ก ๆ แห่งนั้นในเวลาต่อมา เพื่อนบ้านเรือนเคียงได้ยินได้รู้เห็นการทะเลาะทุบตีของ "สองผัวเมีย" คู่นี้จนชินไปแล้ว แรกที่เรื่องแดงนุกูลเองอับอายอย่างไม่รู้จะเอาหน้าไปซุกไว้ไหนเหมือนกัน แต่นานเข้าก็ชิน

ความชินของเกย์หนุ่มหมายรวมถึงความคุ้นเคยกับความวิปริตในเรื่องเซ็กส์รุนแรงของอรรถกรด้วย แต่ที่สุดจะทนคือการนอกใจของฝ่ายนั้นเขาเคยไปติดผู้หญิงในบริษัทเดียวกัน เคยพาโสเภณีมานอนในบ้านขณะที่นุกูลไม่อยู่ ที่ร้ายเหลือ เอาแฟนเก่าซึ่งเป็นเกย์มานอนร่วมเตียงด้วยแล้วพยายามจะมีอะไรทั้งที่นุกูลก็นอนติดกันนั่นเอง

ความเลวร้ายของอรรถกรนั้นจารไนไม่หวาดไม่ไหว ช่วงหลัง ๆ ของการอยู่ร่วมชายคาเดียวกันอย่างผัวเมีย กลายเป็นนรกที่เกย์หนุ่มอยากหนีไปให้พ้นและคงจะไปนานแล้ว หากไม่ติดที่ว่าจะต้องตกงาน เขาทำงานคนละบริษัทกับอรรถกร แต่ความมั่นคงพอ ๆ กัน

นุกูลมองทะเลที่ปริ่มขอบฟ้าด้านโน้น รู้สึกอบอุ่นกับวงแขนของคนที่โอบกอดอย่างรักใคร่อยู่ด้านหลัง เขาไม่ใช่อรรถกร เป็นใครอีกคนที่เกย์หนุ่มรู้จักที่บ้านเพื่อนคนหนึ่ง

เมื่อครั้งหนีอรรถกรไปสงบอกสงบใจที่นั่นชั่วคราว เขาสะอาดเกลี้ยงเกลา ไม่คล้ำดำอย่างหาความหมดจดไม่ได้อย่างอรรถกร เหนือสิ่งอื่นใด เขาเข้าใจในสถานะน่าอึดอัดที่นุกูลเผชิญและกำลังไขว่คว้าหาคนอย่างเกย์หุ่นบางทำให้นุกูลต้องตัดสินใจครั้งสำคัญ

"ผมสบายใจมากมากเมื่อได้พูดคุยกับพี่ รู้สึกเหมือนพบแสงสว่างดวงใหม่"

"จริงหรือนุ"

เขากระชับกอดแน่น จุบที่ต้นคอทีหนึ่ง

"จริงซิอะ"

ชานนท์จับไหล่ให้เกย์หนุ่มหันมาสบตาแล้วสวมกอดกันและกันแนบแน่น

(อ่านต่อหน้า 41)

พายุอารมณ์

ชาย ชาตรี

32

สอยดาวมองหน้าไกรสรด้วยสายตาประหลาด มีประกายชื่นชมนิด ๆ และคล้ายไม่เชื่อระคนกัน แต่อาการของเขากลับยืนยันให้เห็นจริง พึมพำว่า

"อืมม์ ไม่น่าเชื่อเลย เธอจะรู้สึกอย่างนี้ งั้นคนไหนท้องก็อรับเป็นเมียหมดหรือ ?"

"ผมทำให้ใครท้อง ยอมรับลูกในท้องเป็นลูกผมไม่บ่ายเบี่ยงฮะ"

"เอาแต่ลูก แม่ไม่เอา ?"

ไกรสรนอนหงายลงเคียงข้างไม่ตอบ เหมือนยอมรับคำในตัว หญิงสาวซักต่อ

"เธอมีสัมพันธ์สวาทกับใครบ้างคะ ?"

"มีเท่าที่พี่ดาวรู้ฮะ"

"ที่ไม่รู้ยังมีอีก ?"

"ครับ เอ๊ย...ไม่ใช่ มีเท่านี้จริง ๆ"

"แล้วแม่ค้าขนมล่ะ ?"

"ปันวันเดียวกับพิมพาและรสลินคนละเวลาฮะ"

"อ้าว...งั้นรึ ? เสียใจมั้ย ?"

"มากกว่าเสียกรองแก้วครั้งก่อน ผมตัดสินใจจะขอแต่งงานกับเธอวันนี้ เธอกลับชิงบินเสียก่อน"

"ก็อเหลืออีแก่หนังเหนียวคนนี้คนเดียว ที่ยังเป็นคู่ซ้อมขาประจำของเธอละซี"

"ผมไม่เคยเหยียดหยามพี่ดาวอย่างนี้..."

"แล้วพี่อยู่ในฐานะอะไรของเธอ ?"

"สมบัติเก่าที่เก็บไว้นานนับสิบปีฮะ"

"และเก็บซ่อนเร้นไว้มิดชิดไม่ให้ใครรู้ ไม่มีสิทธิ์ตั้งโชว์อวดที่ห้องรับแขก"

"สมบัติล้ำค่าบางอย่าง ไม่จำเป็นต้องนำมาตั้งโชว์ให้ใครเห็น"

"นี่หรือน้ำค้างพร่างพรมพฤกษาหน้าแล้ง ?"

"ใช่ฮะ รอให้รากหยั่งลึกยืนต้นมั่นคง น้ำค้างก็หมดความหมายทันที"

"คำอุปมาของเธอฟังดูมีเหตุผล แต่กรณีนี้นำมาใช้ไม่ได้เด็ดขาด เธอคิดเบี้ยวเต็มที่..."

"กับหญิงอื่น ผมบอกรักและปรารถนาเป็นคู่ชีวิต สำหรับพี่ดาวกับพี่เดือน ผมรับอาสาผ่อนคลายความเปล่าเปลี่ยวว้าเหว่ใจให้..."

"ผู้หญิงทุกคนที่เสียตัวให้ผู้ชายที่ตนพึงใจเชยชม ก็หมายได้ชายนั้นเป็นผัวตลอดไป"

"คนที่จะประทัวงน่าจะเป็นรสลินมากกว่า"

สอยดาวพลิกคว่ำชะโงกหน้าถามเสียงกระด้าง

"ทำไม ? ฉันไม่มีสิทธิ์ ? ไม่ใช่สาวหรือสำส่อนให้เธอเห็น ? เฉลยมาซิ !"

"พี่ดาวใช่ว่าจะรักผมจริงจัง..."

"ใครบอก ! เด็กหนุ่มรูปหล่อฐานะดีอย่างเธอหายากนัก"

"พี่ดาวก็รู้ว่ามันเป็นไปไม่ได้"

"มันเป็นไปแล้วยังว่าเป็นไปไม่ได้อีก พี่ไม่ยอมหรอก เรื่องไรจะเสียฟรี ๆ แบบนี้"

"เมื่อพี่ดาวดึงดันให้ได้ก็ตามใจเถอะ"

"ฮึ ! คนเห็นแก่ตัวเอาแต่ได้ฝ่ายเดียว สักวันจะมีสภาพน้ำท่วมปากเหมือนพี่"

หญิงสาวบอกเสียงแค้น ๆ ไม่พอใจ ไกรสรกลับแย้งยัน ไม่ยอมจำนนง่าย ๆ ว่า

"พันธะสวาทของเราเกิดขึ้น มิใช่มาจากรากเหง้าของความรัก รสสวาทที่มีต่อกัน เพียงยึดเหนี่ยวให้อยู่ร่วมกันชั่วขณะ พอมีสิ่งใดกระทบเล็กน้อยพร้อมที่จะขาดจากกันง่ายดาย"

"พี่ไม่ใช่พืชพันธุ์ใบไม้ใบหญ้า แต่เป็นคนมีชีวิตจิตใจรักโลภโกรธหลง ผัวเมียที่ไม่ได้รักกันมาก่อน อยู่ด้วยกันจนลูกเต็มบ้านหลานเต็มเมืองค่อยแก่ตายจากกัน มีตัวอย่างให้เห็นถมเถ"

"ผมเคยบอกพี่ไว้ จะช่วยปลอบประโลมให้หายเปล่าเปลี่ยวสิ้นว้าเหว่ เปรียบดั่งเป็นน้ำค้างพร่างพรมพฤกษาหน้าแล้ง พอรุ่งรางสว่างจ้า น้ำค้างก็หายไปพร้อมกับแสงสูรย์มาเยือนแทน เรื่องนี้ไม่อาจประนามผมเห็นแก่ตัวเอาแต่ได้ฝ่ายเดียว พี่ดาวทบทวนใหม่ให้ดี"

"ไม่มีการทบทวนใด ๆ อีกแล้ว ขอถามคำเดียว ไกรสรจะยอมรับอีแก่คนนี้เป็นเมียไหม ?"

"ผมไม่เจียหรอก"

"ก็อมีแผนเขี่ยทิ้งภายหลังซิ ?"

"กักผมอยู่หรือ ?" เขาย้อนถาม

"คนใจโหด !"

สอยดาวประเคนกำปั้นใส่หน้าอกเขาค่อนข้างแรง ไกรสรสะดุ้งสูดปากร้อง ง้างมือขึ้นขยุ้มไปบนไข่ลูกเขยคู่ หญิงสาวจับมือไว้บอกเสียงคลั่งแค้น

"ฉลามเสืออย่างเธอไม่ยอมให้ใครจับเป็นเลย อวนแหที่ปากขาดกระจุยไม่มีเหลือ มีทางเดียว ยิงด้วยฉมวกให้ตายกลางมหาสมุทรถึงจะสะใจแค้น"

กล่าวจบสะบัดหน้าพลิกกลับเป็นนอนคว่ำ ไกรสรไม่ต่อปากคำยั่วยุอารมณ์อีก ดิ้นอุตลุดเต็มที่ได้ผลพอสมควรก็ควรจะพึงใจแล้ว นอนหงายหนุนกันกอยงอนช้อยนุ่มกว่าหมอน สงบใจรอให้หญิงสาวใคร่ครวญเงียบ ๆ พักใหญ่จึงเรียกขึ้นเบา ๆ

"พี่ดาวฮะ"

"คะ ?"

"เรื่องของเราพี่ดาวจะตกลงใจอย่างไรฮะ ?"

"พรานรูปหล่อใจโหดเจ้าขา เธอไม่เจีย ดาวก็ไม่เจียเหมือนกัน นึกว่าเค้าอยากได้เป็นผัวนักเรอะ ? เชอะ ! ผัวขีทอกะล่อนอย่างนี้ ยกให้ฟรี ๆ แถมเงินอีกก้อนก็ไม่ปรารถนา เดี๋ยวจะบ้าตายเสียเปล่า สู้หาความสุขกายสุขใจอย่างอิสระเสรีอย่างนี้ไม่ได้หรอกค่ะ คิก...คิก..."

ไกรสรทั้งฉุนทั้งขำแต่ก็โล่งอก หญิงสาวหัวเราะจนสะเทือนท้ายทอย พลิกกลับขม้ำไปก้นกอยงอนช้อย สอยดาวร้องหวีดขึ้นหมุนตัวหันกลับมาราวี

(อ่านต่อหน้า 34)

30

ไก่ชาวเกย์

กิ่ง บางกรวย

เต็มลำเต็มร่องดีเหลือเกิน

เมื่อพี่เกลียวผ่านหลาวอันยาวและล่ำสันเข้าไปอย่างเชื่องช้า จนกิ่งรู้สึกเสียววาบ อิ่มเอิบอย่างล้ำลึกสุดประมาณได้

"ดีเหลือเกิน พี่เกลียว"

กิ่งครางเสียงสั่นสะท้านพลางโยกตัวกลับไปกลับมาเบา ๆ โดยที่พี่เกลียวยืนนิ่งเหมือนกำลังหยั่งความรู้สึกอันลึกซึ้งที่กำลังได้รับอยู่ในเวลานั้น กิ่งเหลือบกลับไปมองทางด้านหลัง เห็นเขาจ้องบั้นท้ายของกิ่งที่ผ่านเข้าออกอย่างนิ่มนวล

"กิ่งรู้สึกยังไงบ้าง ?"

เขาถามเหมือนคนไม่เคยยังงั้นแหละ

"เสียว...."

กิ่งตอบไปตามความรู้สึกของตัวเองที่ได้รับอยู่ในขณะนั้น

"มากมั้ย ?"

"สุดประมาณเลยพี่เกลียว"

"กิ่งช่วยบอกพี่หน่อยสิ พี่จะต้องทำยังไงบ้างให้กิ่งมีความสุขเหมือนกับพี่ที่ได้รับอยู่ในขณะนี้"

คำพูดของเขาได้ยินแล้ว มันทำให้กิ่งเกิดความปลื้มปีติขึ้นมาอย่างบอกไม่ถูก ไม่ต้องถามเลยก็รู้ว่าพี่เกลียวนั้นอาจยังไม่เคยผ่านเรื่องเหล่านี้มา หรือเพียงแค่รู้เท่านั้น

กิ่งดึงมือของเขามาจับด้านหน้าบอกให้ขยับเบา ๆ ตามไปด้วย

"ยังงี้ใช่ไหม ?"

พี่เกลียวกำของกิ่งเอาไว้เต็มกำมือพลางเคลื่อนไปมา มันทำให้กิ่งเกิดความซ่านสะท้านขึ้นมาอย่างบอกไม่ถูก

หะแรกกิ่งขยับให้กับตัวเองไปก่อน และเมื่อพี่เกลียวหายตกตลึงแล้วเขาจึงเริ่มเคลื่อนไหว แรงและเร็วขึ้นไปเรื่อย ๆ ตามความรู้สึกที่ได้รับอยู่ในขณะนั้น ความแข็งแกร่งและกำยำของลูกเรือตังเก มันทำให้ร่างของกิ่งสะเทือนยวบ ๆ สะท้านเข้าไปถึงอกถึงใจ

"เร็วเข้าพี่"

กิ่งเร่ง เมื่อทุกอย่างเริ่มขมวดเกลียวครึ่งเปรี๊ยะ มืออีกข้างหนึ่งของพี่เกลียวเกาะเอวกิ่งรั้งเข้ามากระทบเสียงดังลั่นเป็นจังหวะ

"กิ่ง พี่เสียวเหลือเกิน"

เขาบอก กิ่งไม่ตอบเพราะรู้อยู่แก่ใจแล้วว่า ใครเล่าจะไม่มีความรู้สู่รู้สม ด้วยกันทั้งนั้นแหละ

ดูเหมือนว่าแรงรั้งเขาไม่สะสาแก่ใจมากนัก กิ่งร่นบั้นท้ายของตัวเองเข้าช่วยกระทบอีกแรงหนึ่ง แต่ละครั้งช่างรุนแรงเกิดความรู้สึกเสียวซ่านอย่างล้ำลึกยากที่จะบรรยายออกมาเป็นตัวหนังสือได้

มือของพี่เกลียวรูดระวิง ราวกับเครื่องยนต์ที่ถูกเร่งความเร็วสูงจนกระบอกสูบแทบจะทำงานไม่ทัน แต่มันต้องทันเนื่องจากถูกสร้างขึ้นมาให้ใช้กับงานนั้น ๆ อย่างเหมาะสม

จนกระทั่งพี่เกลียวสะบัดกายอย่างรุนแรงฉึก ๆ สามสี่ครั้งติด ๆ กัน พร้อมกับประกบบั้นท้ายของกิ่งเอาไว้อย่างแนบแน่นแช่แน่นิ่ง ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่ความรู้สึกด้านหน้าของกิ่งแตกพรั่งออกมา สะอึกวาบ ๆ พองเต็มอยู่ในกำมือของพี่เกลียวจนร่างของเราทั้งสองเกร็งขึ้นพร้อม ๆ กัน

"โอย..." พี่เกลียวครางออกมาอย่างมีความสุข พร้อมกับถอนหายใจแรง ๆ

กิ่งไกวเบา ๆ สองสามครั้งจนเห็นว่าของพี่เกลียวอ่อนตัวลงไปบ้างแล้วจึงค่อย ๆ ถอนออกมาอย่างเชื่องช้า ลุกขึ้นหอมแก้มเขาเป็นการขอบคุณแล้วพาไปห้องชำระล้างทำความสะอาดให้ด้วยความเต็มใจ

เมื่อเสร็จแล้วจึงลุกขึ้น เห็นพี่เกลียวมองอยู่ก่อนแล้วด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยความพึงพอใจ กิ่งรู้สึกดีใจอย่างบอกไม่ถูก โอบกอดเขากลับไปล้มตัวลงนอนบนเตียงด้วยกันทั้งคู่

กิ่งจูบเบา ๆ เอาใบหน้าคลึงกับเคราครึ้มไปมาอย่างมีความสุข สารภาพตรง ๆ ว่ากิ่งไม่เคยมีความสุขเช่นนี้มาก่อน มันเป็นความสุขที่แตกต่างกันกับเรื่องของเซ็กส์จะพูดอย่างไรอธิบายอย่างไรดี

มันเหมือนกับที่เราจะทำกับใครก็ได้ หรือใครจะมาทำกับเราก็ได้ ซึ่งเป็นความสุขด้วยกันทั้งสองฝ่าย แต่สำหรับพี่เกลียวแล้ว กิ่งรู้สึกตัวว่ามันเป็นการกระทำลงไปอันประกอบด้วยความรัก ความประทับใจ และการแสวงหาความสุขไปพร้อม ๆ กัน นี่แหละสิ่งที่กิ่งบอกว่ามันแตกต่างกัน

จะยกอีกซักตัวอย่างที่ค่อนข้างจะไถลตัวหน่อย อย่างผู้ชายไปเที่ยวซ่องเขาทำกับผู้หญิงโสเภณี สมมุติว่าผู้หญิงคนนั้นหลั่ง เขาก็หลั่ง ต่างคนต่างมีความสุขแล้วแยกย้ายกันไป ในทางตรงกันข้ามหากผู้ชายคนนั้นทำกับแฟนหรือคนรักหรือภรรยาของเขาย่อมจะมีความประทับใจและลึกซึ้งติดตรึงไปนานจวบจนวันตาย

แผงอกของพี่เกลียวกว้างหนารกไปด้วยเส้นขน ใบหน้าของเขาคมเข้มตามแขนขามีมัดกล้ามปูนออกมาพองาม

(อ่านต่อหน้า 40)

กามย่านสุขุมวิท

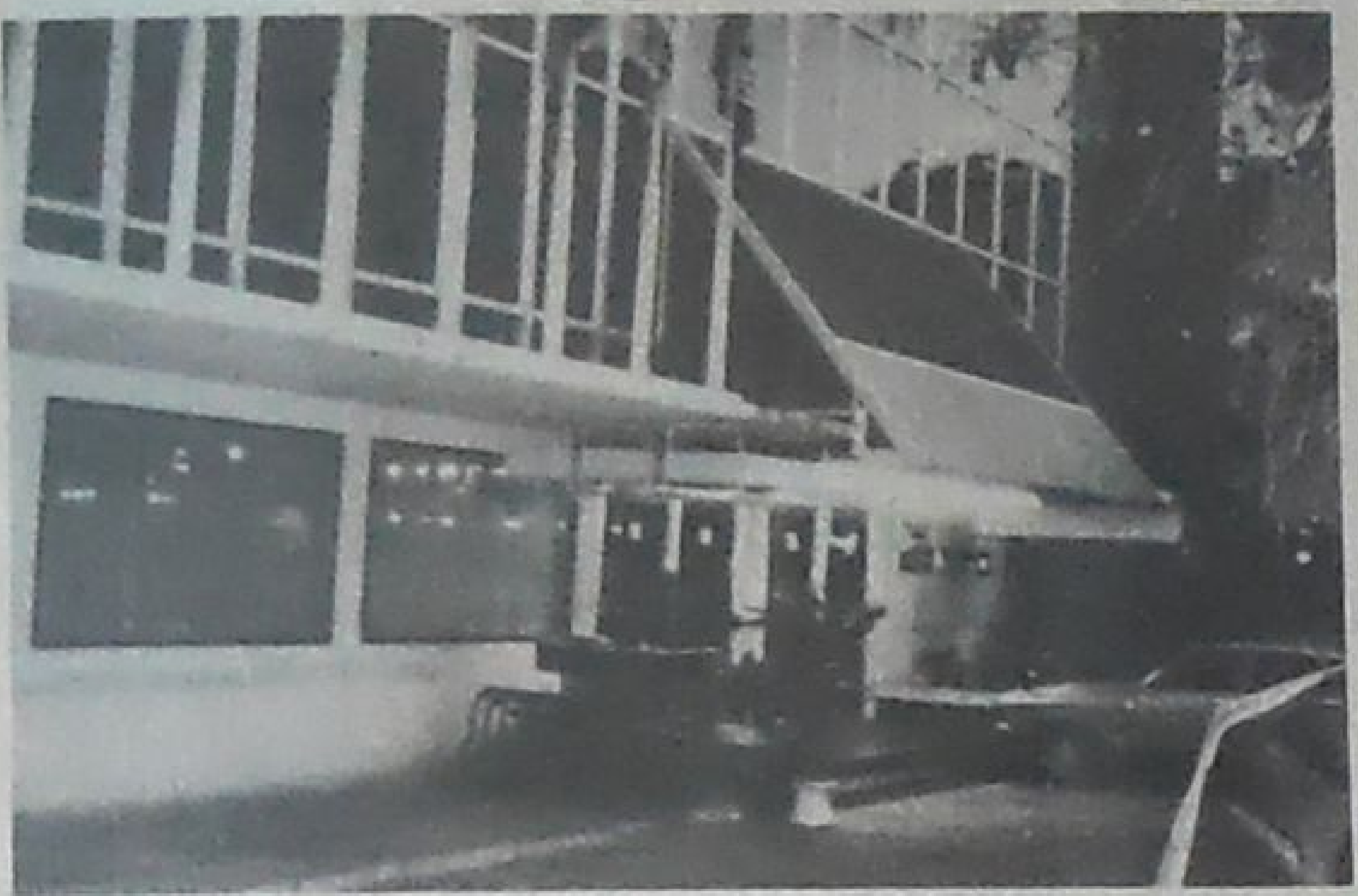

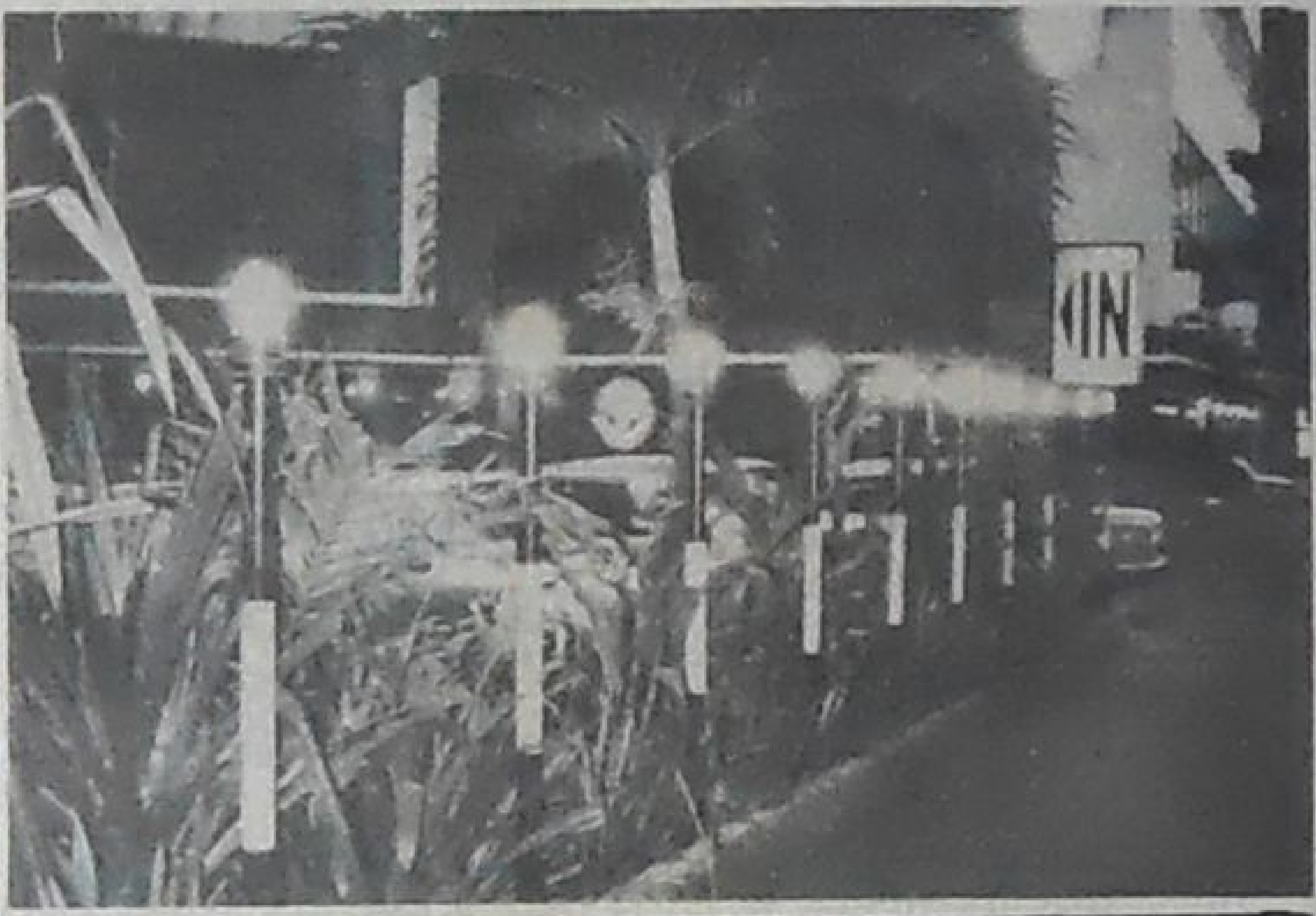

นักเที่ยวเรียกโรงแรมแห่งนี้ว่า "โรงแรม 19 ปี"

โรงแรมเร็กซ์ แหล่งกามที่ลือชื่อของย่านสุขุมวิทอีกแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ใกล้ซอย 32 และอยู่ตรงกันข้ามกับสุขุมวิท 49 หรือซอยกลาง ซอยที่โด่งดังที่สุดของสุขุมวิท เป็นซอยที่ผู้ดีมีเงินอาศัยอยู่จำนวนมากนั่นเอง

การเรียกโรงแรม 19 ปี ก็เพราะตั้งมาได้สิบเก้าปีเต็มแล้ว และคงจะเรียกชื่ออย่างไม่เป็นทางการเช่นนี้ตลอดไป เนื่องจากแท็กซี่ป้ายเขียวกลุ่มหนึ่งนิยมเลขนี้ จึงใช้เรียกกันตั้งแต่ปีที่แล้ว

โรงแรมเร็กซ์มีทั้งหมด 131 ห้อง ราคาต่ำสุดห้าร้อยบาทเศษ สูงสุดเจ็ดร้อยบาทเศษ แขกที่เข้าพักมีเกือบทุกชาติภาษา เป็นโรงแรมขนาดเล็กที่บริการดีอีกแห่งหนึ่ง โดยเฉพาะด้านเซ็กส์ มีให้แขกเลือกอย่างเหลือเฟือ

อีตัวประเภทหิ้วฝรั่ง จะไปนั่งดักเหยื่ออยู่ในค็อฟฟี่ช็อฟ ซึ่งตั้งอยู่ติดกับถนนใหญ่ภายในจัดบรรยากาศได้ดีทีเดียว บางมุมสว่างและบางมุมสลัว เหมาะแก่การแฝงตัวของหญิงค้ากามทั้งหลาย

อีตัวจะมานั่งดักหน้าตั้งแต่หัวค่ำจนถึงค่อนคืน ค่าตัวจะไล่เลี่ยกับโรงแรมค้ากามย่านสุขุมวิทที่เขียนผ่านมาแล้วหลายแห่ง คือมาตรฐาน 500 บาท ถึงแม้บางคนจะโทรมแล้วก็ตาม แต่ก็ยังพยายามรักษาค่าตัวเอาไว้ โดยการแต่งตัว แต่งหน้าและดึงทรงที่หย่อนให้ดึงขึ้นมา

แท็กซี่ป้ายเขียวหลายคัน รับส่งผู้หญิงหากินเป็นเดือน โดยรับจากบ้านมาที่โรงแรมเร็กซ์ และจากโรงแรมไปส่งบ้าน ถ้าได้แขกหิ้วไปนอนที่อื่น แท็กซี่คันนั้นก็มีสิทธิ์ไปส่ง ได้ค่าบริการมาตุนไว้ในกระเป๋าอีก

แท็กซี่ที่โรงแรมเร็กซ์ มีสองประเภทคือ กลุ่มที่จอดประจำเสียค่าคิวให้ทางโรงแรม ซึ่งมีสิทธิ์จอดภายในตัวอาคาร กับอีกประเภทหนึ่ง กลุ่มที่เร่ร่อนไม่สังกัด จึงไม่ต้องเสียค่าคิวโดยจอดอยู่ตรงฟุตบาท ด้านหน้าค็อฟฟี่ช็อฟ ดักเหยื่ออยู่ตรงนั้น

, รายได้ของแท็กซี่ป้ายดำ ไม่เลวนัก บางรายได้ทั้งค่ารถและ "ค่าน้ำ" ในการพาแขกไปซื้อของตามจิวเวลลี่ต่าง ๆ แต่ส่วนใหญ่แล้วด้านค่าน้ำจะแพ้แท็กซี่ป้ายเขียวเจ้าของสถานที่ เนื่องจากแขกให้ความไว้วางใจมากกว่า

เราจะพาท่านเข้าไปสู่ห้องตัดผมหรือบาร์เบอร์ ตั้งอยู่ภายในอาคาร อยู่ลึกเข้าไปทางด้านหลังของค็อฟฟี่ช็อฟ

บาร์เบอร์แห่งนี้ตัดผมให้แขกที่เข้าพักหัวละ 50 บาท ถ้าสระด้วยเพิ่มอีกห้าสิบบาท แต่ส่วนใหญ่แล้วแขกจะต้องเสียมากกว่านั้นอีกหลายสิบเท่า เพราะที่นี่มีอีหนูอกตันจำนวนหลายสิบใช้บริการอย่างถ้วนถึง

ผู้หญิงที่บาร์เบอร์แห่งนี้ สวยและเซ็กซี่ทุกคน

เป็นกันเองกับกระเป๋าของชาวต่างชาติทุกรูปแบบ แท็กซี่ทั้งป้ายเขียวป้ายดำ ถ้าพาแขกไปเข้าจะต้องไปเรียกให้สูงกว่าหนึ่งพันบาท แล้วแต่ความ

(อ่านต่อหน้า 37)

14

เมื่อทุกอย่างผ่านไปแล้ว สองสาวผู้อื้อฉาวอาบน้ำอาบท่ากลับมาพักผ่อนหลับนอน จนกระทั่งตกเย็นจึงออกไปทานอาหารด้วยกัน โดยมีชัคติดตามไปด้วย

"พรุ่งนี้เราจะต้องไปสตูดิโอกันแต่เช้า คุณทั้งสองต้องพักผ่อนตั้งแต่หัวค่ำหน่อย"

ชัคเอ่ยขึ้นเมื่อนั่งลงเรียบร้อยทุกคนแล้ว บริกรเข้ามาส่งรายการอาหารให้

"จะดื่มอะไรกันดี มื้อนี้ฉันจะเป็นเจ้ามือเอง"

ซาเวียร่าเสนอตัวขึ้นมา พลางมองหน้ามาริลินซึ่งอยู่ในชุดราตรีสีดำสนิท ผ่าอกกว้างตัดกับผิวสีเนื้อขับให้ใบหน้าลอยเด่นงดงามเป็นยิ่งนัก

"แชมเปญดีมั้ย ?"

ชัคเสนอ

"ไม่เลว"

มาริลินตอบ

"งั้นขอดอมเปอริยองมาก่อน"

ซาเวียร่าหันไปบอกกับบริกร สั่งแชมเปญชั้นดีของฝรั่งเศส ชัคจุดยิ้มที่มุมปากเป็นนัย ๆ เขาอยู่ในชุดทักซีโด้อันงามสง่าสมบุคลิค

"ช่วยลดความเพลียได้ดีทีเดียว รู้สึกว่าเราทั้งสามคนดูจะโหย ๆ ด้วยกันทั้งนั้น"

"ฉันไม่เท่าไหร่...แล้วหล่อนล่ะ ?" ซาเวียร่าพูดแล้วหันไปถามมาริลิน

"ฉันไม่ค่อยเท่าไหร่ เราเสียพลังงานมากพอ ๆ กัน แต่ชัคดูเหมือนจะน้อยกว่าเราเพราะมาทีหลัง"

ทั้งสามหัวเราะขึ้นพร้อม ๆ กัน

"ผมเป็นผู้ชายอาจเพลียมากกว่า" เขาออกตัว

"แต่ผู้หญิงก็สูญเสียไปไม่น้อยเหมือนกันนะ ถึงแม้ว่าไม่ต้องออกกำลังหักโหม"

ซาเวียร่าแก้ต่างแทน

"ผมว่าผู้ชายมากกว่า" ชัคออกความเห็น

"อือ...เรื่องนี้ก็ดีเหมือนกันนะ เราควรจะมาถกเถียงกันเพื่อหาข้อมูลเอาไปเขียนลงในหนังสือ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ ไหนว่าไงนะ

ซาเวียร่าเลซ โดย. ชวาล

ชัค คุณบอกว่าผู้ชายเพลียมากกว่ายังงั้นหรือ ?"

"จริง...ผู้หญิงสามารถรับภาระกิจต่อเนื่องกันได้หลาย ๆ หน แต่ผู้ชายไม่ยังงั้น จะต้องรอเวลา นี่แสดงให้เห็นว่า ออกพร้อมกันก็จริง แต่ผู้ชายเสียพลังงานไปมากกว่า"

บริกรเดินเข้ามาพร้อมกับถังแชมเปญ อีกคนหนึ่งวางแก้วปากกว้างใบบางทางด้านขวามือของทุกคน แก้วทุกใบมีคราบของน้ำแข็งแห้งเกาะ แสดงว่าทางโรงแรมพิถีพิถันในเรื่องอุณหภูมิของความเย็นอยู่อย่างมากทีเดียว และไวน์ยังแช่ไว้ในถังเงินที่บรรจุน้ำแข็งกับน้ำอย่างละครึ่งอีกด้วย

ทั้งสามหยุดคุยกันชั่วขณะ ชัคกับซาเวียร่าเลือกรายการอาหาร ส่วนมาริลินมองมาดบริกรที่กำลังเปิดจุกขวดแชมเปญด้วยความสนใจ หล่อนชอบเสียงของมันดังขณะที่จุกไม้ค๊อกหลุดออกจากปากขวด พร้อมกับมีไอเย็นรวยรินออกมา มันทำให้หล่อนนึกถึงลักษณะของการร่วมเพศ จะมีเสียงดังแทรกซ้อนออกมาด้วยเป็นบางครั้ง

พล็อค

บริกรจับจุกขวดที่เปิดออกมาเอาไว้ด้วยผ้าด้วยความชำนาญและคล่องแคล่ว เขารินให้ซาเวียร่าชิมก่อนในฐานะเป็นผู้สั่ง

ซาเวียร่าพยักหน้าด้วยความพึงพอใจ บริกรรินให้มาริลินและชัค แล้วย้อนกลับมาที่ซาเวียร่า

คอลัมน์นิสต์ชื่อดังในการตอบปัญหาเพศยกแก้วชูขึ้น มาริลินกับผู้จัดการของหล่อนยกตาม แก้วทั้งสามใบกระทบกันเบา ๆ ดังกริ๊กกลางอากาศ

"เพื่อมิตรภาพของเราทั้งสาม"

ซาเวียร่าพูด ชัคกับมาริลินพูดคำว่า "เชียร์" แล้วจากนั้นต่างคนต่างจิบแชมเปญ บริกรเติมให้อีกหนก่อนผละไป อีกคนเดินเข้ามารับรายการอาหาร

"หล่อนเอาอะไร ?"

ซาเวียร่าถามมาริลิน

"ล๊อปสเตอร์"

"ฉันเห็นด้วย" ซาเวียร่าพูด

"ผมก็เช่นเดียวกัน" ชัคบอก และ ซุบมะเขือเย็นก็แล้ว"

ซาเวียร่าสั่งซุบข้าวโพด มาริลินสั่งซุบครีม และซาเวียร่าไม่ลืมที่จะสั่งไวน์ขาวมาสำหรับทานกับกุ้งอบอีกด้วย

"ที่คุยกันเมื่อตะกี้นี้ถึงไหนแล้วนะ ?" ซาเวียร่าพูดขึ้น "ตอนที่ชัคบอกว่าผู้ชายเสียพลังงานมากกว่าผู้หญิงยังงั้นใช่ไหม ?"

"ใช่ครับ" ชัคตอบ

"อืมม์..." ซาเวียร่าปั้นสีหน้าท่าครึ่งตรอง "ฉันว่าอาจจะเป็นไปได้ ด้วยเหตุและผล"

"จะให้ดีเราต้องมีแพทย์มาร่วมปรึกษาด้วย"

มาริลินออกความเห็น

"ใช่...เรื่องกายวิภาคนี่เราไม่ค่อยจะสันทัดกันเท่าไหร่ ต้องให้แพทย์มาออกความเห็นอย่างที่มาริลินว่า คราวหน้าเห็นทีจะต้องเชิญหมอเดวิดมาด้วย เขาเป็นเพื่อนสนิทของฉัน"

"งั้นเรามาพูดกันถึงเรื่องปัญหาของฝ่ายชายดีกว่า ในกรณีที่ว่า เรากับเขาจะมีความรู้สึกอย่างไรเมื่อฝ่ายชายบอกว่าเขาเพลีย แต่ในขณะเดียวกันความต้องการของเรายังไม่หมด"

มาริลินเป็นฝ่ายเสนอตั้งปัญหาขึ้นมา ดูเหมือนว่ามันเป็นปัญหาหัวใจของหล่อนด้วยเหมือนกัน มาริลินรู้ตัวเองเสมอว่า จะไม่มีความเพียงพอ และพอใจมากเท่าไหร่เมื่อครั้งแรกที่ผ่านไป หล่อนมักจะต้องการครั้งที่สองและสามอยู่เสมอ ชัคเองเคยรู้พิษสงของเรื่องนี้ดี

"หมายความว่าหล่อนสนใจปัญหาแบบนี้เหมือนกันใช่ไหม มันเคยเกิดขึ้นกับตัวของหล่อนหรือเปล่า ?"

ซาเวียร่าดักคออย่างรู้ทันความในใจ

มาริลินยิ้มเจื่อน ๆ "ใช่..." หล่อนยอมรับ "บอกตรง ๆ ว่าฉันไม่ค่อยจะได้รับความสุขเลยในเรื่องที่ว่า ผู้ชายสูญเสียพลังทางเพศไปมากมาย แล้วไม่สามารถตอบสนองความต้องการของฉันได้ทันท่วงทีในครั้งต่อไป"

"หมายความว่า เมื่อครั้งแรกผ่านไปแล้ว เธอต้องการครั้งที่สองทันทีเลยอย่างนั้นใช่ไหม ?"

"ใช่เป็นบางครั้ง บางครั้งที่ฉันรู้สึกว่า ฉันกินอะไรเข้าไปไม่อิ่มท้องอย่างนั้นแหละ ทั้ง ๆ ที่มันเป็นของเอร็จอร่อย ต้องการอยากจะกินอีก แต่ก็ไม่ได้กินแล้วฉันจะมีความรู้สึกอย่างไร?"

"ฉันยังไม่เข้าใจดี" ซาเวียร่าถามด้วยสีหน้าสนอกสนใจเป็นยิ่งนัก "เธอหมายถึงว่า หลังจากทุกครั้งที่บรรลุถึงจุดสุดยอดแล้วใช่ไหม ?"

"ใช่..."

"เธอยังมีความต้องการอีกหรือ ?"

ซาเวียร่าถามด้วยน้ำเสียงตื่น ๆ

มาริลินยกแก้วแชมเปญขึ้นมาดื่ม สบตาชัคแวบหนึ่งแล้วปั้นสีหน้าให้เป็นปกติ

เธอรู้ว่า ชัครู้ความรู้สึกของเธอเรื่องนี้เป็นอย่างดี เพราะเคยขอร้องให้เขาทำกับเธอหลายครั้ง

(อ่านต่อหน้า 40)

MICHAEL O'NEAL

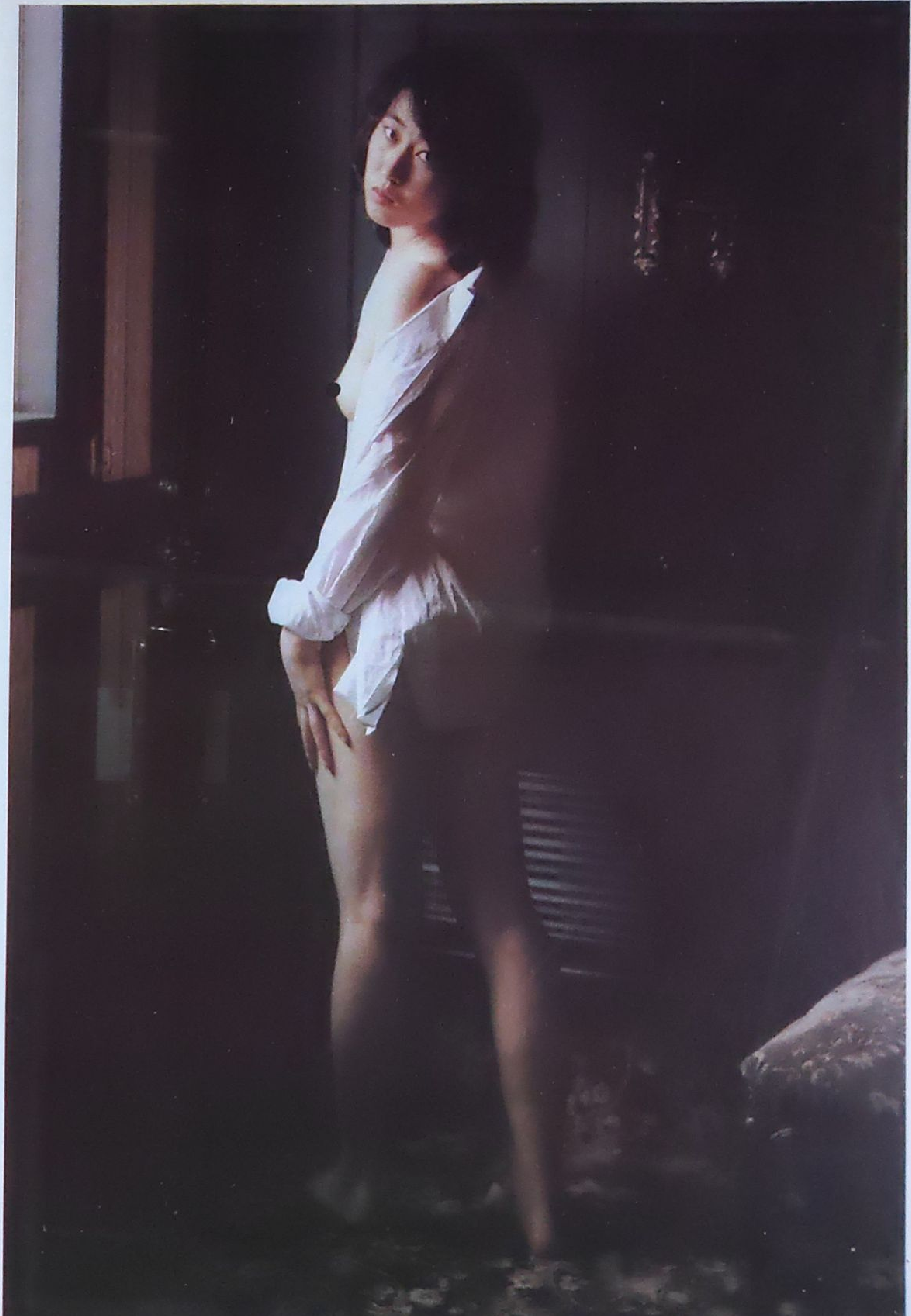

กาพวาดประเทืองขวัญ จากตำนาน

โดย กราดร รัตนกุล

ความงามที่ไม่มีวันจืด

โลกของศิลปะในยุคก่อน เป็นความงามที่ไม่จืดจางไปจากค่านิยมของคนรุ่นใหม่ นับวันค่านิยมจะสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างไม่หยุดยั้งอย่างน้อยผลงานของจิตรกรเหล่านี้ราคาอย่างต่ำต้อง หลักแสนไปจนถึงหลักล้านชนิด หลาย ๆ ล้าน

ภาพแทรกข้อนที่นำมาประกอบ **ภาพแสตมป์** *ในวันนี้เป็นผลงานของสกุลช่างแบบ* **ประติมากร** *ขอแนะนำเสียก่อน*

ภาพประกอบภาพที่ 1 วีนัสแห่งไมโล เป็นรูปแกะสลักที่งดงามด้วยหินอ่อน เทพธิดาแห่งความงาม วีนัส เป็นภาษาละตินที่ชาวโรมันเรียกหาเทพธิดาของเขา ในภาษากรีกเรียกว่า **อโฟรไดเต**

ตามประวัติกล่าวว่า ประติมากรรมชิ้นนี้เป็นเป็นผลงานของประติมากรชาวกรีกประมาณ ศตวรรษที่ 1 หรือที่ 2 เป็นอย่างมาก

พบประติมากรรมชิ้นนี้ในปี ค.ศ. 1820 **ที่เกาะเมลอส** โดยเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสผู้พบและด้วยการค้นพบที่เกาะนี้จึงมีชื่อว่า วีนัสแห่งไมโลหรือ เมโลนั่นเอง

ปัจจุบันเก็บรักษาอยู่ในพิพิธภัณฑ์ลูฟว์ตราบเท่าทุกวันนี้เป็นสมบัติล้ำค่าอีกชิ้นหนึ่ง

1

ภาพที่ 2 ผลงานของประติมากรผู้ยิ่งใหญ่ **ไมเคิ้ลแองเจโล** รูปปั้นแกะสลักรูปนี้หาได้อยู่ในพระราชวังไม่กลับอยู่ในสวนส่วนตัวของ **จาโคโป กัลลี** เศรษฐีใหญ่ชาวโรมัน เขาว่าจ้าง แองเจโล ให้สร้างประดับไว้ในสวนของเขา

เป็นภาพชื่อ **เทพเจ้าแห่งไวน์** มีชื่อเรียกว่า **แบ็คคุส** แกะสลักจากหินอ่อนประมาณ ค.ศ.1497

ตอนนี้ท่านผู้อ่านก็ทราบแล้วว่า ผลงานด้านประติมากรรมที่ผมนำมาแทรกซ้อนในเรื่องของ แสตมป์ เป็นผลงานยิ่งใหญ่มีประวัติความเป็นมาดังที่ได้เรียนเอาไว้แล้ว

ส่วนภาพของแสตมป์ก็เป็นผลงานของ **กลุ่มอาหรับ** ที่พ่อค้านิยมสอดใส่เสมือนหนึ่งจะโฆษณาประชาสัมพันธ์กลุ่มประเทศกลุ่มนี้

หลายท่านคงเห็นแล้วว่า เมื่อผมได้นำผลงานด้านภาพแสตมป์ ศิลปะออกมาส่วนมากเป็นของกลุ่มอาหรับ

ทั้งนี้เพราะพ่อค้าหรือบริษัทผู้ผลิตได้มีข้อต่อรองในการผลิตออกมาเพื่อจัดจำหน่ายแก่นักสะสมในรูปแบบการโฆษณาประเทศเหล่านั้น

และสิ่งสำคัญคือการซื้อขายลิขสิทธิ์ซึ่งจะนำเงินรายได้บำรุงประเทศต่อไป

มีเรื่องสนุกของวงการแสตมป์เล่ากันว่า

(อ่านต่อหน้า 35)

2

13

เริงรัก เรียนโลกีย์

พันธุ์ มโนมัย

“อีกนิดเถอะ แฮร์เรียตที่รัก ขยับเปิดต้นขาอีกนิด นั่นแหละ โอ ช่างว่าง่ายดีเหลือเกิน เป็นไงบ้าง ชักชอบแล้วใช่ไหม มองจากสายตาก็รู้แล้วว่าเธอกำลังจะพบกับความสุขอันยิ่งใหญ่ คงเป็นเพราะได้สัมผัสกับความหนุ่มแน่นของวิลและรสชาติปวดแสบปวดร้อนจากไม้เรียวสินะ เธอถึงตื่นเต้นรวดเร็วเช่นนี้ ปลายลิ้นไงจ๊ะ ที่รักซุกซอนผ่านริมฝีปากฉันเข้ามา ปล่อยใจปล่อยอารมณ์ไปกับความสุขที่ฉันกำลังจะหยิบยื่นให้ ขยับสะโพกตามไปด้วยสิ แฮร์เรียต ปลายลิ้นอีก...อีก”

“โอ” เสียงแฮร์เรียตคร่ำครวญ บัดนี้หญิงสาวมีความรู้สึกคล้ายกับไม่ได้เป็นตัวของตัวเองอีกแล้ว สะโพกอวบถูกยกโยกย้ายพร้อมกับปลายเท้าซึ่งเหยียดกว้างขณะที่กระแสคลื่นของความเร่าร้อนแผ่กระจายไปทั่วร่าง สองแขนกระหวัดรัดรอบคอแอสตริดแน่น ประกบริมฝีปากจูบอย่างดื่มด่ำ ทุกส่วนของร่างกายดูประหนึ่งเกิดกระแสไฟไหลผ่านยิบยับ

ความประหม่าอายอันตรธานไปหมดสิ้น หญิงสาวหลับตาแน่นขณะควานหามือของแอสตริดแล้วชักนำให้เขยื้อนขยับไปมาบนจุดไวต่อรสสัมผัสรวดเร็วยิ่งขึ้น อาการสะท้อนไหวอุบัติขึ้นพร้อมกับคลื่นของความอบอุ่น “อา” แฮร์เรียตสำลักอยู่ในลำคอเมื่อความสุขหนุนเนื่องเข้ามาไม่หยุดหย่อน มันเป็นความรู้สึกที่หล่อนพยายามปกปิดเมื่อตอนที่ถูกพันธนาการอยู่ภายใต้ร่างอันเปลือยเปล่าของวิล

สายธารอันร้อนเร่าเอ่อล้นเคลือบปลายนิ้วของแอสตริด เช่นเดียวกับจังหวะของการเร่งเร้าตลอดจนคำพร่ำพรรณนาหยาบโลนจากริมฝีปากแอสตริดซึ่งหล่อนไม่คิดฝันว่าจะได้ยินได้ฟังกับหูตัวเอง จนเมื่อภาวะการณ์นั้นผ่านพ้นไปแล้ว หล่อนจึงได้แต่ทอดกายแน่นิ่ง

หลังจากนั้นแอสตริดก็ลุกขึ้นมองไปยังร่างเปลือยเปล่างามผุดผาดของแฮร์เรียต ผู้ซึ่งคล้ายกับกำลังตกอยู่ในภวังค์อันแสนสุข เมื่อพบเห็นทรวงอกคู่งามสะดุดตายังท้าทายอยู่ตรงหน้าจึงค่อย ๆ ก้มลง เผยอริมฝีปากประทับลงไปแผ่ว ๆ ซึ่งก็เรียกเสียงครวญครางจากแฮร์เรียตได้ในทันที

“ต่อไปนี้เธอจะต้องเชื่อฉัน แฮร์-เรียต เพราะนับแต่นี้ไปฉันจะเป็นคนออกคำสั่ง ได้ยินแล้วใช่ไหม” พร้อมกันนั้นสาวน้อยแอสตริดก็เลิกชายกระโปรงตัวเองขึ้น แล้วทอดร่างทาบลงบนร่างของแฮร์เรียต ใช้ปลายนิ้วเขี่ยไล้ไปมาบนริมฝีปากอิ่มเอิบตรงหน้า

“ฉันไม่เคย...ไม่เคยคิดเลยว่าจะต้องมาทำอะไรแบบนี้ โอ มันเกิดขึ้นได้อย่างไรก็ไม่รู้”

“มันเกิดขึ้นจากการชี้แนะที่ถูกต้อง แฮร์เรียต แต่เธอก็ยังต้องศึกษาหาความรู้อีกมากทีเดียว สิ่งต่าง ๆ ที่เธอประสบในครั้งนี้แท้ที่จริงแล้วก็คือความปรารถนาอันลี้ลับที่ถูกซ่อนเร้นมาตลอดเวลาโดยที่เธอเองก็ไม่รู้ตัว บางครั้งนอกจากจะใช้การชี้แนะด้วยคำพูดแล้วอาจต้องใช้กำลังบังคับไปด้วย แต่ผลสุดท้ายก็คือความสุขความสงบ ซึ่งต่อไปก็ต้องเกิดขึ้นอีก เพราะการลงโทษคือการกำจัดบาปให้พ้นจากจิตใจของเธอ และบาปนั้นสามารถเกิดขึ้นอีกเมื่อไหร่ก็ได้ หากเลือกเส้นทางที่ว่านี้ ดินแดนแห่งแสงสว่างกำลังรอเธออยู่ข้างหน้าแล้ว”

“ฉันรู้สึกวุ่นวายสับสนไปหมด... คุณเป็นคนทำให้ฉันรู้สึกอย่างนั้น แต่มันก็เป็นสุขจริง ๆ อย่างที่คุณว่า ฉันไม่รู้เลยว่าตอนนี้ตัวเองต้องการอะไรกันแน่ โอ อย่าให้วิลมาเห็นฉันในสภาพนี้นะ ตอนนี้เขาอยู่ไหนล่ะ”

“กำลังรอที่จะมอบความสุขให้เธอ แฮร์เรียต มาสิ ลุกขึ้นได้แล้ว เรายังมีอะไรต้องทำกันอีกมาก”

“โอ อย่าทำอะไรให้ฉันอับอายอีกนะ” นัยน์ตาของแฮร์เรียตเบิ่งกว้างด้วยความหวาดหวั่น ทรวงอกซึ่งตกอยู่ภายใต้การเคล้นคลึงของอุ้งมือแอสตริดโยนตัวขึ้นลง ริมฝีปากสั่นระริก อุ้มเสียงแหบพร่า “คุณคงไม่ทำฉันแบบเมื่อกี้อีกนะ”

“เราจะทำในสิ่งที่จำเป็นต้องทำ แฮร์เรียต”

“คุณจะเอาฉันกับวิลไปมัดไว้ด้วยกันอีกหรือ”

“เธอต้องการแบบนั้นหรือเปล่าล่ะ ถึงแม้ถูกมัดแต่มันก็ให้ความรู้สึกสุขสบายอย่างประหลาดงั้นใช่ไหม นั่นเป็นสิ่งหนึ่งที่เธอต้องเรียนรู้ แฮร์เรียต มันรออยู่แค่มือเอื้อมนี่เอง”

“รออยู่...โอ แอสตริด ฉันไม่เข้าใจ”

“แน่นอน หญิงสาวไร้เดียงสาอย่างเธอยังไม่มีวันจะเข้าใจ แต่ฉันจะยังไม่เล่ารายละเอียด เพราะต้องการให้เธอเป็นผู้ค้นพบมันด้วยตัวเอง ลุกขึ้นเถอะ แฮร์เรียต บ้านเธออยู่ห่างจากนี่สักแค่ไหน”

“ประมาณห้า...ห้าไมล์เห็นจะได้ แต่ฉัน...”

“ลุกขึ้นเถอะน่า แฮร์เรียต”

ท่านวุฒิสมาชิกราล์ฟ เคน เหม่อมองผลงานตรงหน้าด้วยท่าทางซึมเศร้า มันเป็นงานที่เขาจะต้องสะสางให้เรียบร้อยแต่ก็ทำให้ได้สักที ขณะนี้เขากำลังนั่งอยู่ในห้องทำงานส่วนตัว ซึ่งไม่อนุญาตให้คนรับใช้คนใดคนหนึ่งเหยียบย่างเข้ามา เนื่องจากมันเป็นสถานที่เก็บความลับต่าง ๆ ซึ่งใครจะล่วงรู้ไม่ได้นอกจากเขาเพียงผู้เดียว

ในฐานะของสมาชิกสภา เอกสารการงานต่าง ๆ ของทางการจึงถือเป็นความลับสุดยอดซึ่งแม้แต่ภริยาก็ไม่อาจให้ล่วงรู้ได้ แต่นอกจากเอกสารการงานต่าง ๆ เหล่านั้นแล้วยังมีหนังสือที่เขาซื้อหามาจากถนนโอลีเวลล์ในกรุงลอน-ดอน อันได้แก่ “คำสารภาพของนาง

(อ่านต่อหน้า 38)

กันลอง ช่วยคลาย

เพศรสนี้มีปัญหา

เรียนคุณกันลอง

ดิฉันอยู่ในวัย 26 มีแฟนแล้วแต่ยังโสด ได้เสียกันมาเกือบปี แต่ตอนนี้ดิฉันกำลังกลุ้มใจมากเกี่ยวกับความมักมากทางเพศของตัวเอง

แฟนของดิฉันเป็นคนดีเป็นที่รักในสายตาของญาติสนิทมิตรสหาย ไม่เคยเสื่อมเสียในด้านเจ้าชู้เหมือนผู้ชายคนอื่น ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับทางเพศเขาก็สามารถปรนเปรอให้ดิฉันเท่าที่เขาจะพึงทำได้ แต่ดิฉันก็ไม่พอเพียงมันไม่จุใจเอาเสียเลย ทั้ง ๆ 'ที่คืนหนึ่งเขาสามารถร่วมกับดิฉันได้ 2-3 อย่างสบายมาก

ดิฉันเกรงว่าเขาจะอ่อนเพลียโทรมมากจนเกินไป เพราะกลางวันเขาก็ยุ่งกับงานทั้งวันดิฉันจึงได้อยากรบกวนเขามากเกินไป จึงพยายามทนและไม่แสดงออก นอกจากบางครั้งบางคราวมันเกิดอารมณ์จนทนไม่ไหวจริง ๆ

สำหรับเขาร่วมครั้งหนึ่งก็หลับปุ๋ยไปแล้ว แต่ดิฉันซิไม่เพียงพอเลย มันนอนไม่หลับต้องใช้วิธีลูบไล้ของตัวเอง เขาเคยถามว่า ถึงจุดหรือเปล่า ดิฉันก็บอกว่าถึงจุดแม้บางครั้งจะไม่รู้สึกเลย แต่ก็บอกว่าสุขกายสบายใจดี เขาก็หลับไปเลย

●..ดิฉันทรมานใจมาเกรงใจเขามากด้วย ไม่เข้าใจตัว-เอง ทำไมเรามักมากอย่างนี้ เพราะดิฉันมีความต้องการอยู่ตลอดเวลา..●

ดิฉันทรมานใจมากและเกรงใจเขามากด้วย ดิฉันไม่เข้าใจตัวเอง ทำไมเรามักมากอย่างนี้ ดิฉันมีความต้องการอยู่ตลอดเวลา เฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเห็นหน้าเขา

สิ่งที่ดิฉันทรมานใจอีกอย่างก็คือ เราไม่ได้พบกันหรือหลับนอนกันทุกวัน เพราะยังไม่แต่งงานบางคืนดิฉันนอนคนเดียว เขาก็นอนบ้านเขา ดิฉันบอกตามตรงว่าทนไม่ไหว ไม่ใช่กลัวเขามีใหม่เพราะเขาจะไม่มีแน่

ดิฉันเชื่อใจเขาเป็นอย่างดี เขาอยากสร้างอนาคตเพียงอย่างเดียว แต่สิ่งที่ดิฉันทนไม่ไหวก็คือ อารมณ์ของตัวเอง อารมณ์เพศของดิฉันรุนแรงมากจนกลัวเขาเบื่อ

มีบางครั้งเขาขอร่วมแต่ดิฉันบ่ายเบี่ยง ไม่ยอมให้ร่วม เพราะคิดว่าถ้าตามใจเขาให้ร่วมง่าย ๆ เขาจะเบื่อเสียก่อนและไม่มาหาดิฉัน ถ้าขัดขืนเสียบ้างเขาจะวกมาหาบ่อย ๆ และมานอนกับดิฉันอีก

ทุกครั้งที่เขาร่วมห้องรู้สึกอบอุ่นอย่างบอกไม่ถูก ผิดกับนอนคนเดียว คิด

เพื่อนใจ เพื่อนกาย

ควบคุมโดย กันลอง

ผู้ที่จะใช้บริการในหน้านี้ โปรดส่งรูปถ่ายและรายละเอียดวัตถุประสงค์ที่จะนำลงด้วย สำหรับการติดต่อกับผู้มีชื่อในหน้านี้ โปรดเขียนจดหมายถึงเจ้าของข้อความโดยตรง ปิดแสตมป์แล้วสอดใส่อีกซองหนึ่งจ่าหน้าถึงกันลอง อย่าลืมแจ้งด้วยว่าฝากส่งถึงใคร ลงในฉบับที่เท่าใด

หาผู้อุปการะ

ดิฉันต้องการผู้อุปการะ เพราะปัจจุบันพักหอพักหญิง ทำงานเงินเดือนไม่พอใช้ ดิฉันอายุ 30 ปี เป็นคนจีนผิวขาว ถ้าท่านเมตตาดิฉันยินดีทำตามทุกอย่าง

เล็ก.

หม้ายสาว 26

ดิฉันเป็นหม้ายมา 3 ปีแล้วอายุ 26 ยังไม่มีบุตร อาชีพรับราชการ รูปร่างหน้าตาไม่สวย พอดูได้ ฐานะยากจนแต่มีความจริงใจ และซื่อสัตย์สุจริต ทำหน้าที่แม่บ้านได้ดี ต้องการเริ่มต้นชีวิตใหม่กับใครสักคน ที่พร้อมจะเป็นผู้นำ จะโสดหรือหม้ายก็ได้อายุไม่เกิน 38 มีเรือพ่วงไม่เกิน 2 คน

ป๊อม

มิตรทางจดหมาย

ดิฉันต้องการมิตรชายหญิงไว้คุยเล่นทางจดหมาย ที่มีงานทำอายุ 28 ปีขึ้นไป มีความซื่อสัตย์และจริงใจ มิตรท่านใดสนใจเขียนจดหมายไปคุยกันได้นะคะ รับรองไม่ผิดหวัง

กาญจนา

ชอบใจกว้าง

ผมอายุ 27 ปี ทำงานอยู่บางพระ จบ ปวส. เกษตร อยากหามิตรหญิงที่ใจกว้าง ไว้เที่ยวหาความสนุก และประสบการณ์ ไม่จำกัดอายุ เพื่อเป็นครูสอนรักและทุกอย่างเป็นความลับ

สัตวบาล

หนุ่มมีปัญหา

ผมกำลังมีปัญหาทางบ้าน อยากให้ใครที่เห็นใจช่วยเหลือ ผมจบม.6 เรียนน้อย อยากมีเพื่อนที่จะช่วยเหลือจุนเจือผมได้ หรือใครเมตตาจะให้งานทำก็ยินดีครับ ต้องการมิตรไว้ว่าจะเป็นสาวแก่แม่หม้ายยอมเป็นทาสตลอดชีวิต

เบียร์

หาเพื่อนหญิง

ผมอายุ 18 ปี อยากจะหาเพื่อนหญิงโสดหรือหม้ายก็ได้ ไม่จำกัดอายุ เพื่อหาประสบการณ์เรื่องเซ็กส์ โดยไม่มีพันธะต่อกัน

วสันต์.

หาเพื่อนหญิง

ผมอยากหาเพื่อนหญิงที่ต้องการความสุขโดยไม่มีพันธะ ผูกพัน จะเป็นแม่หม้ายสาวโสดก็ได้ยกเว้นสาวประ-เภท 2 ผมสูง 175 อายุ 28 จบปริญญา-

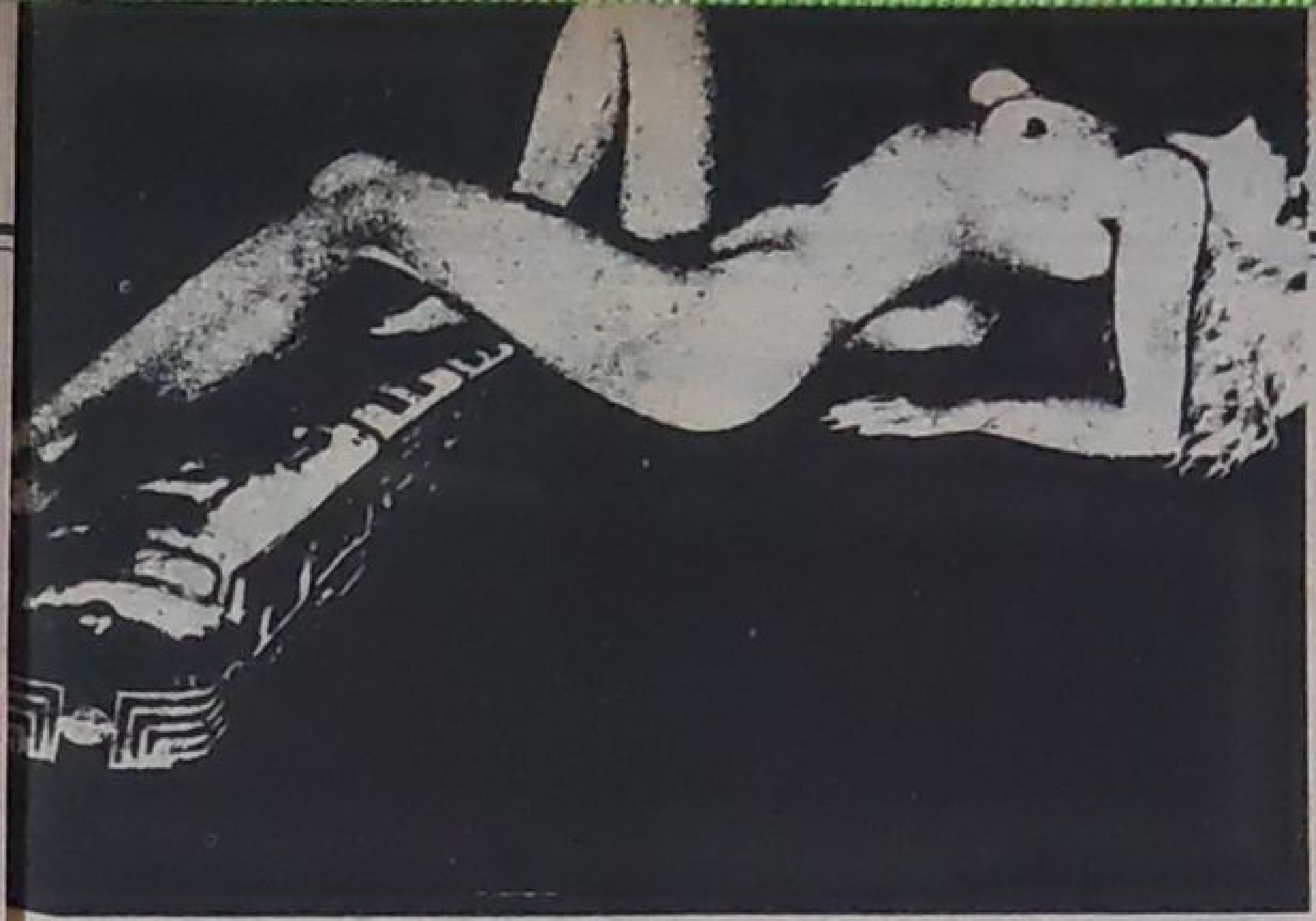

มาก มีความต้องการ นอนไม่ค่อยหลับ ไม่ทราบว่าเป็นอย่างไรแน่

เมื่อตอนเด็ก ๆ อายุ 12-13 ดิฉันเคยถูกผู้ชายเป็นญาติห่าง ๆ เขาอายุมากแล้ว คือสี่สิบกว่าออรัลให้ดิฉันและใช้นิ้วด้วย และเขาก็ให้ดิฉันใช้ปากกับเขาด้วย แต่ไม่ได้ล้ำลึกกับดิฉัน ตอนแรก ๆ ดิฉันไม่ยอม เขาก็ใช้กำลังบังคับเอามีดออกมาขู่เขาบอกถ้าไม่ทำให้เขาจะแทงให้ตาย ด้วยความกลัวตายทำให้ดิฉันต้องทำตามที่เขาต้องการ

เขาทำกับดิฉันด้วยความนุ่มนวลจนดิฉันเกิดความรู้สึกประหลาดทั้งสุขและตื่นเต้น ใจหวาบหวิวล่องลอยไปด้วยความลืมตัวหลายต่อหลายครั้ง แล้วเขาก็ให้ดิฉันเลือกเอาระหว่างการสอดใส่กับการใช้ปากด้วยการบังคับ แต่เขาบอกว่าดิฉันยังเด็กสอใส่อาจจะเจ็บแค่ใช้ปากให้กับเขาก็พอแล้ว ดิฉันจึงเลือกเอาการใช้ปากจนกระทั่งเขาเสร็จ

ตั้งแต่วันนั้นมาเขาจะหาโอกาสให้ฉันทำให้เขาอยู่เสมอ และบางครั้งก็ทำให้ดิฉันด้วย แต่เพราะเวลาและโอกาสไม่ค่อยให้ บางครั้งยังครึ่ง ๆ กลาง ๆ ก็ต้องหยุดเพราะมีคนมา ทำให้ดิฉันเกิดอารมณ์ค้างต้องช่วยตัวเองเป็นประจำ

ต่อมาเขาย้ายไปอยู่จังหวัดไกล เราก็เลยไม่ได้มีความสัมพันธ์กันจนกระทั่งดิฉันพบกับแฟนคนปัจจุบัน

ดิฉันอยากจะเรียนถามดังนี้

ทำไม ถ้าเรามีการเล้าโลมกันจะไม่รู้สึกเจ็บเลย แต่ถ้าเขาไม่กอดจูบเล้าโลมนาน ๆ จะรู้สึกเจ็บ เคย

●..เมื่อตอนเด็ก ๆ อายุ 12-13 ดิฉันถูกผู้ชายญาติห่าง ๆ อายุมากแล้ว เขาออรัลให้ดิฉัน และขู่บังคับให้ดิฉันทำให้เขาด้วย..ความกลัวตายทำให้ดิฉันต้องทำ..●

บอกเขา แต่บางครั้งเราเกิดความต้องการมากอยากให้เขาทำเสียเร็วเลยลืมบอกกอดจูบกันนิดหน่อยก็ว่ากันเลย

ทุกครั้งที่ร่วมกับเขาดิฉันจะถึงจุดเพียงสองท่าคือ ท่านอนคว่ำกับท่ากลับหัวกลับหาง นอกนั้นไม่ถึงจุดเลย เป็นเพราะอะไร แม้จะร่วมกันนานสักแค่ไหนก็ตาม

เราร่วมกันมาเกือบปี ทำไมยังเจ็บอยู่ หรืออาจเป็นเพราะอวัยวะของเขาใหญ่เกินไป

ทำไมดิฉันจึงรักเขา หลงเขามากมายอย่างนี้ ทั้ง ๆ ที่เขาก็อายุแก่กว่าดิฉันมากทีเดียวคือ 43 แล้ว ดิฉันน่าจะชอบวัยเดียวกัน แต่ไม่เคยคิดชอบ

ในการร่วมกันทุกครั้ง แฟนของดิฉันจะสามารถทำตามความต้องการของดิฉันทุกครั้ง (ถ้าดิฉันบอก) ทำให้ดิฉันเป็น

(อ่านต่อหน้า 42)

ศรี รักษาความลับหน้าตาหล่อครับ

ธรรม.

ยินดีตามข้อเสนอ

ดิฉันอายุ 34 รูปร่างสมส่วน ผิวสองสี ถนัดด้านค้าขาย ต้องการผู้อุปการะที่มีอายุสักหน่อย ยินดีทำตามข้อเสนอถ้าสามารถช่วยเหลือดิฉันได้ เพราะเป็นหนี้ต้องส่งดอกเขาเดือนละ 6 ร้อยบาท ตอนนี้ช่วยเพื่อนขายของ แต่กำลังจะไป เพราะสามีเขาทำท่าไม่ค่อยดี

พร.

หนูมีปัญหา

ตอนนี้หนูกำลังมีปัญหาเรื่องการเงิน อยากจะได้คนช่วยเหลือ ใครก็ได้ค่ะ ทั้งสุภาพบุรุษสตรีที่คิดว่าพอจะช่วยได้ ทั้งนี้หนูยอมแลกเปลี่ยนกับข้อเสนอทุกอย่าง หนูรับราชการอายุ 29

นิตย.

สาวโสด

ดิฉันเป็นสาวโสด นิสัยเรียบร้อยอยู่ตัวคนเดียว ไม่มีพันธะ ต้องการมิตรที่เป็นทหาร ตำรวจ พลเรือน จนก็ได้ อายุตั้งแต่ 25-40 ปี ผู้ทำงานอยู่ตะวันออกกลางก็ได้ค่ะ หากมีความจริงใจกรุณาติดต่อ

พูลศรี.

สาวไร้เพื่อน

ดิฉันอายุ 23 ปี สูง 150 หนัก 25 อยากมีเพื่อนชายที่แสนดี เพื่อปกป้องคุ้มครองชีวิต และเป็นที่พึ่งทางใจ ยินดีเป็นแม่ที่ดีของลูก ดิฉันรับราชการน่ารัก อายุ 24-28 ก็ได้นะคะ รับราชการก็ดีค่ะ

อรชุมา.

สตรีโสด

ดิฉันอายุ 26 ต้องการเพื่อนชายอายุ 30 ปีขึ้นไป จะเป็นหนุ่มหรือพ่อนมก็ไม่รังเกียจ แต่ต้องมีความจริงใจต่อกันยินดีตอบจดหมายทุกฉบับ

ปวีณา.

สาวรักธรรมชาติ

ดิฉันเป็นสาวโสดรักธรรมชาติอาชีพเย็บผ้า ขณะนี้เหงามากค่ะ อยากจะได้เพื่อนชายไว้คุยทางจดหมายอายุ 32 ขึ้นไป สูง 165 เป็นคนมีเหตุผล ไม่เล่นการพนัน ถ้าชายใดสนใจ จดหมายผ่านคุณกันลองยินดีตอบจดหมายทุกฉบับ

อรนภา.

หนุ่มโสด

ผมโสดทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ ปัจจุบันทำงานบริษัท ผมอยากมีน้องหญิง เอ๊าะ ๆ ผิวขาวไว้คุยแก้เหงา ยินดีสอนภาษาอังกฤษให้

รินทร์.

สาวต้องการคู่

ดิฉันต้องการคู่ชีวิต ที่เป็นคนจีน, ด้วยกัน ต้องเป็นคนดี การพนันไม่เล่น อย่าเจ้าชู้มากนัก ใจดี สุขุม มีความรับผิดชอบ ฐานะดี รูปร่างหน้าตาไม่สำคัญ

ศิริพันธุ์.

สตรีคู่ชีวิต

ผมเป็นคนใจดีมีสวนเงาะ สวนยาง 50 ไร่ มีเงินให้กู้และรับฝากบ้านที่ดิน หลักฐานมั่นคงมีเกียรติต้องการสตรีเป็นคู่ชีวิตอายุไม่เกิน 50 เป็นแม่-หม้ายสาวโสดก็ได้ มีบุตรไม่รังเกียจ สตรีท่านใดต้องการมีครอบครัวด้วยความจริงใจ ขอให้แจ้งรายละเอียดส่งรูปถ่ายด้วย

บุญเยี่ยม.

แม่หม้ายก็ได้

ผมอายุ 22 ถ้าแม่หม้ายหรือสาวใจถึงคนไหนรักสนุกเป็นครั้งคราว โดยไม่มีพันธะต่อกันเชิญติดต่อครับ

ชัยพงษ์.

ผู้หญิงใครก็ได้

ผมต้องการติดต่อกับสุภาพสตรีใครก็ได้ สาวหรือแก่เพื่อเป็นเพื่อนกินเที่ยว ผมมีความสามารถทุกเรื่อง มีงานทำ มีความรู้ ชอบอะไรง่าย ๆ อายุ 25 สูง 169 หนัก 56 ผิวดำแดง รูปร่างดีหล่อถ้าต้องการคนใจเย็นมีความสุขุมอย่าลืมติดต่อนะครับ

ฉลาด.

โก๋ปากน้ำ คลายปัญหาเกย์

●..ฝนบอกว่า คนในรถหลับกันหมดแล้ว เหลือแต่คนขับ หลานก็นอนหนุนตักฝน นอนๆ อยู่ รู้สึกว่ามีอะไรผิดปกติ ฝนแกล้งหลับ...หลานก็เลยรูดซิปแล้วบรรเลงให้ฝน...●

ถึงอาโก๋ที่เคารพ

หลานติดตามคอลัมน์ของคุณอามาตลอด และเคยเขียนจดหมายมาถึงคุณอาหลายต่อหลายฉบับแล้ว ทั้งเรื่องติดต่อหามิตรและระบายเรื่องในอดีตส่งไปให้คุณอา แต่ก็ไม่ได้คำตอบเลย

หลานเขียนมาแต่ละครั้งก็เพราะหลานเหงามากด้วย จนบางครั้งก็ต้องขีเลียดกับงานที่ตนเองทำอยู่ หลานมีงานทำ แต่ทำไมหลานถึงต้องขาดมิตร มิตรที่หลานเคยมีก็เปรียบเสมือนลม ที่มีการพัดมาแล้วก็มีการพัดกลับ ถึงจะรั้งเอาไว้อย่างไรก็ไม่อยู่ หลานขอเริ่มเลยนะครับ

"หลานขอบอกประวัติย่อ ๆ ก่อนละกัน หลานชื่อแม็ค อายุ 19 สูง 171 ซม. นน. 51 กก. ผิวสองสี หน้าตาใครเห็นก็ชมว่าน่ารัก"

เมื่อประมาณกลางเดือนธันวาคม 25 ทางโรงเรียนของหลานจัดทัศนศึกษาไปที่เชียงใหม่ มีรถบัสทั้งหมด 4 คัน นร.หญิง 2 คัน และ นร.ชาย 2 คัน หลานรู้สึกดวงไม่ค่อยดีเลยเพราะได้นั่งคันสุดท้าย ส่วนเพื่อน ๆ ของหลานไปก็น้อยคนมากคือ 2 คน เพราะค่ารถไปครั้งนี้มัน 300 บาท เลยบอกเพื่อน ๆ ของหลานไม่ค่อยไปกันมากเท่าไรนัก

หลานหาที่นั่งริมหน้าต่างเพราะหลานชอบอากาศเย็นและอีกอย่างหนึ่งจะได้มองดูธรรมชาติ พอดีมี มีเด็ก นร.รุ่นพี่เขาขอนั่งด้วย หลานก็ให้นั่ง เขาชวนหลานคุยอยู่เสมอ หลานได้โอกาสเลยถามชื่อเขาเขาบอกว่า "ขอบอกชื่อเล่นละกัน ผมชื่อฝน" และฝนก็ถามชื่อหลานบ้างหลานก็บอกว่าหลานชื่อแม็ค

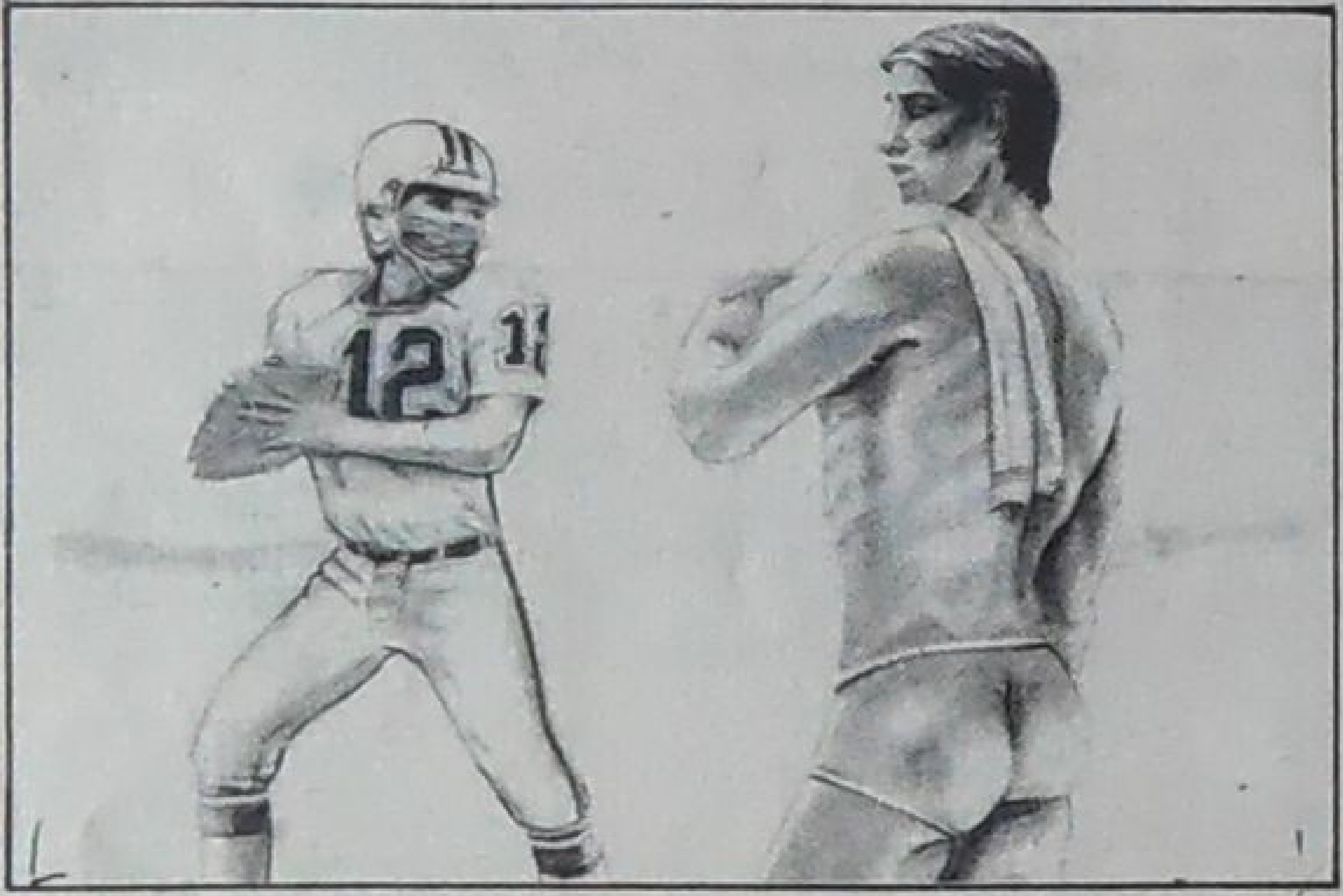

หลานดู ๆ ฝนแล้วฝนเป็นคนคุยเก่งมาก และน่าตาก็น่ารัก แถมยังเวลายิ้มก็มีเคี้ยวและลักยิ้มด้วย หลานคิดดูแล้วว่าทรรศนคติของหลานกับฝนตรงกันฮะ หลานคุยกับเขานานพอดู จนกระทั่งการเดินทางเริ่มขึ้น หลานถามฝนว่ามาคนเดียวหรือ ฝนก็ตอบว่า "ครับ ฝนมาคนเดียว และในรถคันนี้ก็ไม่มีใครรู้จักฝนเลย" ฝนมีอะไรที่ถูกใจหลานมักมาก หลานกับฝนคุยกันอยู่นาน หลานจึงขอตัวนอนก่อน

ฝนก็บอกกับหลานว่าถ้าแม็คไม่รังเกียจก็เชิญนอนหนุนตักฝนได้ครับ หลานเห็นฝนทอดสะพานให้หลานก็เลย

เพื่อนเกย์

● **"ตุ๋ม"** หนุ่มรักความสนุกสนาน วัย 22 ปี สูง 170 ซม. หนัก 58 กก. หน้าตาไม่หล่อเท่าไร พอดูได้ รักความสะอาด อยู่ในกรุงเทพฯ อยากมีมิตรที่มีลักษณะเป็นแมนควีน เพื่อนที่ต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"วัด"** หนุ่มวัย 23 ปี นิสัยเป็นแมน ไม่แสดงออก ผิวขาว รักความจริงใจ ซื่อสัตย์ ต้องการช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนเรื่องที่อยู่ ที่มีลักษณะเป็นแมนคิง วัย 19 ปีขึ้นไป ผิวดำแดง มีความซื่อสัตย์ ผู้ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวสนใจโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"คม"** ชายวัยกลางคนอยู่คนเดียวที่เมืองเหนือ ต้องการอุปการะหนุ่มวัย 17-24 ปี ที่รูปร่างหน้าตาต้องจัดอยู่ในขั้นหล่อ ผิวขาว สูงไม่ต่ำกว่า 168 ซม. ถ้าเรียนอยู่หรือจบ แผนกออกแบบตกแต่งภายในยิ่งดี ถ้าขับรถได้รู้เรื่องเครื่องยนต์ยิ่งดีใครสนโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"ทอง"** หนุ่มในกรุงเทพฯ กำลังเหงาเพราะขาดเพื่อน อยากมีมิตรที่ให้ความจริงใจไม่เห็นแก่ตัวไว้ปลอบใจในยามเหงา เพื่อนที่ต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"523"** หนุ่มวัย 41 ปี อยู่ภาคตะวันออก อาชีพทำสวน เวลานี้เหงามาก อยากมีเพื่อนสตรีที่มีวัยใกล้เคียงกัน หรือผู้ใดไม่รังเกียจโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"ส."** ผมต้องการอุปการะทางด้านความรัก แต่ต้องเป็นความรักที่มีแต่ความบริสุทธิ์ใจเท่านั้น และต้องเป็นคนที่มีการศึกษาพอสมควร อายุ 25-50 ปี มีความสะอาด มิตรที่คิดว่าตัวเองมีความเมตตา พอที่จะให้ความรักความอบอุ่นแก่อีกคนหนึ่งได้โปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"ธ"** หนุ่มวัย 21 ปี ลักษณะเป็นแมน อยากมีพี่ชายที่อยู่ในกรุงเทพฯ ขอให้มีความจริงใจไม่เห็นแก่ตัว ให้ความรักและความอบอุ่น หน้าตาไม่สำคัญ พี่คนใดสนใจโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

นอนฝนถามหลานทุกเรื่องจนประโยคสุดท้ายมาถึงคือ ฝนถามหลานว่าหลานมีแฟนหรือยัง หลานก็ตอบว่ายังไม่มี และฝนก็บอกหลานอีกว่า ฝนก็ยังไม่มีแฟนเหมือนกัน

ฝนก็เลยก้มหน้ามาบอกกับหลานว่า "ฝนรักแม็ค" ฝนถามหลานว่า "แม็คจะรับความรักจากฝนได้หรือปล่าว แม็คก็บอกฝนว่าขอดูกันไปก่อน พอถึงเวลานั้นแล้วแม็คจะบอก พอประมาณ

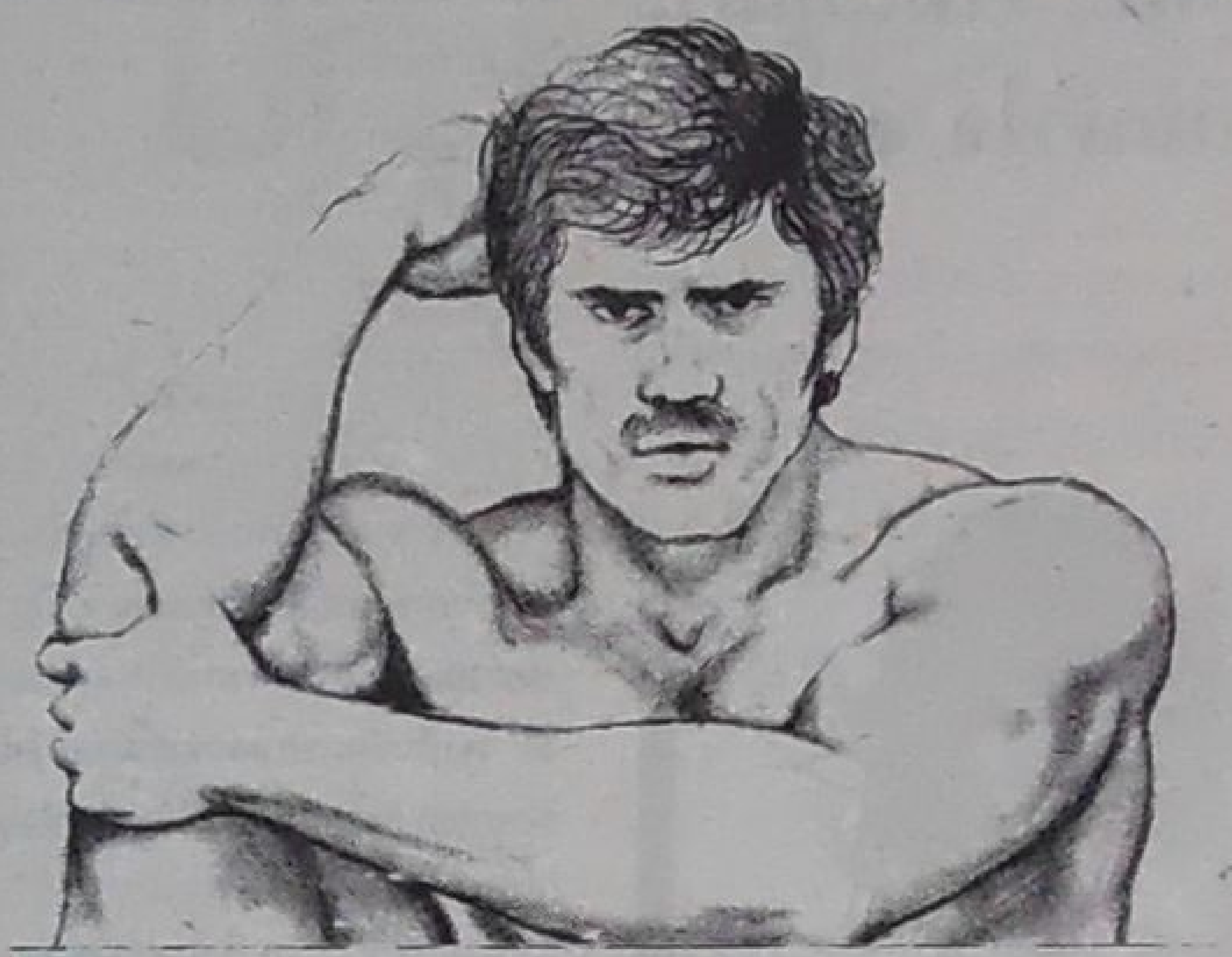

ตีหนึ่งได้ หลานรู้สึกว่ามีอะไรมาอยู่ได้คอ พอหลานลืมมาก็เห็นฝนซบหลานอยู่พอฝนลืมตามองหลาน ฝนก็บอกว่าคนในรถหลับกันหมดแล้วเหลือแต่คนขับรถ ฝนหอมหลานและจูบหลาน ตอนนั้นหลานมีความสุขมาก พอเวลาผ่านไปไม่นานรถก็จอดพัก ฝนชวนแม็คไปทานอาหาร แม็คก็บอกว่าดีเหมือนกัน เพราะท้องแม็คมันร้อง อาหารมื้อนี้ฝนเป็นคนเลี้ยงพอหลานจะหยิบจ่ายฝนก็จ่ายดักหน้าเลย

หลานก็เลยเอาเงินหลานซื้อขนมไปทานบนรถ พอการเดินทางได้เคลื่อนเดินทางต่อ พวกในรถเมื่ออิ่มปาก-อิ่มท้องก็นอนกันต่อ หลานก็นอนตักของฝนต่อ ตอนนี้อากาศรู้สึกเย็นขึ้นทุกที ฝนก็เลยเอาผ้าขนหนูขนาดใหญ่มาห่มให้แม็ค หลานนอน ๆ อยู่รู้สึกมีอะไรผิดปกติหลานก็เลยแกล้งทำเป็นจับดู ฝนก็แกล้งหลับ หลานก็เลยรูดซิปฝนและบรรเลงเพลงให้กับฝนจนเสร็จ

พอเสร็จแล้วฝนก็หอมหลานและก็ขอหลับก่อน คุณอาฮะของของฝนสะอาดมากครับ พอถึงจุดหมายปลายทางเราต่างก็เที่ยวด้วยกัน ฝนเคยบอกกับหลานว่าเขาชอบธรรมชาติ และความสงบหลานก็บอกกันฝนว่า "แม็คก็ชอบเช่นเดียวกัน ตอนหลานอยู่เชียงใหม่กับฝนเรามีความสุขกันมาก จนถึงเวลากลับ

พอมาถึงกรุงเทพฯ ฝนก็ชวนแม็คไปเที่ยวบ้าน หลานเห็นว่ามันมืดแล้วเลยยอมไปบ้านฝน ฝนเป็นคนที่มีฐานะดีมาก ฝนมีน้องชายอยู่ 1 คน ฝนเป็นลูกคนโต คุณพ่อคุณแม่ฝนท่านมีลูก 2 คน ฝนแนะนำหลานให้รู้จักคุณพ่อคุณแม่ของฝน หลานนั่งคุยกับท่านอยู่นานท่านทั้งสองขอตัวเข้านอนและบอกกับหลานว่าตามสบายนะ

พอคุณพ่อคุณแม่ฝนเข้านอน ฝนก็ชวนหลานมาที่ห้องฝน ห้องนอนฝนจัดสวยมากเลย และรูปส่วนมากจะใส่กรอบแล้วติดผนังดูเป็นระเบียบและเป็นศิลป์ที่สวยมากเลย ฝนนำผ้าขนหนูให้หลานบอกให้หลานอาบน้ำเพราะห้องน้ำของฝนอยู่ในห้องนอนเลย พอจะเข้าห้องน้ำก็ลุกเดินไปไปที่ตัวก็ถึงห้องน้ำ

พอหลานอาบน้ำเสร็จ หลานก็ได้ชุดนอนจากฝน หลานก็ใส่แล้วก็มานั่งเล่นที่โต๊ะรับแขกในห้องนอน ฝนก็เลยขอตัวไปอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาด หลานง่วงนอนเลยเผอหลับไป พอมาตื่นอีกทีร่างของหลานมาอยู่บนเตียงได้อย่างไร

พอหลานลืมตาดูก็เห็นฝนนั่งอยู่ที่ขอบเตียง กำลังเตรียมตัวนอน พอฝนเห็นหลานตื่นฝนก็เลยบอกกับหลานว่าฝนเป็นคนอุ้มหลานมานอนที่เตียง หลานก็บอกขอบคุณฝนไป ฝนก็เลย

(อ่านต่อหน้า 42)

● **"เล็ก"** หนุ่มกรุงเทพฯ วัย 20 ปี ผิวขาว ขี้อาย อยากมีมิตรที่มีวัย 40 ปีขึ้นไป ที่มีนิสัยเป็นกันเอง ไม่เห็นแก่ตัว และจริงใจ มิตรที่อยู่ในกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัดต้องการติดต่อด้วย โปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"ย"** หนุ่มผิวขาววัย 28 ปี หน้าตาจัดว่าหล่อมาก ไม่แสดงออก การศึกษา ม.ศ. 3 อยู่เมืองเหนือ อยากมีมิตรที่ให้ความจริงใจ เพื่อนที่ต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"ช"** หนุ่มผิวดำแดง หน้าตาค่อนข้างหล่อ วัย 19 ปี สูง 172 ซม. หนัก 55 กก. นิสัยร่าเริง พูดน้อย ไม่ถือตัว ไม่หึงหวง อยากมีมิตรที่มีลักษณะเป็นแมน ไม่แสดงออก วัย 18 ปีขึ้นไป ไว้เป็นเพื่อนปรับทุกข์แก่กัน มิตรที่คิดแลกเปลี่ยนความคิดโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"นัย"** หนุ่มลูกจีน จ.ปวช. ในกรุงเทพฯ ผิวดำแดง วัย 29 ปี สูง 163 ซม. อยากมีมิตรที่ให้ความจริงใจ ไม่เห็นแก่ตัว เพื่อนที่ต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"ชม"** หนุ่มวัย 20 ปี สูง 170 ซม. หนัก 55 กก. หน้าตาพอใช้ ผิวค่อนข้างขาว ลักษณะเป็นแมน ชอบการกีฬาประเภทบาสเกตบอล อยู่ในกรุงเทพฯ กำลังศึกษาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ อยากได้มิตรที่มีวัย 17-25 ปี มีการศึกษาพอใช้ มิตรที่เป็นแมน ไม่กระตุ้งกระติ้งโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"เล็ก"** หนุ่มเมืองเหนือ อายุ 19 ปี สูง 160 ซม. หน้าตาไม่ขี้เหร่ ชอบเอาใจเพื่อนอยากมีมิตรที่จริงใจและเข้าใจกันได้ จะศึกษาอยู่หรือทำงานแล้วก็ได้ มีเชื้อจีนยิ่งดี มิตรที่ต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

"โก๋ ปากน้ำ"

Pic จุ๊บจิ๊บ

แดง สายจำขาหายหรือยัง นางหมู จ.ม.มาถามจ้ะ

เจ๊ดม แห่งร้านอุดม เธอยังเป็นช่างผมระดับโลกใครใคร่รองเชิญนิ๊ะค๊ะ? ...รายนี้นางกีรตะชนาชมมาจ้า

หม่อมเชียร เธอตัดขาดผู้ชายเสียแล้วว อายุ...พี่มันมากแล้วน้องเข้าวัดดีกว่า....ระวังเด็กวัดมันจะรังแกนิ๊ะจ๊ะพี่

ก้อยรามฯ จำตั้งใจเรียนนิ๊ะน้อง แม่บอกมาจ๊ะ... แม่ผัวนิ๊ะ....

ดาว บางกอก น้อยรู้ไว้ไหล่น้องเวลาลาเดินแบบ เหมือนนักกล้ามเจ้าค๊ะ... จริงหรือเปล่าพี่.....

แมวหลัง ร.ร.นายร้อยเธอมีลูกศิษย์ 1000 กว่าคนก็นายร้อย ปี 1 ถึงปี 5 แค่นั้นแหละจ๋า... อ้อยุ่งตายห่า)

หนู บี คชา บ่นคิดถึงพี่สาวรัชนก คชา อ่านข่าวพบส่งข่าวผ่านปิ๊กด่วน

แดงซอย 7 ตอนนี้หันมาเอาดีทางขาย... เสียแล้วก็อาชีพทนายมันไม่รวยนี่พี่

น้องอู๋จ๋า พี่เฮงต้องการพบด่วนมีงานรอจ๊ะ...รายได้งามนิ๊ะน้อง

ปิ๊ด ตาหวาน จ๋า นางต้อยเพลินจิตบอกว่ารีบมาใช้หนี้ด่วนโดยเฉพาะแม่ค้าข้าวแกง เจ้าค๊ะ

อภัสรา 2 ของอากาศชาสวยจริง ๆ มีแฟนขอรูปผ่านทางปิ๊กเจ้าตัวรู้ไว้ด้วย

อ้วน วัดมะกอก เธอไม่ยอมไปอยู่ใต้ฉันยังอยู่ที่เดิมจ๊ะนาวเล็ก ซิง-.เกอร์ คิดถึง

อ้อย แพร่งนารา เธอยังประจำอยู่ไทรย้อย แล้วเลิกงานจ้า

จุกจ๋า เจ๊หมวยบอกว่าช้าจนเมื่อไหร่เจ๊อ๊ารับเสมอจ๋า.... 100 ภูละเบื่อ....

หนูหมี ตัวเธอดำก็จริงแต่น้ำใจเป็นเลิศไม่เชื่อถามเด็ก ๆ การ์เด้น คูชิจ๊ะ พี่

แหม่ม หลานหลวงแล้วจากขายตึกไปแล้วเธอแต่งงานกับเด็กอายุ 15 ปี...จริงหรือน้อง....

พี่มนต์ จ๋า พี่สามารถคิดถึงจ๊ะว่าง ๆ จะไปทานอาหารรสแซบอีกทีนิ๊ะจ๊ะ

(อ่านต่อหน้า43)

กราบเท้าอาโก๋ที่เคารพ

เสียใจ ร้องไห้ น้ำตา ความเจ็บปวดทุกสิ่งทุกอย่างตอนนี้มันมารุมล้อมที่หลาน นี่จะมีใครบ้างนะที่เหมือนหลาน "ไม่มีใครรักเราจริงนะจริงหรือใช้แน่นอน กันเจ็บปวดพอกับที่เราจะร้องไห้ได้ทั้งคืน

อาโก๋ฮะ หลานต้องกราบขอโทษ อาโก๋คือที่รัก คนที่หลานคิดถึงและที่พึ่งทางใจยามที่หลานทุกข์ อาโก๋ฮะหลานติดตามคอลัมน์อาโก๋เสมอมา ถ้าอาโก๋จำได้ 2 ปีที่ผ่านมา หลานคนนี้เคยใช้คอลัมน์อาโก๋ครั้งหนึ่ง

ไม่มีใครเข้าใจหลาน และรักหลานจริง แต่ขอให้อาเข้าใจ หลานพยายามปลง แต่มันปลงไม่ตก ทำไม ! นะเราต้องตกเป็นทาสของอารมณ์ของความใคร่ เราเป็นคนหรือเปล่า ! ใช่เราเป็นคนเป็นมนุษย์ เราเต็มไปด้วยกิเลส ความรัก ความใคร่ ความหึงหวง ความเห็นแก่ตัว ตัณหา

รักเขาใช่เรารักเขา รักมากจนต้องเสียใจมากเหมือนกัน "พอกันที" มันมีชั้นทุกอณูหัวใจ แต่เราก็เลิกกับเขาไม่ได้ พอกันที่เหมือนเราถ่มน้ำลายทิ้ง มันมีแต่ความอ่อนแอในหัวใจ

หลานกับ ท. รักกันมาตลอด 3 ปีกว่า ใช่แล้วเราเป็นอะไรกัน หลานภูมิใจที่ได้ทุกสิ่งทุกอย่างในตัวเธอ เธอเป็นคนสวย หุ่นดี ฐานะดี ความดีของเธอทำให้หลานรักเธอมาก หลานเป็นคนจนบ้านและครอบครัวหลานมักแตกสาแหรกขาด ยิ่งกว่านิยายน้ำเน่าเสียอีก

ใช่แล้วฮะอาหลานเป็นเด็กกำพร้า แต่หลานจะไม่พูดถึงอดีต หลานจะพูดทำไม เมื่อมันเหมือนฝันร้ายที่เต็มไปด้วยความยากไร้ พี่ ๆ หลานทุกคนดิ้นรนมาก ในการส่งเสียหลานเล่าเรียน

คุณอาฮะหลานเสียใจ และไม่เข้าใจในตัวเธอ หลานจะอธิบายเป็นตัวหนังสือไม่ได้เลย แต่หลานก็อยาก

●..ความดีไม่มีอยู่ในหัวใจเธอ แล้วเราจะทำดีกับเธอเพื่ออะไร....เขาเอื้ออาทรเราเพื่อความใคร่...ราคะที่เกาะกินหัวใจ..●

ระบายออกมาบ้าง ดีกว่าไม่ระบายออกมาเสียเลย มันคงเป็นบทเรียนแก่เพื่อนแอลบีบางคนอย่าโง่งมนัก เหมือนหลาน

รักแท้ไม่มีหรอก สำหรับเด็กวัยรุ่นอย่างเรา ๆ

ความรักไม่มีความสุขเสมอไป ทุกข์มากกว่าด้วยซ้ำ แต่เราก็พยายามตะเกียกตะกายหามัน ทั้งที่รู้ว่ามันคืออะไร คงไม่มีใครเหมือนหลานกับเธอ เธอกับหลานถ้าเขียนเป็นนิยายก็คงเป็นนิยายที่เต็มไปด้วย ความเห็นแก่ตัวของผู้หญิงคนหนึ่ง ที่ปากว่าอย่างมือคว้าอย่าง

หลานจะไม่อภัยให้เธออีกแล้ว มันพอและทนมามากพอแล้ว ที่จะให้เธอตะกายขึ้นมาบนร่างกายหลาน ทุกตารางนิ้วที่หลานจูบเธอ เหมือนความโสมมที่มีแต่เพิ่มพูนในหัวใจหลาน ความดีไม่มีอยู่ในหัวใจเธอ แล้วเราจะทำดีกับเธอเพื่ออะไร หาความจริงใจความรักไม่มีหรอก ความใคร่

ใช่เขาเอื้ออาทร เราเพื่อความใคร่ราคะที่เกาะกินหัวใจเราตลอด 3 ปีกว่า ๆ จนเราถอนหัวใจ ร่างกายไปจากเธอไม่ได้ ใช่เป็นรักแรกของหลานเธอให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่หลานเมื่ออายุ 16 ปัจจุบันหลาน 19 ส่วนเธอ 21

ทุกคนคงอยากจะรู้เรื่องของหลานว่าเป็นยังไงมายังไง เพื่อนแอลบี ฮะ เรารักพวกท่านทุกคนรักในความรักที่บริสุทธิ์ของแอลบีบางคน

รัก ถึงมันจะเต็มไปด้วยความทุกข์ แต่มันก็สนุกและทรมานตัวเราให้กลาย

เพื่อนเลส

● **"ตู่"** เราเป็นผู้หนึ่งในจำนวนทอมที่อยู่ด้วยความเจ็บปวดทรมาน และเหงา ตอนนี้เราอายุ 19 ปี อยู่ภาคอีสาน และไม่รังเกียจคนภาคเดียวกันหรือภาคอื่น ๆ เรายินดีตอบแฟน ที่มี จ.ม.มาถึง โดยผ่าน "โก๋ ปาก-น้ำ"

● ● ●

● **"อ.อ่าง"** เราเลิกชีวิตแบบนี้ไม่ได้ แม้จะเจ็บช้ำใจหลายครั้งจนคิดอยากฆ่าตัวตาย ตอนนี้ก็ช้ำอีกแล้ว ไม่มีที่ไหนอีกแล้ว นอกจากเพื่อน ๆ ที่เรากำลังจะหานี้ เราทำงานแล้ว อยู่ต่างจังหวัด มีความเดียว บอมช้ำ อยากมีเพื่อนทอมจริง ๆ อายุ 22-27 ปี ที่อยู่ภาคอีสาน มีงานทำแล้ว ฐานะไม่รวยไม่จนก็ทนกันได้ สำหรับหลาน ถ้ารักใคร รักจริงการติดต่อโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"336"** หลานมาทำงานอยู่ที่ต่างจังหวัดเหงาเหลือเกิน อยากมีเพื่อนที่จริงใจไว้คุยด้วยและไว้ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ถึงแม้หลานจะมีพี่ ๆ ที่มาคุย เล่น แต่ก็ยังคิดถึงชีวิตของตนเอง จึงอยากมีมิตรที่มีความเข้าใจ จริงใจ ไม่เห็นแก่ตัว ช่วยแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน มิตรที่ต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"ต้อม"** สาวใกล้กรุง-เทพฯ กำลังเหงา อยากมีมิตรทั้งทอม เลดี้ที่ให้ความจริงใจตัวต้อมเองเป็นคนชอบธรรมชาติ และเสียงเพลง ถ้ามิตรต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"เล็ก"** ตอนนี้หลานเหงาๆ มาก อยากมีเพื่อนไว้คุยแก้เหงา และแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน ขอให้มีเพื่อนคุยวัย 20 ปี ขึ้นไป มีจริงใจ เพื่อนที่ต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน ด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"ทราย"** ทอมผิวคล้ำ สูงต่ำปานกลาง หนัก 49 กก. วัย 25 ปี ฐานะการงานมั่นคง มีอารมณ์รุนแรงพอสมควร อยู่ทางภาคกลาง อยากมีมิตรทั้งทอม เลดี้ไว้คุยทางจดหมายบ้าง ขอให้จริงใจและซื่อสัตย์ต่อกัน มิตรที่ต้องการติดต่อด้วย ขอให้มีวัย 20-25 ปี โดยผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"อิน"** หลานเป็นคนต่างจังหวัด ไกลจากตัวเมืองมาก ทำไร่-ทำนา ไม่ค่อยมีเวลาว่าง ความรู้พออ่านออกเขียนได้ ตอนนี้อยากมีเพื่อนทางจดหมาย ทั้งทอม เลดี้ ถ้าเพื่อนไม่รัง-เกียจ คนตัวดำ ๆ ก็จ.ม.มาแลกเปลี่ยน

โก๋ปากน้ำ คลาย ปัญหาเลส

เป็นคนดี หรือเลวได้ฆ่าเพื่อนแอลบีที่เรารัก ให้เป็นข่าวหน้าหนึ่งใน น.ส.พ. สบาย แต่อย่าเลยนะฮะ ไม่ดีหรอกไม่มีประโยชน์อะไร

อยากปลง แต่ก็ปลงไม่ตก ขอให้มีเถิดนะ คนรักเรา เราก็จะรักเขาเท่าชีวิตเราเลยทีเดียว

หลานกับ ท พบกันและรักกันตอนเรียน ม.ปลายเรารักกันและมีอะไรที่ถูกชะตากันตอนเทอม 2 ไม่มีใครรู้ความสัมพันธ์ของเรา ท.เองมีแฟนอยู่แล้ว เขารักกันมาเกือบ 5 ปี ช. แฟน ท. พอรู้ระแคะระคายเรื่องหลาน เขาจะขัดหลานตลอดเวลาที่ผ่านมาหลานคิดเสมอว่าหลานต้องชนะเขา ผลออกมาหลานก็แพ้ตามเคย

ท. เธอมีแฟน ผู้ชาย 1 คน หล่อและรวยทั้งนั้น ส่วนหลานนะ วัดวาคงไม่เข้าตอนพระสวดเสร็จ ดู ท.จะรัก

●..หลานพยายามอดทน ต.หายไปกับ ธ.ทั้งคืน เมื่อหลานบอกเธอคงไม่มีโอกาสอยู่ด้วยกันอีก เธอกลั้นน้ำตาได้เก่งฮะ..●

ช. มาก ถ้า ช.ไม่หึงหลานจนน่าเกลียดเกินไป คุณอาฮะ คิดดูซิฮะ ท. เป็นคนเช่นไร

ครั้งหนึ่งเขาเคยบอกว่า ช.ให้สาบานต่อหน้าท้าวสุรนารีว่าไม่มีอะไรกับหลาน เธอก็สาบาน เธอเก่งนี่ฮะ กล้าสาบาน หลานยอมรับ

ครั้งที่ 1 ที่หลานพยายามอดทน ท.หายไปกับ ช. ทั้งคืน วันนั้น ปีใหม่ 27 ท. ซื้อแหวนให้หลาน หลานรักเธอมาก วันนั้นหลานมีความสุขที่สุด พอรุ่งขึ้น เธอหายไปกับ ช. ทั้งวันทั้งคืนนี้ละฮะคุณอาคนดีของหลาน

บริสุทธิ์ใจ และร้องไห้ เมื่อหลานบอกเราคงไม่มีโอกาสอยู่ด้วยกันอีก เธอกลั้นน้ำตาเก่งนี่ฮะคุณอ่า พอหลานบอกจะเลือกก็จะเลือกหลาน และอยู่กับหลาน แต่จะให้เลิกกับ ช. ก็เลิกไม่ได้ พอมาเดือน ก.พ. ช.เห็นหลานกับ ท. ไปเที่ยวด้วยกัน ช. หึงอยากตามฆ่าหลาน 2 คนทั้งจังหวัดเลยฮะ

ตลกดี ! หลานเป็นผู้หญิงที่โดน ช.เหยียบย่ำตลอดเวลา เขาหึงมากจนน่าเกลียด ส่วน ท. ดูเสียใจเหมือนกัน แล้ว ช.ก็บอกเลิก ท. เขาเขียน จ.ม.มาพร้อมกับรูป ฉีกรูป ท. ทิ้งแล้วบอกว่าไงฮะคุณอา "ผู้หญิงอย่าง ท. เขาไม่เอาไปทำพันธ์ให้เป็นเสนียดตระกูลเขาหรอก" หลานรู้ว่า ท.เจ็บมาก ตอนนั้นดูเขารักหลานขึ้นเป็นกองเลยทีเดียว

ครั้งนี้ ท.ตะเกียกตะกายหา ช. อีก ไปค้างที่บ้านเขา และคืนดีกันเพราะบ้าน ช.มีงาน ดูเขาทำกับหลานเรา กำลังจะไปสมัคร วส.ด้วยกัน เขาก็ไม่ไปวันสุดท้ายด้วย

อนาคตหลานคงไม่ได้เรียนต่อแน่ ๆ เลยปีนี้ เพราะหลานมัวแต่เสียใจพี่ ๆ หลานคงเสียใจมากที่หลานละเลยทั้งที่แกให้อิสระหลานเต็มที่ ช.เขาดูถูก ท. ยิ่งกว่าผู้หญิงหาอะไรเสียอีก เขาดูถูกความเป็นลูกผู้หญิงของ ท.โดยการไปบอกผู้ชายที่มาจีบ ท. ว่าเป็นเมียเขา

เขาบอกหลานว่า ท. เป็นผู้หญิงไม่ดี ได้กับเขาแล้วยังคบผู้ชายอื่น เขาบอกให้หลานเลิกคบ เขาบอกเพื่อน ๆ เขาว่าหลานเป็นผัว ท. (เลสเบี้ยน)

น่าเสียหายนักหรือที่หลานจะหัวเราะเยาะใส่หน้าเขาว่า ใช่นี่แหละทอมบอยเต็มตัว แล้วอะไรจะเหลือ แต่หลานก็พูดไม่ได้ พูดไม่ออก ให้มันได้ยังงี้ซิ ผู้หญิงอย่าง ท. ให้เขามั่วไปเถอะ หลานไม่เล่นด้วยแล้ว ไม่เจ็บเท่าไรนักหรอก เธอรักทั้งที่เขาดูถูกอย่างนั้น นี่หรือแม่พระของเรา

แล้วอะไรละที่เขาบอกว่า ตลอดชีวิตเขาขาดหลานไม่ได้ เราจะอยู่ด้วยกัน บ้านสักหลัง หาเด็กมาเลี้ยงสักคน มันก็ตอนมีอารมณ์ทั้งนั้นละพอแล้วก็คว้าอย่าง

คุณอาอย่าทิ้ง จ.ม.หลานลงตะกร้านะที่หลานเละไปหน่อย หลานขอร้องนะฮะคุณอาลง จ.ม.หลานในคอลัมน์อาโก๋หน่อย ลงในอะไรก็ได้ จีแอล มหัศจรรย์-แปลกหลานชอบทั้งนั้น

หาเพื่อนให้หลานสักคน จริงใจที่สุดเพื่อน แอลบีอะรักเรามีรักทุกคน และผ่านประสบการณ์มาทุกคน เรารักเขาที่เขาสวย เขาดี แต่รับรองฮะหลานรักท่านทุกคนดีใจ เรายินดีจะร่วมทุกข์

(อ่านต่อหน้า 43)

ความคิด มิตรที่ต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"มัล"** สาวเลดี้บริสุทธิ์ มีความรู้พอสมควร อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต้องการเพื่อนทอมจริง ๆ ที่ไม่เคยแต่งงานมาก่อน ไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่เล่นการพนันทุกชนิด ที่มีวัย 27-40 ปี และพร้อมที่จะไปอยู่ด้วย ท่านใดสนใจโปรดติดต่อผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"อ้อ"** นักศึกษาสาว กำลังเหงา วัย 16 ปี สูง 159 ซม. หนัก 42 กก. ผิวสองสี เป็นเลดี้ที่พูดไม่ค่อยเก่ง กำลังอกหักจากเพื่อน อยากมีมิตรที่ให้ความจริงใจ ไม่เห็นแก่ตัว เพื่อนที่ต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"ล"** เรามีจิตใจที่ชอบทอมตั้งแต่อายุ 27 ปีขึ้นไป เป็นตัวของตัวเอง ไม่เห็นแก่ตัว ตอนนี้อยากมีมิตรที่ให้ความจริงใจ ทั้งทอม เลดี้ ถ้ายังเหงาอยากจดหมายมาคุย โปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

● **"น."** หลานวัย 20 ปี สูง 164 ซม. รูปร่างขาวโปร่ง หน้าตาพอใช้ ใจเย็น ต้องการมิตรที่มีความจริงใจ ทั้งทอม เลดี้ เพื่อนที่ต้องการติดต่อด้วยโปรดผ่าน "โก๋ ปากน้ำ"

● ● ●

"โก๋ ปากน้ำ"

พิศวาสอาฆาต

สุวิทย์ สิทธิโชค

พายุอารมณ์

(ต่อจากหน้า 18)

ตอบโต้ กลายเป็นมวยปล้ำชูเอี๋ยกันส่งเสียงหัวเราะคิก ๆ คัก ๆ ท่ามกลางเสียงลมฝนกระพือพัดหนักหน่วง

ร่างขาวผุดผ่องถูกลมโกรกหนาวยะเยือก สอยดาวตะครั่นตะครอแกมอับอายบัดสีใจนัก เคยนอนคว่ำแล้วยังมีช่องว่างให้จู่โจม นอนตะแคงหันหน้าสู้ก็เสียที นอนหงายพลาดพลั้งเสียหายหนักมาแล้วเปลี่ยนเป็นนอนตะแคงหันหลังให้ หัวใจสั่นเต้นอึงอล

ไกรสรกอดรัดทางด้านหลัง สอยดาวรู้สึกไม่ชอบมาพากลคิดเบี่ยงกายหนีอ้อมแขนกลับกอดรัดแน่น บิดให้ปากแนบปากสนิทแนบ มีแต่เสียงครางอื้ออ้าในลำคอส่ำแดงอาการสยิวสยองใจออกมา

บนสวรรค์เกิดการรบพุ่งระหว่างเทวดากับยักษ์อย่างดุเดือด ทั้งสองฝ่ายล้มตายกันเป็นเบือทำสัญญาสงบศึกร่วมมือกันกวนน้ำทิพย์มาแบ่งกันกินยามรบกันจะได้ไม่ตาย

ช่วยกันถอนเอาเขาสรรพยาจากพื้น เอายอดเขาปักลงกลางเกษียรสมุทรใช้พญานาคโอบพันรอบเขาบันชักคะเย่อให้เขาสรรพยาหมุนไปหมุนมายักษ์อยู่ด้านหาง เทวดาอยู่ทางด้านหัว

พวกยักษ์เรียงรายฉุดท่อนหางทะมัดทะแมง พวกเทวดากลับประชุมปรึกษากันหาวิธีไม่ให้ยักได้ดื่มน้ำทิพย์ชิงกันแย่งเสนอวิธีและแสดงไวหารยืดยาวไม่มีข้อยุติได้สักที

จอมนาคารอจนเบื่อหน่าย สายหัวกวาดชมทัศนารอบเขาสรรพยา แลเห็นถ้ำเล็ก ๆ อยู่ใต้ชะง่อนผาชัน ค่อยเลือกหัวลอดช่องแคบเลื้อยสู่ปากถ้ำตามสันดานของนาคราชที่เห็นถ้ำคูหาไม่ได้

พวกยักษ์จับหางนาครอคอยถูกดึงจนสู่มาข้างหน้า คิดว่าเทวดาเริ่มฉุดชักแล้ว รีบให้สัญญาณเฮละโลชักฉุดกลับคืน แล้วผ่อนให้เทวดาเป็นผู้ชักบ้างสลับกันอยู่นาน

เขาสรรพยาหมุนไปหมุนมา ใบยาวิเศษต่าง ๆ หล่นสู่เกษียรสมุทรจนขุ่นข้น ยักษ์เห็นไกลังวาดเต็มที่รีบเร่งชักถี่เร็วหนักขึ้นกว่าเดิม โถมกำลังสู้กับทางหัวอย่างไม่กลัวเหน็ดเหนื่อย

พระนารายณ์บรรทมสินธุ์ แลเห็นน้ำกระฉอกฉ่อนเป็นคลื่นใหญ่ ยอดเขาสรรพยาหมุนจี๋เป็นจักรผัน กลัวจะแทงกะทะท้องฟ้าทะลุ น้ำบ่าท่วมชาวโลกตายหมดสิ้น

รีบแปลงกายาเป็นเต่ามหิมา ใช้กระดองหลังรองรับเดือยยอดเขาสรรพยา แรงกระแทกกระทั้นของยอดเขาบวกความร้อนจี้ไชไปบนหลังเต่ากระดองเต่าทำท่าจะทะลุอยู่รำไร พระนารายณ์เห็นไม่เข้าที รีบกลายเป็นแสงสว่างหลบหนีไป กะทะท้องฟ้าจะทะลุน้ำท่วมชาวโลกตายหมดสิ้นก็ไม่สนแล้ว

สอยดาวหอบหายใจจากรสสุขเครือดที่ได้รับสมใจหมาย บอกเสียงเครือแผ่ว

"ไกร...พี่ไม่เคยชนะเธอเลยนะ"

"พี่ดาวเข้าใจผิดแล้ว การแข่งขันทุกชนิด ใครถึงที่หมายก่อนเป็นฝ่ายชนะต่างหาก"

หญิงสาวกอดรัดจูบเขาอย่างตราตรึงใจ ฉะอ้อนเสียงหวาน

"พี่ไม่มีเสน่ห์ผูกมัดใจไกรสรหรือคะ ?"

"มีมากไม่เบาเชียวฮะ"

"ไม่ถูกสเป็กที่จะเป็นเมียใช่ไหม ?"

"เอ้อ...ความรักเป็นเงื่อนไขขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด เราสองไม่มี..."

"พอเถอะ ไม่ต้องยกเหตุผลไม่ยอมรับพี่เป็นเมียหรอกค่ะ พี่เป็นเพียงพฤกษาหน้าแล้ง อย่าว่าแต่รอรับน้ำค้างพร่างพรมจนชุ่มโชกเลย แม้น้ำค้างเพียงหยดเดียว พี่ก็เต็มใจจะรับเอาไว้ค่ะ"

"แม้ภายหน้าผมจะมีเมีย ผมสัญญาจะไม่ทอดทิ้งพี่ดาว จะให้ความสุขแก่พี่ดาวตลอดไปฮะ"

"จำคำพูดของเธอไว้นะคะไกรสร"

เขาจูบไซ้หัวใบหน้าละมุนแทนคำตอบ วางแขนขาวผ่องรัดคอให้ก้มต่ำสู่ปากนุ่มที่เผยอรอรับ ลิ้นสอดให้คลอเคลียอย่างดื่มด่ำ

ชะนีเผือกผ่องนั่งห้อยขาอยู่บนยอดไม้ ลมฝนกรรโชกพัดกิ่งก้านใบสะบัดพลิ้วดังเกรียวกราว ยอดไม้พะเยิบพะเยิบขึ้นลงด้วยแรงลม ชะนีเผือกผ่องโอบคาคบสงบเฉย

ยามนี้ครึ้มฟ้าครึ้มฝนลมกรรโชกรุนแรง ฝนห่าใหญ่ใกล้จะตกแล้ว ชะนีเผือกผ่องหมุนตัวเป็นนอนหงายแทนขาทั้งสองเกี่ยวกระหวัดยอดไม้ มือโอบรัดกิ่งที่นั่งเมื่อครู่ แนบลำตัวเสียดสีกิ่งไม้ช่วยผ่อนความว้าเหว่เดียวดาย ปากเรียกผัว...ผัว...หัวโวยดังแผ่วหวิว

ยอดไม้อ่อนยวบยาบสะบัดด้วยแรงลม ร่างชะนีเผือกสะท้อนขึ้นลงตามจังหวะ กวัดแกว่งไกวไปมาบนอากาศ ลมกรรโชกกิ่งไม้เพลาลงก็ข่มตัวช่วยให้ยอดไม้สะบัดสะท้อนขึ้นลงแรงหนักขึ้น

เนิ่นนานต่อมาให้รู้สึกร้อนรุ่มภายใน ปรือตาเหลือบมองท้องฟ้าวิงวอนให้ฝนย้อยเม็ดเปียกชุ่มขุมขนดับความร้อนรุ่มภายในให้บรรเทาลง

ลมกรรโชกดุร้ายหนักหน่วงยอดไม้สะบัดขึ้นลงรุนแรง ชะนีเผือกผ่องกอดรัดแน่นปล่อยตัวให้สะบัดโยนกลิ้งไปมากลางอากาศอย่างสนุกสนานจวบจนฝนห่าใหญ่ตกลงมาเปียกชุ่มโชก

สอยดาวได้คิด ไม่อาจจับไกรสรให้ตกเป็นผัวได้ตามต้องการ ผลสุดท้ายก็ต้องถูกทอดทิ้งให้เจ็บปวดอับอายในภายหลัง หากรักษาสภาพเดิมนี้ไว้เรื่อย ๆ ยังสุขกายสุขใจเสียกว่า

ไกรสรกกสอยดาวบ่อย ๆ ไม่อาจปิดบังต่อผู้รู้เห็น ทั้งสองทำไม่รู้ไม่ชี้ไม่รับและไม่ปฏิเสธที่มีสัมพันธ์สวาทต่อกัน ใครจะคิดจะพูดอย่างไรไม่นำพา

ไกรสรกกสอยดาวเป็นเดือน สาวเดือนกลับมาช่วยพี่สาวตามเดิม ไกรสรก็หมดโอกาสจะกกในบ้านได้เหมือนก่อน นอกจากจะนัดพาไปยังสถานที่อื่นแทน

เกิดดีเปรสชั่นผิดฤดูกาล พายุหอบเอาฝนมาตกหนัก ทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน ถนนที่สร้างใหม่กลายเป็นเขื่อนกั้นน้ำอย่างดี ผู้คนพากันเดือดร้อนไปทั่ว

ฝนหยุดตกแล้ว น้ำลดลงเกือบหมดสิ้น กรองทองกวาดน้ำที่ท่วมหลังบ้านแห้งเหือด กำลังจะใช้ผ้าขี้ริ้วถูพื้นทำความสะอาด ไกรสรโผล่พรวดเข้าหลังบ้าน ปากคอซีดขาวหนาวสะท้าน

"มีเหล้ากินแก้หนาวมั้ยฮะพี่-ทอง ""

มีค่ะ ตามมาซิคะ"

ไกรสรตัวเปียกโชกมอมแมมด้วยดินโคลน คว้าขวดเหล้ามารินใส่เกือบครึ่งแก้ว เหลียวซ้ายแลขวาถามเสียงกระซิบ

"แก้วไปไหน ไม่เห็นเลยฮะ"

"กลับบ้านเมื่อเย็นนี้แล้วค่ะ"

ไกรสรเทเหล้าลงคอหอยรวดเดียวตามด้วยน้ำอีกอึดใหญ่ คว้าเอวกลมของกรองทองรั้งเข้ามาแนบอก จูบไซ้ไปทั่วใบหน้าอย่างรวดเร็ว ปากแนบปากนุ่มดูดราวกับจะดูดหัวใจหลุดออกมา

แรงกอดรัดแทบทำให้ร่างปริแตกจากกัน จูบหนักหน่วงรุนแรงบ่งถึงความรู้สึกออกมาหมดสิ้นกายร้อนอบอ้าวถูกความเปียกชื้นของเสื้อผ้าเขา ถูกดูดซึมออกมาพร้อมกับความเร่าร้อนที่แฝงอยู่ภายในตลอดเวลายาวนานสามเดือนพลอยถูกดูดออกไปหมดสิ้น

แรงพลุ่งพล่านดาลใจที่เขาแสดงออกมาให้เห็น พลอยทำ

พิศวาสอาฆาต

ให้เกิดความตื้อตันพลุ่งพล่าน ตาม กอดรัดเขาแน่นและจูบตอบอย่างคลุ้มคลั่งสมกับที่รอคอย ไม่อับอายใด ๆ อีกต่อไปแล้ว หัวใจอิ่มเอิบฉ่ำชื่นสุขเหลือจะกล่าว ●

ความงามที่ไม่มีวัน

(ต่อจากหน้า 26)

ครั้งหนึ่งบริษัทผู้ผลิตแสตมป์ได้ทราบข่าวว่า มีประเทศหนึ่งปฏิวัติสำเร็จเรียบร้อยจัดตั้งรัฐบาลแล้ว ทางบริษัทก็ไปติดต่อเพื่อขอลิขสิทธิในการจัดพิมพ์แสตมป์เพื่อจำหน่ายใช้ติดจดหมายภายในและภายนอกประเทศอย่างถูกต้องตามกฎของภาคีไปรษณีย์

หลังจากตกลงมอบลิขสิทธิแก่กันจนเรียบร้อยแล้วทางบริษัทก็จัดการออกแบบพิมพ์เสร็จส่ำเลียงทางเรือส่งไปยังประเทศนั้น

เรือยังไม่ทันจะถึงประเทศนี้ก็เกิดเรื่องยุ่งขึ้นคือ ประเทศนี้ถูกปฏิวัติโค่นล้มรัฐบาลชุดเดิมแต่งตั้งชุดใหม่ปกครองประเทศ แสตมป์ที่ขนมากับเรือก็ต้องขนกลับมาจำหน่ายในแบบภาพแสตมป์ทั้งนี้เพราะ

ทางบริษัทไปออกแบบมีภาพของ ผู้ปกครองประเทศคนเดิมที่หมดอำนาจลงเสียแล้ว

แม้แต่ประเทศลาวสมัย **นายพลกองแล** ปกครองบ้านเมืองเขาได้ออกแสตมป์ของเขามาชุดหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ไม่มีรูปของกองแลเป็นเพียงแต่ทหารของเขาเท่านั้น

แสตมป์ชุดนี้พิมพ์ออกมาใช้ได้ไม่ถึงเดือน กองแล โดนปฏิวัติรัฐบาลชุดต่อมาสั่งห้ามการจำหน่ายแสตมป์ชุดของ กองแล

จะเห็นว่าเรื่องราวของแสตมป์นั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองเหมือนกัน อย่านึกว่ามันเป็นเพียงแค่ กระดาษชิ้นน้อย ๆ เท่านั้น

เรื่องราวของแสตมป์ยังมีอีกมาก เช่น ประเทศหนึ่งกับอีกประเทศหนึ่งไม่ค่อย จะถูกกันพบกันที่ไรมันจะเมินหน้าไม่มองกันทุกที นักปกครองสองประเทศนี้เปรียบเสมือนขมิ้นกับปูน

ต่อมาดูเหมือนจะเป็น สหประชาชาติ นี่แหละได้ความคิดใหม่ขึ้นมา คือ ชักชวนให้นักปกครองของสองประเทศที่ไม่ถูกกันนี้ไปพบปะกันอีกประเทศหนึ่งคือ ประเทศที่สามและในโอกาสเดียวกันก็เผยนโยบายให้ประเทศนั้นออกแสตมป์เป็นรูป สามผู้บริหารประเทศจับมือกันโดยเจ้าของประเทศคนหนึ่งกับอีกสองประเทศที่ไม่ถูกกัน

และผลจากการออกแสตมป์ชุดนี้ทำให้สองประเทศอริต้องจับมือกันจริง ๆ เพราะแผนดังกล่าว

เรื่องราวของแสตมป์ถ้าหากเราได้ศึกษากันอย่างจะแจ้งจะเห็นว่าสนุกสนานตื่นเต้นไม่น้อย

ผมถึงเน้นเรื่อง **ที่มา** ของแสตมป์แต่ละแห่งหรือแม้แต่ภาพได้แสตมป์ก็เช่นกัน เขาออกมาอย่างมีความหมายไม่ว่าจะเป็นด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือการทำมาหากิน

แสตมป์ทั่วโลกแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. แสตมป์ใช้ประจำวัน *อย่าง พระบรมฉายาลักษณ์ของล้นเกล้าดวงเล็ก ๆ ที่เราใช้ติดจดหมาย*

2. แสตมป์ที่ระลึก *ออกได้ไม่เกินปีละ 13 ชุดตามกฎของภาคไปรษณีย์ ที่ระลึกวาระต่าง ๆ เช่น ครอบรอบ 200 ปีหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง*

แสตมป์ทั้ง 2 ประเภทที่ได้รับความนิยมจากนักสะสมคือแสตมป์ที่ระลึกดวงใหญ่และออกมาจำนวนจำกัด ไม่เหมือนแสตมป์ ใช้ประจำวัน หมดเมื่อไหร่ก็เพิ่มเติมได้ตลอดเวลาไม่มีวันหยุดหรือหมดไป

แต่แสตมป์ที่ระลึกจำนวนจำกัดเช่น พิมพ์ 1 ล้านดวงก็ต้องแค่ล้านดวงจะเพิ่มไม่ได้เป็นอันขาด ●

จากภู่กัน

(ต่อจากหน้า 48)

สุวิทย์ สิทธิโชค

หน้านิตยสารทั่ว ๆ ไป แต่หากว่าเราจะเปิดหัวงแห่งความคิดของพวกเราให้กว้างขวางมากกว่าธรรมดาสักหน่อยก็คงจะพอมองเห็นได้กระมังว่ามีความงามอันประหลาดแฝงตัวอยู่เหมือนกัน ในโลกปัจจุบันนางแบบมักจะมีเอวบางแอ่นระแน้เป็นส่วนใหญ่ แต่ภาพที่เราได้นำมาให้ท่านได้เปรียบเทียบให้เห็นถึงผู้หญิงงามในทัศนะของรูเบ็นว่ามีความงามผิดแผกแตกต่างกันกับที่เราได้พบเห็นอย่างไรบ้าง

เราเกิดความกระอักกระอ่วนใจเมื่อนึกถึงว่าหญิงงามในความฝันของรูเบ็นนั้นน้ำหนักจะต้องตกอยู่ในราวนักมวยรุ่นมิดเดิลเวท ที่พอจะขึ้นไปตะบันหน้ากับอ้ายหัวลูกโอ๊ค มาร์วิน แฮ็กเล่อร์ได้อย่างสบาย แต่เราก็พยายามเฟ้นหาจากสำนักงานจัดหานางแบบที่มีนางแบบในสังกัดเป็นกุรุสเลือกไม่หวาดไม่ไหวเสียอีกน่ะนา

ที่สุดเราก็ได้ เคลลี่ เคอร์ ผู้มีปริญญาทางการพูดและการแสดงจากนอร์ท เท็กซัส เสตท ยูนิเวอร์ซิตี้ มาร่วมงานซึ่งทำให้เธอถึงกับตื่นตะลึงกับผลงานการแสดงของเธอต่อหน้าช่างภาพมือดีของเรา พาลมา โคลันสกี้ และกล่าวอย่างหนักแน่นว่าเธอยินดีที่จะร่วมงานกับตากล้องผู้นี้ทุกเมื่อ เธอยังพูดถึงแง่คิดของเธอต่อที่มีต่อผลงานของพวกเราว่า ความคิดอันวิเศษที่อยู่เบื้องหลังการถ่ายทำนี้นับว่ายอดเยี่ยมและมีรสนิยมสูง เพราะเป็นการสร้างผลงานที่สะท้อนภาพจากอดีตที่ถูกเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์มาสู่ชีวิตจริงในปัจจุบัน

ยังไม่พออยู่นั่นเองเราต้องตระเวนหานางแบบรูปร่างเจ้าเนื้อต่อไปอีก คราวนี้**แมรี่ ดัฟฟี่** แห่งสำนักจัดหานางแบบแสนสวยแห่งเมืองนิวยอร์คได้แนะนำ**มัวรีน โรเบิร์ต** และ **เด็บบี้ เลสเตอร์** ซึ่งเรามักจะได้พบเธอเป็นนางแบบสำหรับชุดสวมใส่ที่ค่อนข้างจะมีขนาดใหญ่ในหนังสือแค็ตตาล็อกเสื้อผ้าทั่ว ๆ ไป

คราวนี้เราไม่ผิดหวังเราได้ผู้หญิงงามในทัศนะของรูเบ็นเพิ่มขึ้นมาอีก ซึ่งนั่นหมายความว่าทั้งสองคนหม่ำอาหารที่มีคาร์อลี่สูงถึง 1,200 คาร์อลี่ต่อวันบางครั้งก็ยังไม่พอ นางแบบส่วนใหญ่มักจะบ่นให้เราฟังถึงการที่ต้องจำกัดอาหารการกินเพื่อทำให้รูปร่างมีสัดส่วนคงที่อยู่เสมอ หาไม่แล้วคนที่เห็นพวกเธอกลายเป็นคนเจ้าเนื้อจะพูดได้ว่า "อู้ฮู ดูแม่หมูจอมตะกรามนั่นซีคงหม่ำแหลกทุกอย่างที่ขวางหน้า

เรากลับมาพูดถึงภาพวาดในสมัยโบราณกันต่อ ภาพเขียนเกี่ยวกับผู้หญิงงามที่สุดในโลกคือเทพธิดาวีนัสนั้นอ้วนตุ๊ต๊ะจนเกือบจะกลม มันดูเสมือนว่าจิตกรเหล่านั้นหลงใหลในผู้หญิงที่อุดมไปด้วยหนั่นเนื้อ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของภาพเขียนสมัยก่อน

พิศวาสอามาต

แต่เดี๋ยวนี้การที่มีผู้หญิงเอวบางร่างน้อยเป็นแฟชั่นอันทันสมัย ทำให้ผู้หญิงที่อ้วนท้วนเจ้าเนื้อกลับกลายเป็นสิ่งหายากเหมือนที่พวกเราได้พยายามเสาะหานางแบบมาถ่ายภาพเพื่อถ่ายทอดความงามจากปลายภู่กันของ**ปีเตอร์ พอล รูเบ็น** ลงบนแผ่นฟิล์มนั่นเอง

คราวนี้เราหันมาหาภาพเขียนจากปลายภู่กันของจิตรกรสมัยปัจจุบันที่ถ่ายทอดอารมณ์อันคาดเดือดออกมาจากส่วนลึกของจินตนาการจากสมองของปีแอร์ ลาโคมบ์ ในชุด "ไร้อาภรณ์" ความงามแห่งเรือนร่างที่เปลือยเปล่าไร้อาภรณ์ที่ซ่อนเร้นแสดงความหมายของมันพร้อมอยู่แล้วในภาพเขียนของปีแอร์ทุกภาพที่เราได้นำมาให้ท่านชม

ครับทั้งสองอย่างคือจุดตัดกันอย่างชัดเจนระหว่างคำว่าเก่ากับใหม่ ศิลป และอนาจารย์ ความอ่อนหวานและแข็งกระด้าง ท่านผู้อ่านนั่นแหละคือผู้ตัดสินใจว่าอะไรคือศิลปที่แท้จริง ●

ดาวรายเล่นไฟ

(ต่อจากหน้า 15)

เผยให้เห็นอันเดอร์แวร์บาง ๆ ที่ปกปิดเนื้อนูนหนั่น เขารีบพรมจูบมันอย่างไม่รังเกียจเดียดฉันใด ๆ ซึ่งทำให้อรุณีหวั่นไหวจนแทบจะร้องกรี๊ดออกมา มือทั้งสองคว้าหมับที่ศรีษะของเขา แล้วกดลงไปให้ซุกอยู่ที่อันเดอแวร์นั่น...

"พี่สมเกียรติคะ..."

เสียงของเธอเบาหวิวและสั่นพร่า

"อย่าทารุณจิตใจฉันอย่างนี้เลยค่ะ"

เขาเงยหน้าขึ้นจากตักที่แสนอุ่น แล้วจูบปากของเธอเบา ๆ

"ทุกอย่างมันต้องมีพิธีรีตองเสียก่อนซิจ๊ะที่รัก ไม่งั้นแล้วมันจะมีความสุขสมบูรณ์แบบได้ยังไง ?"

แต่ดูเหมือนว่าอรุณีไม่ยอมรับฟังใด ๆ ทั้งสิ้น หญิงสาวเอื้อมไปคว้านคว้าที่ท้องน้อยของชายหนุ่ม จัดการปลดกระดุมกางเกงและดึงซิบอย่างว่องไว เพียงไม่ถึงอึดใจทั้งชั้นนอกชั้นในถูกรูดไปกองอยู่ที่ปลายเท้า...

ดวงตาของหญิงสาวเบิกโพลงเมื่อมองเห็นลำหักลำโค่นของสมเกียรติผงาดง้ำไม่ผิดอะไรกับทวนสั้นในหมู่ของนักรบหนุ่ม ที่เตรียมพร้อมจะแทงจะฟันศัตรูให้สะใจ !

แรก ๆ อรุณีก็หวั่นไหวพรั่นพรึงต่อรูปร่างของมัน แต่พอนึกได้ว่าเธอเคยผจญมาก่อน ลักษณะของมันก็น่ากลัวอยู่หรอก แต่ธาตุแท้แห่งความจริงแล้วนั้น มันเป็นอาวุธที่นำความสุขสันต์หรรษามาให้ต่างหากล่ะ !

อรุณีเปิดยิ้มพรายพลางโน้มใบหน้าลงต่ำ เอื้อมไปจูบไล้เบา ๆ แล้วใช้ปากและลิ้นฉกเฉียวด้วยความเสน่หา

"ที่รัก...จะฆ่าผมหรือไง ?"

เสียงของสมเกียรติสั่นพร่า แอ่นหน้าท้องขึ้นมาแนบใบหน้าของเธอ ความซาบซ่านแผ่กระจายไปทั่วทุกเส้นสาย

หญิงสาวจะตอบได้อย่างไรเล่า ? ในเมื่อปากอิ่มของเธอไม่มีช่องว่างที่จะพูดแต่ดวงตาที่แวววาวเยิ้มฉ่ำเป็นประกาย ได้บ่งบอกว่าเธอพอใจที่เขากำลังตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น

สมเกียรติก็ชายชาติเสือเหมือนกัน หรือถ้าจะเปรียบอีกทีก็คือจิ้งจอกกรุงดี ๆ นี่เอง เฉลียวฉลาดเจ้าเล่ห์และรวดเร็วยังกะจักรผัน ทั้ง ๆ ที่ซาบซ่าหวั่นหวิวใจระริก แต่เขาก็รีบฉวยโอกาสถลกชุดนอนตรงบั้นเองให้ขึ้นไปรวมอยู่ที่ซอกคอ จากนั้นก็จัดการกับบราและอันเดอร์แวร์อย่างรวดเร็ว เพียงเสี้ยวของนาทีเศษ ๆ เจ้าสองสิ่งนั่นก็หลุดจากร่างของอรุณี !

แค่นี้เธอก็อยู่ในสภาพเกือบเปลือยเปล่า ขาวโพลนอยู่ท่ามกลางแสงเงินยวงของจันทร์เจ้า เนื้อเต้าทั้งสองเป็นพุ่มของห้อยระย้า สมเกียรติรีบไขว่คว้าเคล้าคลึงด้วยอารมณ์ปรารถนาจนอรุณีผวาวาบหวามในทรวงอก ขมวดคิ้วนิ่วหน้าหลับตาพริ้ม ทั้ง ๆ ที่ปากและลิ้นยังปฏิบัติการอย่างหิวกระหายอยู่กับทวนของเขา...

เวลาแต่วินาทีที่ผ่านพ้นไป ดูเหมือนจะย้อนอารมณ์ให้หนุ่มสาวทั้งสอง ลุกงอมด้วยความใคร่ที่เร่าร้อนจนสุดที่จะอดรนทนต่อไปไหว การเล้าโลมที่มีต่อกันก็แปรเปลี่ยนไป ตามวิสัยของสัตว์ตัวผู้และตัวเมียซึ่งยังหนีไม่พ้นเกมกาม...

จากนั้นเพลงรักอ้อยอิ่งที่เริ่มจากจังหวะวอลซ์ ก็เปลี่ยนเป็นร็อคแอนด์รอนที่ร้อนแรง เร่งเร้า กระแทกกระทั้นโยกคลึง ยักย้ายส่ายตัวสารพัดอย่าง เพิ่มความมันส์ความสุขสันต์ให้แก่ทั้งสองท่ามกลางเดือนดาวกระจ่างฟ้า และลมเอื่อยเฉื่อนฉิวที่พัดรำเพยมา ประกอบกับเสียงคลื่นกระทบฝั่งดังซ่า...ซ่า ล้วนแล้วแต่เป็นบรรยากาศที่น่าพิศมัยเสียนี่กระไร !

สมเกียรติและอรุณีพากันขึ้นสู่สวรรค์ชั้นฟ้าอย่างสมใจ โดยใช้พื้นทรายใต้ร่มเงามะพร้าวเป็นวิมานแมนมีดวงจันทร์ที่ส่องแสงเย็นตาแทนโคมไฟ หลังจากที่ยักย้ายส่ายตัวเล่นเพลงกันพักใหญ่ กระทั่งเหงื่อรักซ่านซ่ากระเซ็นชะโลมกายแล้ว ทั้งคู่ก็ลงนอนแผ่หราเหมือนหมดอาลัยอาวรณ์ต่อกัน หลับตาพริ้มภายใต้ฟ้ากว้าง ปล่อยจิตใจให้โบนบินล้องลอยสู่ความเวิ้งว้าง ท่ามกลาง ความเพลียใจนั้น มันแฝงไว้ด้วยความสุขที่ซาบซ่าประทับหัวใจ...

อรุณีปรือตาขึ้นดูดาวและดวงจันทร์ อารมณ์ที่เคลิบเคลิ้มกับเพลงกามเมื่อครู่นี้ได้กลับคืนมาเป็นตัวของตัวเองอีกครั้งหนึ่ง พร้อม ๆ กับยอมรับว่ากลางดินกลางทรายภายใต้ร่มเงามะพร้าวนั้นมันช่างเพิ่มรสชาติของความสนุกสนานรื่นเริง กับเกมโลกีย์อย่างที่เธอไม่เคยได้พบมาก่อนเลย...

ขณะเดียวกันก็อดจะคิดถึงดาวรายไม่ได้ คืนนี้เป็นคืนแรกที่เพื่อนสาวอยู่กับผู้ชายสองต่อสอง ดาวรายได้ลิ้มลองของแท้...ของจริงหรือเปล่าหนอ ? ถ้าเพื่อนสาวได้ลิ้มรสมันจะรู้สึกอย่างไรบ้าง ? เธออยากรู้และก็รู้สึกห่วงใยดาวรายเสียจริง ๆ

"พี่สมเกียรติคะ..."

อรุณีพลิกตัวไปกอดก่ายชายหนุ่ม

"อือม์..."

สมเกียรติครางอู้อี้อยู่ในลำคอ

"คิดอะไรอยู่หรือคะ ?"

"เปล่า...พี่ปล่อยให้อารมณ์มันล่องลอย..."

"ลอยไปไหนคะ ?"

"ไม่มีจุดหมาย...แต่ในอารมณ์ของพี่มันมีแต่ความสุขและความประทับใจ...สะใจ"

"คิดว่าพี่จะอ่อนเพลีย..."

"ไม่มีทาง"

คอลัมน์นิสต์หนุ่มหัวเราะร่วนเอื้อมไปคว่าหมับที่ทรวงอกของหญิงสาว แล้วบีบเคล้นคลึงอย่างแผ่ว ๆ

"เรามาสนุกสนานกันอีกสองสามครั้งก็ยังไหว"

"ไม่...ไม่..."

อรุณีปฏิเสธเสียงรัว รีบจับมือของเขาออกจากทรวงอก

"ฉันเป็นห่วงดาว พี่สมเกียรติ"

"จะไปห่วงทำไม ป่านนี้เธอคงลอยละลิ่วอยู่ในสวรรค์"

"กลัวจะไม่อย่างงั้นน่ะซีพี่...ถ้าดาวไม่ยินยอมพร้อมใจด้วยดี คุณบรรหารคงจะหงุดหงิดใจ"

สุวิทย์ สิทธิโชค

พิศวาสอำมาต

"รายนั้นใจเย็นเหมือนน้ำแข็ง... และเก่งกาจพอตัวเชียวแหละ อรุณี ลงถ้าเขาต้องการเสียอย่าง ดูเหมือนรายไหนรายนั้น เป็นต้องเรียบร้อย"

"เขามีเมียเก็บกี่คนคะ ?"

"สนใจทำไมอรุณี ?"

"อยากรู้ซิคะ เผื่อว่าเพื่อนฉันคนนี้จะต้องเป็นอย่างนั้นบ้าง"

"เดี๋ยวนี้...ดูเหมือนจะไม่มีละ-มั้ง ?"

"เขาไม่เลี้ยงดูใครจริงหรือไงคะ ?"

"ตัวคุณบรรหารเองอยากสร้างฮาเร็มเชียวละ แต่อีแก่ที่บ้านนั่นซี แม่หึงผัวเป็นบ้า เคยเอาปืนไล่ยิงคุณบรรหารและเมียน้อยกระเจิงมาแล้ว"

"อุ๊ยตาย !"

อรุณีอุทานอย่างลืมตัว

"ร้ายกาจถึงขนาดนั้นเชียวเรอะคะ...เอ๊อ ถ้าอย่างนั้นจริงฉันจะไม่ยอมให้ดาวต้องตกอยู่ในสภาพเมียน้อยอย่างเด็ดขาด"

"กลัวอะไร ?"

สมเกียรติพูดสวนขึ้นมาเสียงหนัก ๆ

"ถ้าพี่เป็นผู้หญิงหรือเป็นเมียน้อยของคุณบรรหาร อีแก่ที่บ้านใหญ่พี่ไม่กลัวหรอก มันแหวมา เราก็แหวไป เอายังไงก็เอากัน ข้อสำคัญคอยเอาอกเอาใจคนกลางให้ดี บางทีอาจจะถูกเลื่อนขึ้นเป็นเมียใหญ่ก็ได้นะอรุณี"

"แล้วพี่สมเกียรติล่ะมีเมียด้วยกันกี่คน"

เขาจูบปากเธอเบา ๆ

"อย่าว่าแต่เมียน้อยเลย เมียหลวงพี่ยังไม่มี"

"พี่สมเกียรติค่อยบอกฉันชาติหน้าซิคะ"

ทั้งสองหัวเราะเริงร่าอย่างสนุกสนาน

"มีอย่างที่ไหน...ลูกเรียนชั้นมัธยมแล้วยังบอกได้ว่าไม่มีเมีย"

"เธอรู้..."

"ก็ฉันเห็นกับตา...พี่เคยส่งลูกไปโรงเรียนแถว ๆ ซังฮี้ ผู้ชายก็อย่างงี้แหละ แก่แค่ไหนก็ยังบอกว่าเป็นโสด"

9

คอลัมน์นิสต์หนุ่มเปิดยิ้มพราวเอื้อมไปจับแก้มของเธอ

10

"เอาอะไรกับพวกมึงวงมึงาล่ะอรุณี...ความอยากความต้องการทำให้พูดเรื่อยเฉื่อยไป...เอ้อ อรุณีไม่ชอบคนแก่หรือจ๊ะ !"

อรุณีไม่ตอบในทันทีทันใด แต่มือของเธอไขว่คว้าไปยังหว่างขาของเขา ลูบไล้เจ้านั่นที่นอนสงบเสงี่ยมอยู่ แต่เมื่อเธอลูบมันเบา ๆ มันก็เริ่มไหวตัวสู้มือของเธอทันที

"คนแก่น่ะมีลีลายอดเยี่ยมนะพี่สมเกียรติ"

หญิงสาวบอกจากใจจริง

"ฉันชอบที่จะสนุก กับคนแก่ แต่ถ้าจะให้เลือกเป็นผัวเป็นผัวเห็นทีจะไม่เอาแน่"

"ทำไม ?"

"กลัวเขาตายเสียก่อนแล้วฉันจะอยู่กับใคร ?"

"ก็หาเอาใหม่ซีจ๊ะ"

"คนเราเมื่อโชคไชยมาแล้วก็ควรรู้จักพอเสียบ้าง...อายุและสังขารคงไม่ทำให้ร่านได้เหมือนเดี๋ยวนี้ หรือพี่ว่าไง ?"

สมเกียรติไม่ตอบคำถาม แต่พรมจูบทั่วใบหน้าของอรุณี เริ่มจุดไฟโลกีย์ที่สงบเสงี่ยมลงไปแล้วให้กลับร้อนกรุ่นอุ่นทรวงขึ้นมาอีก โดยเฉพาะเมื่อเขาได้ลูบเนินเนื้อตรงหว่างขาของเธอ แล้วค่อย ๆ แทรกนิ้วเข้าไปควานหาความชุ่มชื้นภายใน อรุณีก็อิงกับผวากอดรัดเขาแน่น

เนื้อหนังมังสาท่อนล่างที่เปลือยเปล่าแนบแน่นสนิทจนแทบจะกลายเป็นเนื้อเดียวกัน เบียดเคล้ากันด้วยความกระสันต์ที่ประดังเข้ามา มีทีท่าว่าเพลงรักอันร้อนแรงจะเริ่มขึ้นเป็นครั้งที่สองในเวลาไม่กี่นาทีนี้ !

(อ่านต่อฉบับหน้า)

กามย่านสุขุมวิท

(ต่อจากหน้า 20)

สามารถของฝีปาก

ถ้าแขกคนไหนไม่ไหว หรือต้องการจะประหยัดเงินไว้บ้าง ก็จะสามารถเข้าประตูวิมานภายในบาร์เบอร์นี่เอง

นอนได้แค่ชั่วคราวเท่านั้น ครั้งละ 700 บาท คนพาแขกไปจะได้สองร้อย เหลือห้าร้อยจะเป็นค่าตัวของอีหนูและหักค่าสถานที่ของเจ้าของบาร์เบอร์

ก่อนที่เจ้าของบาร์เบอร์คนปัจจุบันจะเข้ามารับงานต่อ มีการเล่นกามวิตถารที่น่าสนใจ และคงจะเป็นรายเดียวของเมืองไทย ที่มีการเล่นกามอย่างพิสดารเช่นนี้

พิสดารแต่ไม่น่าเกลียด และยังไม่ถือว่าเป็นพวกจิตวิปริต เพียงแต่เขาต้องการความสุขในขณะตัดผมอย่างล้นเปี่ยมเท่านั้น

เราได้รับการเปิดเผยจากอีตัวที่เลิกหากินในอาชีพนี้แล้ว ปัจจุบันเช่าตึกแถวค้าขาย อยู่กินกับผัวคนไทยที่รักและอุ้มเธอขึ้นจากการขายเนื้อสด

เธอยินดีจะเปิดเผย แต่ไม่รับรองว่า เธออยู่ในเหตุการณ์หรือได้ร่วมเล่นเกมเสียวกับเขาด้วย

เธอผู้รักดีคนนี้ คงไม่เปิดปากถ้าผมไม่รักและ "ล้วง" จนสุดความสามารถ

"ฝรั่งคนนี้เป็นชาวอเมริกัน พักอยู่ภายในโรงแรม เขาเดินเข้ามาตัดผมแล้วชวนคนตัดคุย คุยกันไปคุยกันมา เขาก็รู้ที่นั่นมีผู้หญิงไว้บริการแขกด้วย เขาจึงยื่นข้อเสนอให้เรา น่าสนใจเพราะเขาให้เงินถึง"

"ข้อเสนอของเขามีอะไรครับ" ผมซักพรึด เพราะอยากรู้เร็ว ๆ

"เขาจะให้ผู้หญิงอมไอ้นั่นของเขา"

"ปู้โธ่" ผมร้องมึคดก "มันก็เรื่องธรรมดานี่ครับ"

"เดี๋ยวซี เขามีเงื่อนไขอีกหลายข้อ คือเขาให้เราปิดห้องบาร์เบอร์ ไม่ต้องต้อนรับแขกคนไหนอีก โดยเขาจะจ่ายให้ทั้งหมด 3 พันบาท ในเวลาสองชั่วโมง"

"ทำอะไรกันหนักหนาครับ"

"ในวงเงินสามพันบาท เขาขอผู้หญิงสามคน คนหนึ่งตัดผม อีกคนคอยนวดบีบเส้นให้เล็ก ๆ น้อย ๆ เช็ดเนื้อเช็ดตัว และอีกคนทำงานหนักหน่อยอมเครื่องเพศของเขา จนกว่าเขาจะสำเร็จ

"โอ้โฮ" ผมเรื้อดปาก "ยังกับราชาฮาเร็ม"

"เงื่อนไขของไอ้กันคนนี้ยังมีอีกนะ ผู้หญิงทั้งสามคนจะต้องเปลือยกายหมดด้วย"

"ดี" ผมร้อง "แล้วตกลงกันได้ไหม"

"เราก็คิดว่าไอ้กันนี่บ้าอีกประเภทหนึ่ง แต่คิดว่าจะต้องโก่งราคาให้มากกว่านี้ สามพันต่อสามคนนั้นน้อยไป ผู้หญิงได้คนละพันเท่านั้น เจ้าของสถานที่ละยังไม่มีเลย เราจึงบอกขอค่าตัวผู้หญิงคนละหนึ่งพันบาท ค่าแก้ผ้าอีกคนละห้าร้อยบาท สามคนรวมสี่พันห้าร้อยบาท"

เธอเว้นระยะ แล้วพูดต่อว่า

"ค่าสถานที่สองชั่วโมง เจ้าของคิดสองพันบาท ขอชั่วโมงละหนึ่งพัน เพิ่มจากที่ไอ้กันคนนี้ให้เท่าตัวกว่า แต่เขาก็ตกลงง่าย ๆ เหมือนกัน"

"กลางวันหรือกลางคืนครับ"

"ในราวห้าทุ่มเศษ เราปิดประตูกระจก หาผ้ามาบัง ข้างในห้องนอกจากผู้ชายให้ออกหมด ส่วนผู้หญิงนอกจากสามคนที่ทำงาน คนไหนจะอยู่ในห้องเขาก็ไม่ว่า"

สุวิทย์ สิทธิโชค

"ผู้หญิงที่ทำงานเป็นไง ดึงตัวมายากไหม"

เธอผู้เล่าหัวเราะ ชีวิตเธอแช่มชื่นและเป็นสุขขึ้นแล้ว ถึงแม้รายได้จะน้อยกว่าในอดีต แต่มันก็ทำให้ชีวิตเธอมีค่าและเดินอย่างสง่าขึ้นมาบ้างไม่ใช่หรือ

"ครั้งแรกไปบอกก็หัวเราะ มันก็ต้องอายกันบ้างแหละพี่ อะไรอยู่ ๆ ต้องมาแก้ผ้าพร้อมกันสามคน"

"ไฟดับหรือเปล่าล่ะ"

"ดับได้ยังไง มันก็มองไม่เห็นน่ะซี ไอ้กันมันก็ต้องการให้สว่างเพื่อให้เกิดอารมณ์ของมันเต็มที่ แต่เราก็ไม่เปิดสว่าง ให้มันสลัว ๆ พอเห็นส่วนสัดกันอย่างชัดเจน"

"ใครเป็นคนอมเจ้าโลกของไอ้กันล่ะ"

"ผลัดกัน มันให้คนละสิบห้านาที ใครทำงานอีกสองคนก็ต้องตัดผมและนวด"

"แหม สุขเป็นบ้า" ผมร้อง

"ก็ต้องให้เขา มันเสียตั้งครึ่งหมื่นกว่า ควักดอลล่าร์ออกมาจ่ายให้สด ๆ ก่อนบริการกันเลยละ"

"เป็นไง รู้สึกยังไงบ้าง"

"ก็เฉย ๆ ของพรรค์นี้มันเคยกันมาแล้ว เว้นแต่ต้องมาทำร่วมกันสามคนแรก ๆ ก็เขิน แต่พอทำงานกันครบคนมันก็หายเขิน"

"นอนบนเก้าอี้ตัดผมใช่ไหม"

"ใช่ หมุนเก้าอี้ราบลง แหม ตอนนั้นไอ้นั่นของมันตั้งได้ฉากได้จริง ๆ ถ้าใครทำงานแล้วมันยังไม่ถึงจุด เราก็จะให้มันไปล้างเสียก่อน ไม่ไหวนะถ้าเราจะกินน้ำลายของเพื่อน

"อย่างเดียวเรอะ"

"มันจะทำบนเก้าอี้ตัดผมด้วย แต่เจ้าของสั่งห้ามไว้ก่อนแล้ว เราสามคนก็ไม่ยอมด้วย ก็มันไม่เคยจะให้คนอื่นมาดูบทเรานอนให้แขกทำคำตา ถึงแม้จะเป็นเพื่อนกันก็ตาม บอกตรง ๆ ยังมีอางอาย"

"ใครทำจนมันเสร็จ"

"คนที่สาม มันทนดี ถ้าคนเดียวก็เหนื่อยตาย"

"ยังไม่หมดเวลา มันให้ทำไงต่อ"

"ก็ต้องสลับกันเหมือนเดิม ใหม่ ๆ ไอ้นั่นของมันก็ไม่ยอมสู้ มันก็ให้ทำทั้ง ๆ ที่อ่อนปวกเปียก จนกระทั่งสู้ขึ้นมาอีก"

"ผลเป็นไง"

"ครั้งนี้มันไม่ยอมออกนะซี แต่ปล้ำจะขึ้นขี่ให้ได้ หมดสองชั่วโมง มันขอต่อในห้องอีก แต่ไม่ใช่เราสามคนนะ มันกลับไปคว้าคนใหม่ จ่ายอีกห้าร้อยบาท"

ความสุขของคนเรา ซื้อได้ แต่ไม่เหมือนกัน มันแล้วแต่โอกาสและจังหวะที่จะอำนวยให้แต่ละคน

ไอ้กันผู้นี้ คงไม่ใช่ซื้อความสุขสุดยอดอะไรนัก ยังมีผู้ที่ได้รับความสุขที่ดีเลิศกว่านี้อีกมากนัก ไม่ว่าคนไทยหรือต่างชาติ หวังว่าเราคงได้รับการเปิดเผยจากผู้ที่ประสงค์จะบรรยายความสุขที่น่าอิจฉาเช่นนี้ต่อไป ●

เป๊กกี้เรียนรัก

(ต่อจากหน้า 22)

ล้ำลึกเข้าไปอีก

เป๊กกี้เริ่มทำงานตามคำสั่ง เพิ่มความกระชั้นถี่ จนมร.วี.แมนต้องขยับสะโพกบิดส่ายเพื่อให้ของเขาเคลื่อนไหวอย่างถนัดถนี่ แต่ตลอดเวลานั้นเป๊กกี้ไม่เคยลืมคำบอกของซูซี่เพื่อนสาวนิ้วเธอยังสอดอยู่ภายในทวารของเขาเพื่อเป็นการกระตุ้นอารมณ์ให้ถึงจุดระเบิดให้จงได้

ร่างของ มร.วี.แมนเริ่มมีอาการเกร็ง ความผงาดสั่นสะท้านอยู่ในอุ้งปากของเด็กสาว แม้จะไร้ความชำนาญในเรื่องจุดสุดยอดของชาย แต่ก็พอรู้ว่าครูของเธอนั้น กำลังอยู่ในสภาพเต็มแย่

"ไม่ไหว...ฉันกำลังจะ..." มร.วี.แมนร้องออกมาเป็นการบอกความรู้สึกกับเป๊กกี้ เด็กสาวนึกถึงคอของซูซี่ที่เคยบอกว่า ไอรักของผู้ชายตอนที่พุ่งออกมานั้นรุนแรงมาก อาจถึงทำให้สำลักทางที่ดีควรใช้ปลายลิ้นดุนตรงส่วนปลายของเขาเอาไว้

ทันใดนั้นเองก็รู้สึกว่าปลายลิ้นกำลังกระทบกับส่วนปลายชัวครู่ต่อมาก็มีไออุ่นดุนดันออกมาทำให้เด็กสาวต้องกล้ำกลืนลงสู่ลำคอ โดยไม่มีอาการสำลักแต่อย่างใด สมดังที่เพื่อนสาวเคยบอกไว้

รสชาติที่เพิ่งลิ้มรสครั้งแรกไม่เลวนัก แอบยังเป็นเครื่องกระตุ้นเสียอีกด้วย เธอเริ่มเข้าใจว่า เพราะเหตุใดซูซี่เพื่อนสาวจึงชอบการใช้ปากทำงานให้กับผู้ชาย ก็เพราะเธอต้องการจะลิ้มรสไอรักของเขานั่นเอง

แต่แล้วเป๊กกี้ก็รู้สึกผิดหวัง เพราะไอรักของมร.วี.แมนเหือดหายไปอย่างรวดเร็วเกินกว่าที่คาด แต่เด็กสาวยังคงใช้ปากทำงานต่อไป เพราะคิดว่าคงจะมีหลงเหลืออยู่อีก แต่ก็ผิดหวังเพราะมร.วี.แมน ถอนเครื่องออกแล้วเอนกายพักเอาแรงเสียก่อน

อารมณ์กามทวีขึ้นในความรู้สึกของเด็กสาวอย่างรุนแรง เธอกำลังมีความต้องการทางเพศอย่างที่สุด เมื่อเธอได้ช่วยให้เขาสบายตัวแล้วก็ควรจะมีสิทธิ์ให้เขาช่วยให้สบายตัวตามบ้าง และด้วยความต้องการอย่างรุนแรงความอายของเป๊กกี้ได้มลายไปสิ้น เธอเปลื้องเสื้อผ้าออกจากร่างจนเปล่าเปลือยแล้วไปยืนอยู่ตรงหน้ามร.วี.แมน

"ช่วยหนูเร็ว" เสียงเธอกระเส่าพลางแอ่นกายประกบส่วนกลางกับใบหน้า มร.วี.แมน มือเกาะกุมศีรษะกระชับเข้ามาหาเพื่อให้เขาทำงานตามที่ปรารถนา

มร.วี.แมนไม่มีวี่แววของการรอคอยแม้แต่น้อย เมื่อเด็กสาวเต็มใจและวุ่นง่านถึงขนาดนี้ขืนรีรออยู่ก็บ้าแล้ว เขารีบสนองความต้องการในทันที ด้วยการประกบหน้าเขาแนบชิดแล้วทำงานเพื่อสนองความปรารถนา ชั่วครู่เดียวเป๊กกี้ก็ร่างบิดส่ายไปมาทั้งส่งเสียงครวญคราง แล้วทรุดกายนอนราบลงกับพื้น

มร.วี.แมน เปลี่ยนท่าที่เข้ามาคุกเข่าเหนือร่างของเธอ และแล้วเด็กสาวก็รู้สึกว่า มีอะไรอย่างหนึ่งกำลังล้ำลึกเข้าไปในส่วนสัดของเธอ แม้จะไม่แกร่งเหมือนเจ้าดิลโดที่ซูซี่เคยเอามาใช้แต่มันก็มีชีวิตและความอบอุ่นบันดาลความรู้สึกอย่างเทียบกันไม่ได้

เขารุกล้ำเข้าไปทีละน้อยด้วยความนุ่มนวล เมื่อสังเกตสีหน้าของเป๊กกี้ที่บิดเบี้ยวกัดกรามเหมือนจะระงับความเจ็บปวด เมื่อใดที่เด็กสาวมีอาการสะดุ้งเขาจะหยุดยั้งการรุกล้ำชั่วครู่เพื่อผ่อนคลายแล้วค่อยเดินเครื่องต่อไปใหม่ จนกระทั่งมันล้ำลึกถึงที่สุด

เป๊กกี้เกิดความรู้สึกใหม่จนขนลุกซู่ไปทั่วตัว เมื่อพบกับความอัดแน่นในเนินเนื้อ มันกระตุบกระติบสร้างความตื่นเต้น ผิดแผกไปจากเจ้าดิลโดอย่างเทียบกันไม่ได้

มร.วี.แมนให้ความอัดแน่นอยู่ครู่หนึ่ง เพื่อให้กล้ามเนื้อของเด็กสาวรู้สึกตัว จึงเริ่มเดินเครื่องทำงานอย่างช้า ๆ เพราะรู้ดีว่า เด็กสาวยังไม่ไม่เคยผู้ชายมาก่อน ทุกอย่างมันฟิตแน่นแทบขยับตัวไม่ได้เสียด้วยซ้ำ

เป๊กกี้เองก็เกิดความสยิวสยองอย่างเหลือขนาด เธอส่งเสียงครางด้วยความดื่มด่ำอย่างสุดแสน เหมือนจะเร่งเร้าให้ครูหนุ่มใหญ่เพิ่มความกระชั้นถี่ยิ่งขึ้น ซึ่งก็เป็นไปตามที่ปรารถนาเมื่อมร.วี.แมนเร่งเดินเครื่องสุดเหนี่ยว อีกพักใหญ่ต่อมาเขาก็ส่งเสียงครางกระเส่าร้องเรียกชื่อเธอซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนกระทั่งร่างของเขาและเธอมีอาการสั่นสะท้านอย่างรุนแรงไปด้วยกัน

มร.วี.แมนประกบกายรัดร่างเด็กสาวไว้แนบแน่น ปากประกบจูบอย่างดูดดื่ม ซึ่งเป๊กกี้ก็สนองตอบเขาด้วยเช่นกัน

เมื่อรู้สึกตัวอีกครั้งหนึ่ง เป๊กกี้ก็พลิกร่างออกจากการทาบทับของครูหนุ่มใหญ่ แล้วขึ้นไปคุกเข่าเหนือใบหน้าเขา

มร.วี.แมนเอื้อมมือมาลูบคลำเนินนูนของเด็กสาวด้วยความชื่นชม พร้อมกับเอ่ยว่า

"เป๊กกี้ เธอช่างดีเหลือเกิน ครูตกเป็นทาสสวาทของเธอเสียแล้ว"

"จริงหรือคะอาจารย์" เป๊กกี้ย้อนถามแล้วค่อย ๆ หย่อนกายต่ำลงอีก

"จริงซี" มร.วี.แมนยืนยัน

"งั้นครูทำให้หนูสะอาดหน่อยซี่" เด็กสาวบอกพลางประกบส่วนสำคัญที่ชุ่มฉ่ำด้วยไอรักเพื่อให้ครูหนุ่มใหญ่ขจัดสิ่งหยาดเยิ้มให้หมดจด

ก่อนที่เป๊กกี้จะก้าวออกจากห้องของ มร.วี.แมน เขาได้กำชับให้เธอปิดเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ เพราะมันจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งสำหรับตัวเขาและเธอ ถ้าหากเกิดมีใครล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งเด็กสาวก็รับคำ แล้วกระโดดโลดเต้นฮัมเพลงอยู่ในลำคอออกจากห้องทำงานของครูหนุ่มใหญ่

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เริงรัก เรียนโลกีย์

(ต่อจากหน้า 27)

สาวโคเด้", "วีนัสแห่งชนบท", "สาวน้อยกับความน่าสะพึงกลัว" ฯลฯ หนังสือกระตุ้นกามารมณ์เหล่านี้เขาก็เก็บเอาไว้ที่นี่ซึ่งไม่มีผู้ใดล่วงรู้อีกเช่นกัน

ในหนังสือดังกล่าว นอกจากคำบรรยายที่ละเอียดละออทุกแง่ทุกมุมแล้วยังมีรูปภาพหลายหลากสีให้ชื่นชมอีกด้วย และทุกครั้งที่นำมาพลิกดูจะสร้างความปั่นป่วนคึกคักอย่างได้ผล แต่ก็เหมือนกับบุรุษทั่วไปซึ่งเพียงรูปภาพและคำบรรยายเหล่านั้นอาจช่วยเป็นสื่อในการปลดเปลื้องอารมณ์ใคร่ได้บ้าง แต่ท่านวุฒิสมาชิกราล์ฟก็ต้องการอะไรที่มันสนองตอบอารมณ์ยิ่งกว่านั้น

อาจเป็นเพราะพื้นฐานจิตใจตั้งแต่เยาว์วัยก็ได้ที่ทำให้ความต้องการของเขาอุบัติขึ้นแทบทุกเวลา คือเมื่อสมัยเป็นเด็กระหว่างไปพักช่วงฤดูร้อนที่บ้านป้าคลอเดียในชนบท เขามีโอกาสค้นพบว่าภายใต้ชายกระโปรงของเด็กสาวในฟาร์มมีอะไรซุกซ่อนอยู่บ้าง บางคนนอกจากจะเปลือยร่างให้ชื่นชมแล้วยังอนุญาตให้เขายื่นมือมาลูบคลำได้ด้วย

แน่ละถึงแม้จะเป็นเด็กชายอายุสิบกว่าขวบ แต่ธรรมชาติก็กระตุ้นให้สัดส่วนบางอย่างเปลี่ยนแปลงขนาดขึ้นมาอย่างไม่น่าเชื่อ กระนั้นเขาก็ยังไม่คิดจะทำอะไรเลยเถิดไปกว่าการชื่นชมชุดชั้นในที่เด็กสาวเหล่านั้นสวมใส่ ตลอดจนรูปทรงกลมกลึงที่ถูกซุกซ่อนอยู่ภายใน

มีอยู่ครั้งหนึ่งที่เขากำลังชื่นชมเรือนร่างของเด็กสาวถอดกระโปรง ชุดชั้นใน และรองเท้าบู๊ตออกเรียบร้อยแล้ว และราล์ฟก็กำลังตะลึงมองพร้อมกับอารมณ์อันสุดแสนจะเร้าใจ ในตอนนั้นเองที่ป้าคลอเดียโผล่เข้ามาเห็นพอดี

เด็กสาวสั่นระริกด้วยความตกใจกลัวก่อนที่จะหอบเสื้อผ้าวิ่งหายลับไป ส่วนราล์ฟได้แต่ยืนงังงัง หน้าร้อนผ่าวเมื่อหันไปเห็นป้าคลอเดียในชุดขี่ม้าสีดำเป็นสง่า ในมือถือแส้หนังมาด้วยขณะที่ตะลึงลานคาดคิดว่าตนกำลังจะถูกลงโทษเพราะความซุกซนครั้งนี้ แต่แล้วราล์ฟก็ต้องแปลกใจเมื่อป้าคลอเดียบอกให้ตามเข้าไปในบ้าน

การเดินตามหลังไปติด ๆ เช่นนั้นทำให้ราล์ฟมีโอกาสจ้องมองกระโปรงขี่ม้าที่ป้าคลอเดียสวมอยู่อย่างใกล้ชิด ดูไปแล้วไม่ว่าหล่อนจะอยู่ในอาภรณ์ชุดใดก็ล้วนแล้วแต่ขับให้เด่นเป็นสง่าทั้งสิ้น ราล์ฟแทบจะต้องกลั้นลมหายใจไปตลอดทางเพราะรู้สึกว่าบรรยากาศมันหนักอึ้งอย่างไรพิกลในทุกลีลาจังหวะการยักย้ายส่ายสะโพกของป้าคลอเดีย

ตั้งแต่จ่ายเงินห้าชิลลิงเพื่อชื่นชมเรือนร่างเปลือยเปล่าของเด็กสาวในฟาร์มจนถึงบัดนี้ อารมณ์หนุ่มแน่นของราล์ฟยังคงคึกคักขึงขังไม่ซาซา อีกทั้งดูเหมือนจะทวีความแข็งกร้าวยิ่งขึ้นด้วยซ้ำ จนกระทั่งเมื่อถูกนำตัวเข้าไปในห้องส่วนตัวของป้าคลอเดีย เหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็ค่อย ๆ อุบัติขึ้น

เขาได้รับคำสั่งให้ยืนนิ่ง ๆ ขณะที่ป้าคลอเดียเริ่มถอดถุงมือออก ตามด้วยหมวกทรงสูงที่หล่อนสวมเวลาขี่ม้า จากนั้นก็หันไปหยิบแส้หนังขึ้นมากระชับในอุ้งมืออีกครั้ง ซึ่งทำให้ราล์ฟอดหนาวสะท้านไม่ได้

"ถอดรองเท้า ถุงเท้ากับกางเกงออก แล้วไปนอนคว่ำหน้าบนเตียงโน่น"

คำสั่งของหล่อนทำให้เขาซึ่งกำลังตกอยู่ในภาวะตื่นกลัวยอมทำตามอย่างว่าง่าย โดยทั้งนี้ถึงกับลืมเลือนไปสิ้นว่ายามปลดกางเกงตัวสุดท้ายออกจากร่างความขึงขังจะปรากฏแก่สายตาคุณป้าที่ยังสาวสะพรั่ง จากนั้นความอายก็หนุนเนื่องเข้ามาพร้อมกับความตื่นเต้นโดยเฉพาะยามที่ต้องยืนเปลือยล่อนจ้อนอยู่ตรงหน้าหล่อน

ป้าคลอเดียลดสายตาลงไปชื่นชมสัดส่วนดังกล่าวอยู่เนิ่นนานพอสมควร จากนั้นก็เลียริมฝีปากก่อนที่จะพยักเพยิดให้ไปที่เตียง ซึ่งราล์ฟก็ยังยอมทำตามอย่างว่าง่าย ในที่สุดบั้นท้ายเปลือยของเด็กหนุ่มก็หันมาท้าทายสายตาหล่อน

อีกอึดใจต่อมา ราล์ฟจำได้แต่เพียงว่าเมื่อแส้หนังถูกสะบัดลงมาฟาดบนบั้นท้ายเปลือยนั้นมันสร้างความเจ็บปวดรวดร้าวขนาดไหน หากไม่หักห้ามไว้คงจะร่ำร้องโวยวายดังลั่นบ้านแน่ แต่ละครั้งความปวดแสบปวดร้อนมันทวีขึ้นจนแทบทนไม่ไหว เมื่อครบสิบสองครั้งก็รู้สึกว่าบั้นท้ายร้อนระอุไปหมด เขาส่งเสียงสะอื้นผ่านฟันซึ่งขบกันแน่นตลอดเวลาโดยไม่ทันรู้สึกตัวด้วยซ้ำว่า ความหนุ่มแน่นของตนนั้นได้คึกคะนองขึ้นตามลำดับ

"ลุกขึ้น มาคุกเข่าตรงนี้"

ป้าคลอเดียสั่งพร้อมกับก้าวมายืนจังก้าอยู่ตรงหน้า บัดนี้ราล์ฟได้แต่สะอื้นฮัก ไม่มีสุ้มเสียงพอที่จะปริปากพูดอะไรได้เลย นอกจากในหัวใจเท่านั้นที่กำลังกระวนกระวายว่าตนกำลังจะได้พบกับการลงโทษในรูปแบบใดต่อไป

ไม่นานนักหลังจากลงไปนั่งคุกเข่าตามคำสั่ง ราล์ฟก็ตระหนักถึงชาย

กระโปรงอ่อนพริ้วของป้าคลอเดียถูกรั้งขึ้นไปทีละน้อย ในที่สุดตรงหน้าก็ได้พบกับท่อนขาขาวผ่องเรียวยาวสมส่วนดุจงาช้าง แต่ขณะที่กลืนน้ำลายลงคอเสียงสะอื้นของความเจ็บปวดเหือดหายไปเพราะกำลังตื่นตาตื่นใจในภาพที่พบเห็น จู่ ๆ โลกของเขาก็มืดมิดลง

ชายกระโปรงของป้าคลอเดียถูกนำมาคลอบคลุมศีรษะของเขา ปล่อยให้เขาตกอยู่ในโลกแห่งความมืดซึ่งอบอวลไปด้วยกลิ่นไอของสตรีเพศที่สร้างอารมณ์ให้คะนองอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ชายกระโปรงตัวยาวนั้นคลอบคลุมลงไปปิดบั้นท้ายเขาทีเดียว

จากนั้นราล์ฟก็รู้สึกว่าใบหูทั้งสองถูกหนีบไว้ระหว่างต้นขาอ่อนนุ่ม กลิ่นไออันแสนจะวาบหวิวโชยกรุ่นอย่างชัดเจน ยามแหงนหน้าขึ้นก็ตระหนักว่าเนื้อผ้าฝ้ายของชุดชั้นในประทับอยู่ที่ปลายจมูกพอดี

แล้วป้าคลอเดียก็กดศีรษะของเขาให้แนบแน่น คราวนี้ราล์ฟรู้ดีว่าภายในความมืดมิดนั้นริมฝีปากของตนได้ซุกซอนอยู่ที่อาณาจักรของสตรีเพศ โดยมีเพียงชั้นในผ้าฝ้ายขวางกั้นอยู่เท่านั้น

"ออรัลมันซิ นั่นเป็นสิ่งที่เธอต้องการไม่ใช่หรือ" เสียงป้าคลอเดียสั่นระริก พร้อมกับกดศีรษะของเขาให้ริมฝีปากซุกแนบเข้าไปอีก

เหงื่อไคลกลิ่นไอต่าง ๆ ภายหลังจากการขี่ม้ามาเมื่อครู่ ทำให้เรือนร่างของป้าคลอเดียมอบรสชาติแปลกพิกลให้ราล์ฟลิ้มรสยามเผยอริมฝีปาก หยิบยื่นปลายลิ้นออกไปทำตามคำสั่ง มันเป็นรูปรสที่ตื่นเต้นเร้าใจเหลือเกิน ทั้งนี้พราะถึงแม้จะเคยชื่นชมหรือลูบคลำสัดส่วนเดียวกันของเด็กสาวในฟาร์มมาแล้ว แต่เด็กสาวเหล่านั้นมักจะมีแต่กลิ่นโคลน ปราศจากกลิ่นหอมอบอวลและน้อยรายนักที่จะสวมใส่ชุดชั้นในซึ่งย่อมไม่น่าตื่นเต้นเร้าใจเหมือนที่กับที่กำลังได้รับในขณะนี้

เหมือนกับเขากำลังตกอยู่ในวงล้อมของม่านอันบอบบาง กระโปรงสีดำล้อมรอบ บนใบหน้าคือชั้นในผ้าฝ้ายสีขาว และข้างกกหูคือใยละเอียดอ่อนของถุงน่องขาวนวล เหนืออื่นใดคือกลิ่นไอและความฉ่ำชื้นที่สัมผัสได้จากจมูกและปลายลิ้น

ยามนั้นราล์ฟรู้สึกถึงอาการสั่นระริกของบั้นท้ายเมื่อคลื่นของความตื่นเต้นแผ่ซ่านไปทั่วร่างของหล่อน มันเหมือนกับมีละอองฝนพร่างพรมผ่านชั้นในผ้าฝ้ายลงมาสัมผัสกับปลายลิ้นของเขา

แต่แล้วโลกพลันก็สว่างไสวขึ้นอีกครั้งเมื่อป้าคลอเดียยกชายกระโปรงขึ้น ในพริบตานั้นราล์ฟก็หลุดปากร้องออกมาด้วยความตกใจเมื่อถูกหล่อนใช้เท้ายันจนร่างของเขาล้มหงายลงไปข้างหลัง

"ขึ้นไปนอนหงายบนเตียง... ตรงขอบเตียงนั่น" หล่อนสั่งด้วยน้ำเสียงเฉียบขาด

(อ่านต่อฉบับหน้า)

สาว 16
(ต่อจากหน้า 16)

"เป็นไง บัวคำ"

"มะ...มันเสียวค่ะ จนกลั้นแทบไม่ได้ ยิ่งเขาเพิ่มความรุนแรงขึ้น บัวคำถึงกลับครางอื้เลยแล้วเขาก็ถือโอกาสตอนนั้นผลักบัวคำลงบนที่นอน เอามือเลิกผ้าถุงขึ้น...ตอนนี้แหละคุณหนู"

"เขาเปิดผ้าแล้วเห็นตรงนั้นแล้ว บัวคำไม่อายหรือ"

"โธ่...มันลืมตัว พอรู้ตัวที่ไหนได้ เขาก็เอามือลูบแล้วใช้นิ้วล้ำลึกเข้าไปเสียแล้วมันถูก...อ้า..."

"อะไรบัวคำ...ถูกอะไร....." พรรณรายซักอย่างอยากรู้

"อะไรคุณหนูไม่รู้จักเหรอ ก็ปุ่มกระสันไงล่ะ พอถูกปลายนิ้วเท่านั้นใจหวิวหวาบแทบจะวายตาย เกิดความอยากอะไรขึ้นก็ไม่รู้ "บัวคำถอนหายใจ" "มันอยากให้เขาเอา...อะไร"

ตอนนี้พรรณรายนิ่งฟังเพราะปล่อยใจคิดถึงวันที่เจ้าธงมันทำกับเธอ บัวคำเองก็คงจะอยู่ในสภาพแบบเดียวกับที่เธอเคยประสบมานั่นแหละ

"ยิ่งเห็นของวิทย์ด้วยแล้ว ใจแทบหยุดเต้น..."

"เห็นอะไร เป็นยังไง บัวคำ"

"ก็ของเขาน่ะซี่คุณหนู ตอนนั้นบัวคำทั้งกลัวทั้งอยาก ของเขามโหฬารเหลือเกินคนอะไรก็ไม่รู้ตัวก็ไม่ใหญ่สักหน่อย บัวคำรู้ทันทีว่าเขาต้องจัดการกับบัวคำแน่"

"ตายแล้ว...มันใหญ่แล้วจะเข้าไปได้ยังไง" พรรณรายแกล้งซัก หน้าแดงเข้มตาเยิ้มหยาด

"ตอนแรกบัวคำก็กลัว ดิ้นจะลุกหนีวิทย์เลยทาบตัวเอาไว้ เขาเอามือคลึงเคล้นบัวคำอีก โอยตอนนี้หัวใจมันแทบระเบิด เพราะเขาใช้นิ้วเร่งแรงมากหนักเข้าเลยดิ้นไม่ไหว โดนวิทย์จัดการจนได้ เขาคุกเข่าตั้งท่ามั่น พอมันล้ำลึกเข้าไปเท่านั้น...."

"เป็นไงสลบเลยหรือ ?"

"ไม่ค่ะ แต่มันเสียวซ่าน ทั้งเจ็บเหมือนจะระเบิดออก ร้อนวูบวาบขนลุกซู่เหงือกาพถึงแตกพลัก"

"แล้วเขาทำยังไงต่อไป ?"

"โอย...ตอนนั้นเขาเหมือนช้างตกมัน ไม่มีความปราณีปราศัยแม้แต่น้อย แต่แปลกนะคะคุณหนูบัวคำกลับรู้สึกอร่อย เขาเร่งแรงเท่าไหร่มันก็อยากจะให้หนักขึ้นอีก หมดอายเลยเป็นฝ่ายบอกเขาเอง...แหมคุณหนู..."

"อร่อยมากงั้นซิ"

"มันบอกไม่ถูก บัวคำทั้งรักทั้งหลงกอดเขาแน่นเลย เล่าอย่างไม่อายนะคะ เกิดมาก็เพิ่งเคยเจอ ถ้าคุณหนูเจอะกับตัวเองละก็จะรู้"

พรรณรายค้อนตาปรือ คิดถึงตอนเจ้าธงกระทำกับเธอขึ้นมาอีก ความรู้สึกสับสนใจเต้นระทึก

"...วิทย์เขาบ้าระห่ำต่อไปอีกพักเดียวเท่านั้น ทั้งบัวคำและเขาก็ร่างสั่นสะท้านแทบขาดใจ ตอนนี้นะคุณหนูจิตใจมันเหมือนลอยออกจากร่างราวขึ้นสวรรค์ชั้นฟ้าทีเดียว อะไรกันมันก็ไม่สนุกเท่าตอนสุดท้ายจริง ๆ นะคุณหนู"

"ถึงขนาดนั้นเชียวรึบัวคำ"

"ก็จริงน่ะซีคุณหนู เรากอดกันแน่น หูอื้อตาลายใจแทบขาด คุณหนูขาตอนแรกมันเจ็บแทบตาย แต่พอถึงสวรรค์กลับอยากให้เขาแรงขึ้นไปอีก บัวคำเล่าแล้วยังนึกอยากขึ้นมาอีก"

"แหมถึงขนาดนั้นเชียวหรือ" พรรณรายแกล้งพูดออกไปทั้งที่อารมณ์ของเธอตอนนี้เกิดขึ้นอย่างรุนแรงหวนนึกถึงเจ้าธงขึ้นมาทันที

"อูย...ยิ่งกว่าที่บอกเสียอีก คุณหนูเองก็เถอะ เจอะเข้าเมื่อไหร่ขี้คร้านจะติดใจ"

"ตายแล้ว บัวคำเอาอะไรมาพูด" เด็กสาวอุทานออกมาอย่างอาย ๆ ใบหน้าแดงระเรื่อ

"อ้าวไม่เชื่อคุณหนูลองดูซิ แล้วจะรู้ว่าจริงอย่างที่บัวคำพูดทุกอย่าง"

"ก็ชั้นไม่มีแฟนเหมือนบัวคำนี่จะได้ลอง" พรรณรายพูดเป็นเชิงปรารภ

"คุณหนูจะลองไหมล่ะ บัวคำจะบอกวิทย์"

"อุ๊ย...บัวคำ พูดอะไรก็ไม่รู้ ฉันอายแล้วกลัวด้วย" เด็กสาวตอบอย่างสองจิตสองใจ

"เรื่องกลัวน่ะไม่ต้องกลัวหรอก มีแต่จะสนุกเสียอีก ทีนี้เรื่องอาย บัวคำจะหาวิธีไม่ให้คุณหนูอาย" บัวคำแนะ

"ทำยังไง ?" เด็กสาวถามอย่างสนใจ

"ก็ให้คุณหนูเข้าไปนอนในห้องของบัวคำ แล้วดับไฟ วิทย์เขามาหาก็คิดว่าเป็นบัวคำ มืดออกจะตายไม่รู้หรอก พอเสร็จก็ออกมาแล้วบัวคำก็เข้าไปแทน

พรรณรายนั่งนิ่ง สมองใช้ความคิด ความจริงถ้าเธอแอบนัดกับเจ้าธงก็คงจะทำได้ แต่เมื่อบัวคำเล่าถึงตอนหาความสุขกับวิทย์ เธอจึงเกิดความกระสันต์อยากจะลองกับวิทย์ดูบ้างว่ามันจะมีรสชาติพิศดารขนาดไหน ยิ่งคิดอารมณ์เริ่มหวั่นไหวเกิดร้อนวูบตามเนื้อตามตัว จนต้องหนีบขาถูไถไปมาด้วยความปรารถนา เด็กสาวแกล้งถามบัวคำสาวใช้ดู

"แล้วแฟนบัวคำเขาจะมาเมื่อไหร่"

"ค่ำ ๆ วันนี้แหละ เรานัดกันไว้ ตกลงนะคุณหนูปลอดภัยดี คุณนายไม่รู้หรอก" สาวใช้กันใจยุส่ง

พรรณรายนิ่งคิด เธอก้มหน้า อายก็อาย อยากก็อยาก คำบอกเล่าของบัวคำมันกระตุ้นให้เกิดความหื่นกระหาย บัวคำผ่านโลกมาก่อนพอจะรู้ถึงความต้องการของนายสาว จึงเอามือเธอมากุมเอาไว้พลางปลอบ

"ตกลงนะ ไม่ต้องอายวิทย์หรอก เขาจะไม่รู้เด็ดขาด เพราะมันมืดเรื่องกลัวน่ะอย่ากลัวเลย ทุกอย่างมันเข้าที่เข้าทาง ความอร่อยไหนเลยจะมาสู้ ยิ่งเพิ่มความแรงเท่าไหร่ ความอร่อยก็ทวีขึ้นปานนั้น กลัวคุณหนูจะติดใจเสียอีก ค่ำ ๆ คุณหนูลงไปที่ห้องบัวคำนะคะ"

พูดจบบัวคำก็ลุกขึ้นถือถาดแก้วน้ำไปเก็บที่ ปล่อยให้พรรณรายนั่งใช้ความคิดสับสนอยู่คนเดียว ยิ่งบัวคำบอกว่ากับวิทย์มันแสนอร่อยและสนุก เธอก็อยากลอง ยิ่งสาวใช้รับรองว่าแฟนหนุ่มไม่มีโอกาสรู้ด้วยแล้วเด็กสาวเกิดความกล้าขึ้นมาอีก

(อ่านต่อฉบับหน้า)

สาวนักบริหาร
(ต่อจากหน้า 7)

และอีกเพียงครู่เดียวเท่านั้น ร่างนิลก็มีอาการเกร็ง ส่งเสียงครางออกมา

"ก้มหน้าลงไปซิ" เขาบอกเสียงสั่น ๆ

ไม่ต้องรอให้เตือนเป็นซ้ำสอง เพราะฉันเข้าใจความหมายอย่างดีจึงรีบก้มหน้าลงไปใต้โต๊ะแต่แกล้งทำเป็นใช้มือควานไปตามพื้นพรมเหมือนกับจะหาของที่ตกยังงั้น

ความร้อนอุ่นผ่านพุ่งเข้าสู่ลำคอขณะที่นิลกายเกร็ง ถอนหายใจยาวด้วยความสุขสันต์ ปล่อยจนหมดสิ้นเมื่อฉันเงยหน้าขึ้น เขาก็เอนพิงพนักเก้าอี้ด้วยนัยน์ตาเหม่อลอย เมื่อถอนมือออกจากความชุ่มชื้นก็ยกนิ้วขึ้นดูดดมแล้วสอดเข้าไปในปากดูดไล้สิ่งที่ติดอยู่ราวกับเป็นสิ่งชื่นอกชื่นใจอย่างเหลือประมาณ

มันทำให้ฉันเกิดอารมณ์ขึ้นมาอีก จึงเหลียวมองไปรอบ ๆ ห้องอาหารที่มีแสงสว่างสลัว ก็เห็นด้วยความพอใจว่า ส่วนใหญ่โต๊ะอาหารอยู่ในสภาพไร้ผู้คน เพราะผู้เข้ามาทานอาหารต่างทยอยออกไปกันแล้ว

ฉันดึงเก้าอี้ที่นั่งอยู่ถอยไปทางด้านหลัง แล้วเคลื่อนกายลงไปคุกเข่าอยู่กับพื้นใต้โต๊ะแล้วก้มหน้าทำงานด้วยปากให้เขาอีกครั้งหนึ่ง

นิลรีบเผยอขาออกเพื่อให้ฉันได้รับความสะดวก แม้จะเพิ่งผ่านไปเพียงชั่วครู่แต่เมื่อฉันเร่งทำงานอย่างจริงจังแบบเซ็กส์ต้องเร่งด่วนเพราะอยู่ในที่โล่โจ้ง เพียงชั่วครู่ต่อมานิลก็กายเกร็งขึ้นอีกครั้ง

"ดีเหลือเกินทูนหัว" เขาครางออกมาอย่างไม่เป็นส่ำ

เพื่อมิให้มีสิ่งใดหลงเหลือ ฉันพยายามทำงานให้เขาต่อไปอีกจนกระทั่งแน่ใจว่าทุกอย่างเรียบร้อยโดยไม่ต้องไปล้างจัดความเหนียวเหนอะ จึงยันกายลุกขึ้นมานั่งบนเก้าอี้

รู้สึกหน้าร้อนผ่าวขึ้นมาอีกเพราะเกิดละอายใจในการกระทำอย่างไร้ยางอายของตัวเอง ริมฝีปากยังเยิ้มหยาดด้วยไอรักฉันเพ่งตาประสานกับตาของเขาพร้อมกับกระซิบว่า

"คงไม่มีใครสังเกตเห็นนะ"

"ผมคิดว่าอย่างนั้น" นิลตอบพร้อมกับยื่นหน้ามาประกบจูบใช้ลิ้นกวาดไอรักของตัวเองที่ติดอยู่เป็นส่วนน้อยอย่างมิรังเกียจ

"คุณร้อนแรงเอาการ ผมชอบผู้หญิงอย่างคุณจริง คงต้องการมันอีกใช่ไหม ?" นิลกระซิบถามเบา ๆ แต่ฉันเพียงแต่ยิ้ม

"ไปต่อโรงแรมที่คุณพักดีไหม เพื่อผมจะได้จัดการกับคุณอย่างเต็มที่"

"ไหวเหรอคุณน่ะสองแล้วนะ" ฉันถามโดยไม่เงยหน้า

"ปัดโถ หกเจ็ดผมยังไหว ไม่เชื่อเดี๋ยวผมจะทำให้คุณถึงคลานทีเดียว" นิลโอ่ ซึ่งฉันไม่ได้ตอบอะไรเพียงแต่ยิ้มละมัยเป็นการตอบรับเขาอยู่ในที

(อ่านต่อฉบับหน้า)

รักที่ต้องทน
(ต่อจากหน้า 8)

งานด้วยปากให้กับเขาอย่างตั้งอกตั้งใจจนกระทั่งร็อบมีอาการใกล้ถึงจุดฉันก็คลายออกเป็นเอามือบีบตรงโคนเพื่อปิดท่อมิให้ทะลักทลายออกมา

"อดทนหน่อยที่รัก" ฉันบอกให้เขารู้ *"ฉันไม่อยากให้คุณปล่อยอะไรออกมาตอนนี้ เดี๋ยวฉันจะหมดสนุก"*

ครั้นแล้วฉันก็เริ่มบทแบบสำรวจร่างกายก่อนซื้อทาส ด้วยการเคลื่อนไหวนิ้วมือไปตามร่างของร็อบ และให้ความสนใจเป็นพิเศษที่บั้นท้ายกับง้ามก้น ใช้นิ้วให้ความล้ำลึกในส่วนประตูหลังเป็นบางครั้ง เพื่อกระตุ้นให้เขาเกิดอารมณ์และพักเดียวเท่านั้นเองคันธงของร็อบก็ชูชันอีกครั้ง

จากร้านเซ็กซ์ชอปฉันซื้ออุปกรณ์ที่เรียกว่า ไอ้หนูสำหรับทวาร รูปร่างมันเหมือนดิลโดนี่เองเอาครีมทาจนทั่วแล้วทาที่ปากทวารของเขาโดยเอานิ้วชอนไชเข้าไปเป็นการนำร่องให้ด้วยจึงจัดการเอาเครื่องมือพิศดารเข้าไปสู่ความล้ำลึก ทีละน้อย

ร็อบมีอาการเกร็งไปทั้งตัว เพราะไม่เคยถูกใครทำอย่างนี้ เขาพยายามดิ้นรน แต่ร่างที่ถูกพันธนาการอย่างหน้าแน่น ทำให้เขาไม่สามารถหลุดพ้นจากอำนาจของฉันไปได้ เจ้าสิ่งที่อยู่ในมือของฉันเริ่มดำลึกเข้าไปเรื่อย ๆ

กล้ามเนื้อปากทวารเริ่มคลายตัวเปิดทางรับสิ่งที่บุกรุกเข้าไปทีละนิด จนกระทั่งกำลังคิดจะผลุบหายเข้าไปอย่างไม่เหลือหลอติดอยู่แค่เชิงเท่านั้นเอง

ร็อบบิดกายพร้อมกับส่งเสียงร้องครางในลำคอด้วยความเสียวสยิวอย่างเต็มที่ คันธงก็เปล่งพองอย่างเห็นได้ชัด

อยากจะให้เจ้าคันธงมันรุกบุกอย่างเหลือเกิน แต่ยังอยากจะยืดเวลาให้เนิ่นนานออกไปอีกสักพักเพราะไหน ๆ ร็อบก็ตกอยู่ในอำนาจของฉันอย่างสิ้นเชิงแล้ว จะต้องทำให้เขาได้รับความเจ็บปวด ทำให้ตื่นเต้นและพอใจอย่างสุดขีดได้ทั้งนั้น หย่อนตัวลงเก้าอี้รินแชมเปญดื่ม สายตามองภาพของร็อบด้วยความพอใจในผลงานของตัวเอง

แชมเปญหมดแล้ว ฉันก็ตกลงใจว่าจะปิดฉากการทรมานเสียทีเพราะตัวเองก็มีอาการร้อนเร่าแทบจะระเบิดออกเหมือนกัน และสภาพคันธงนั่นก็กำลังอยู่ในสภาพพร้อม ท่าของมันเหมือนจะระเบิดออกมาเสียให้ได้ ท่าทีของร็อบดูจะพอใจที่ได้รับการทรมานเอาการ

ก้าวเข้าไปยืนชิดติดร่างร็อบ เอามือลูบไล้ไปตามแก้มก้น สัมผัสด้ามธงของเขาอีกครั้งเพื่อความมั่นใจว่าเจ้าอุปกรณ์ชิ้นนั้นยังอยู่กับที่เดิม เขาเริ่มบิดส่ายขึ้นมาอีกเมื่อถูกมือนุ่มของฉันลูบไล้เข้าไปใต้ท้องน้อย

ท่าทางของร็อบแสดงว่าใกล้จะระเบิดปล่อยความพรั่งพรูออกมา ฉันเองก็รู้ตัวว่าได้อดกลั้นเอาไว้จนเต็มแย่ ถ้าขืนปล่อยให้ทุกอย่างมันพล่านเดือดออกมาเสียตอนนี้ก็จะกลายเป็นเสียผลประโยชน์ เพราะฉันก็ได้รับความตื่นเต้นในอารมณ์พออยู่แล้ว

แกะผ้าผูกตาร็อบออก เขากระพริบอยู่ครู่หนึ่ง จนสายตาชินต่อแสงสว่างที่สาดไปทั่วห้องแล้วมองมาทางฉันด้วยสายตาอ่อนโยน เต็มไปด้วยความรัก

ฉันแกล้งทำเป็นรีรออยู่ ก่อนจะแก้ผ้าผูกปากแล้วดึงเอากางเกงในของฉันที่อัดไว้ในปากของเขาออกจึงหย่อนเชือกที่โยงข้อมือให้ลดลง ปล่อยให้เขาหลุดพ้นจากพันธนาการเป็นอิสระอีกครั้งหนึ่ง

จับมือของร็อบแปะลงที่หน้าอกพร้อมกับถอนใจยาว

"ตอนนี้คุณต้องทำให้ฉันได้รับความสุข เพื่อเป็นการตอบแทน"

เขาเอามือคลึงหน้าอกฉันอยู่ชั่วครู่ แล้วก็เริ่มทำในสิ่งที่เขาปรารถนานั่นคือ ก้มหน้าทำตัวเป็นทารกอีกมือหนึ่งลูบเคล้นสลับกันไปมา ก่อนจะเลื่อนต่ำลงสู่เนินเนื้อเพื่อสัมผัสความชุ่มชื้นที่รินปรี่

สักพักหนึ่งร็อบก็คุกเข่าลงบนพื้นห้อง แล้วซบหน้าลงไล้เลียสิ่งที่เขาชื่นชอบ การกระทำของเขาทำให้ฉันแทบจะปล่อยใจรักให้พรั่งพรูออกมา

ฉันประคองใบหน้าของร็อบแล้วก้าวถอยหลังช้า ๆ ทำให้เขาต้องคลานเข่าตามไปที่เตียงพอถึงฉันก็นอนพาดอยู่กับที่นอน ปล่อยให้ร็อบคุกเข่าทำงานของเขาตามสะดวก จนกระทั่งทนไม่ไหวต้องปล่อยให้มันถึงไคลแม็กส์ แต่ร็อบยังไม่ยอมหยุดคงตั้งหน้าดื่มต่อจนแทบจะเกลี้ยงเกลาทำให้ฉันหลับตาพริ้มด้วยความสยิวซ่านในอารมณ์

แล้วความแปลบปลาบก็บังเกิดตรงส่วนกลาง อ้า...คันธงของร็อบเข้าไปสู่ความล้ำลึกอย่างง่ายดาย จากนั้นเขาก็โหมกระหน่ำอย่างไม่บันยะบันยังจนร่างเหมือนจะถูกโยนไปโยนมาจนกระทั่งเราถึงสวรรค์ไปด้วยกัน

ผมที่ฉันได้รับจากการกระตุ้นร็อบด้วยการทรมานก็คือ

ทำให้เขาขยันทำงานกับฉันทุกคืน บางครั้งเราจึงต้องหันมาใช้วิธีการทรมานเป็นเครื่องช่วยให้เกิดความตื่นเต้น แต่ว่าส่วนใหญ่ เขาจะเป็นฝ่ายถูกฉันจัดการทรมานแทบทุกครั้ง ●

หนึ่งสาวสองหนุ่ม

(ต่อจากหน้า 9)

ความรู้สึกอย่างใหม่บังเกิดขึ้นเป็นความตื่นเต้นผสมกับความระทึกใจเจือปนกับความสยิวเพราะความคับจนอัดแน่น

พักเอาไว้เพื่อสูดลมหายใจเข้าปอดอย่างเต็มที่ พร้อมกับหันไปคว้ากัญชาที่ยังติดไฟขึ้นมาสูบเติมแรง ทำให้ความร้อนแรงของอารมณ์เพิ่มทวีขึ้นอีก คราวนี้ฉันก้มตัวไปข้างหน้าใช้สองแขนยันกับพื้นพร้อมกับกดตัวลงไปอย่างชนิดไม่ยอมยั้ง เพราะอยากให้มันสุดสิ้นเสียที

ความโอฬารสู่ความล้ำลึกจนเต็มที่ จนรู้สึกว่าอึดอัดแทบหัวใจจะวางวาย แต่ความสุดเสียวก็เกิดอย่างฉับพลัน ความโอฬารนั้นทำให้ฉันถึงจุดไคลแม็กส์อย่างรุนแรง

ด้วยความสุดเสียวทำให้ฉันเริ่มการทำงานกระชั้นถี่ขึ้น ความเจ็บได้มลายหายไปสิ้นเหลือแต่ความมันในอารมณ์จนกระทั่งนัยน์ตาพร่าด้วยความตื่นเต้น ก่อนหน้าที่ความรู้สึกจะดับวูบไปทั้ง ๆ ที่ความล้ำลึกยังอัดแน่นอยู่นั่นเอง มันเป็นการหมดสติไปท่ามกลางความสุขอย่างสุดแสน

เวลาผ่านไปนานเท่าใดก็บอกไม่ถูก แต่เมื่อฟื้นสติขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ก็ปรากฏว่าไม้เข้ามาประจำที่พร้อมจะต่อรอบสองอยู่แล้ว พอเห็นฉันลืมตาเขาก็เริ่มเดินเครื่องทันที เหมือนกับจะไม่ยอมให้ฉันได้พักเอาแรง

ฉันถอนหายใจยาวด้วยความเบาใจ เมื่อรู้สึกว่าช่องทางยังสามารถรับงานได้เหมือนเดิมเพราะมันสามารถบีบกระชับของไมค์เหมือนจริง ไม่ได้มีอาการชำรุดเสียหายเพราะความโอฬารที่ผ่านไปเมื่อครู่นั้นเลย

เหลือบตามองไปทางร็อดซึ่งกำลังนั่งไขว่ขาอยู่บนเก้าอี้จับตามองดูเพื่อนของเขาทำงาน เมื่อเขาสบตาก็ยิ้มตาขึ้นให้อย่างมีความหมาย ทำให้ฉันเกิดความซาบซ่าน เพราะมันหมายความว่าเขาจะเล่นงานฉันอีกเมื่อไมค์เสร็จ และครั้งฉันจะปล่อยให้เขาเป็นฝ่ายทำงานบ้าง จะได้รู้เสียทีว่าความโอฬารนั้นจะเกิดความเผ็ดมันเพียงใด ทำให้จิตใจของ

เหลือบตามองไปทางร็อดซึ่งกำลังนั่งไขว่ขาอยู่บนเก้าอี้จับตามองดูเพื่อนของเขาทำงาน เมื่อเขาสบตาก็หรี่ตายิ้มให้อย่างมีความหมาย ทำให้ฉันเกิดความซาบซ่าน เพราะมันหมายความว่าเขาจะเล่นงานฉันอีกเมื่อไมค์เสร็จ และครั้งฉันจะปล่อยให้เขาเป็นฝ่ายทำงานบ้าง จะได้รู้เสียทีว่าความโอฬารนั้นจะเกิดความเผ็ดมันเพียงใด ทำให้จิตใจของฉันเกิดระทึกขึ้นทันที

ตลอดวันและคืนนั้น ฉันถูกร็อดไมค์กระหน่ำชนิดครั้งแล้วครั้งเล่าจำได้ว่าถึงคนละ 5 รอบด้วยกันจากหนึ่งต่อหนึ่งกลายเป็นสองต่อหนึ่ง ทุกทวารของฉันถูกหนุ่มผู้กำยำบุกทุกรูปแบบ จนกระทั่งเราทั้งสามหมดแรงนอนแบบไปด้วยกัน ●

ซาเวียร่าเลซ

(ต่อจากหน้า 21)

แม้ว่าขณะนั้นชัดยังไม่สามารถทำตัวเองให้ขึงขังขึ้นมาได้ก็ตาม แต่มาริลินขอร้องให้เขาใช้ลิ้นช่วยไปพลางก่อน จนกว่าเธอจะช่วยปลุกให้เขาลุกขึ้นมาอีกหนหนึ่ง

"ใช่..ฉันเองก็ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้นก็ไม่รู้"

"นั่นแสดงว่าเธอสูญเสียพลังงานน้อยมาก"

ชัดแสดงความคิดเห็นขึ้นมา

"แต่ฉันรู้สึกว่ามันมีบางสิ่งบางอย่างเคลื่อนออกมาภายใน ขณะที่กำลังบรรลุถึงจุดสุดยอด"

"มันออกมาจริง...แต่สิ่งที่ผู้หญิงถูกขับออกมาในขณะที่กำลังบรรลุถึงจุดสุดยอดนั้น ไม่ใช่พลังสร้างสมเอาไว้ ซึ่งกลั่นมาจากโปรตีนอย่างดีที่ร่างกายเราได้รับมาจากอาหารที่ทานเข้าไป"

ชัดพูด

"เรากำลังจะพากันเขวออกนอกทาง" ซาเวียร่าว่า "เธอรู้สึกยังไงหากไม่ได้รับการตอบสนองเป็นครั้งที่สองตามความต้องการของตัวเอง"

"โกรธและไม่ชอบเขา และอยากจะเลิกคบ พร้อมที่จะแสวงหาคนใหม่ต่อไป หากคนไหนสามารถตอบสนองครั้งที่สองสามสี่ตามความต้องการของฉันได้"

"นี่เป็นความรู้อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเราควรจะหาทางแก้ไข....แล้วชัดล่ะในฐานะผู้ชายคุณมีความเห็นในเรื่องนี้อย่างไร หากเธอเป็นฝ่ายถูกขอร้องให้ทำต่อขณะที่คุณหลั่งออกมาแล้วหยก ๆ"

"สำหรับใจผมแล้ว ในฐานะผู้ชายผมก็อยากจะทำให้ผู้หญิงคนที่เรารักมีความสุขตามที่ต้องการ แต่ในเมื่อมันเป็นไปไม่ได้ จะมาบังคับเคี่ยวเข็ญกันได้อย่างไร ผมจะต้องโกรธและจะมองผู้หญิงคนนั้นว่า เป็นคนตัณหาจัด สำหรับมาริลินผมไม่ได้มองเธออย่างนั้น เพราะผมเข้าใจเธอ และอีกอย่างเราไม่ได้คิดที่จะแต่งงานกินอยู่ด้วยกัน"

"ผู้ชายจะต้องมองผู้หญิงในแง่ร้าย..." ซาเวียร่าพูดขึ้นมาช้า ๆ ราวกับนักคิดที่กำลังไตร่ตรองหาเหตุผล "ฝ่ายหญิงไม่พอใจเพราะต้องการความสุข แต่ฝ่ายชายไม่สามารถตอบสนองได้ ทั้งสองฝ่ายเลยมีปัญหาทางใจซึ่งกันและกัน เราลองมาช่วยกันแก้ตรงนี้ดีกว่า"

"แก้ยังไง?" มาริลินถาม

"คุณเคยใช้แท่งไวเบรเตอร์ไหมล่ะ?" ซาเวียร่าถามมาริลิน

"เคย"

"หากจะใช้เจ้าสิ่งนั้นนำร่องไปก่อน คุณยอมรับไหม?"

"ฉันไม่ยอมรับ เพราะฉันต้องการตัวเขา ของ ๆ เขา"

บริการเข้ามารินแชมเปญเติมให้ทุกคน

"สมมุติว่า คุณจะมีผู้ชายที่เดียวสองคน คนหนึ่งเสร็จแล้วลงไปนั่งดูอีกคนหนึ่งขึ้นไปแทน จนกระทั่งอีกคนที่สองเสร็จ ฉันว่าคนแรกจะต้องมีอารมณ์ขึ้นมาอีกเป็นแน่ เพราะเห็นภาพทุกอย่างที่ปลุกอารมณ์เคลื่อนไหวอยู่ตรงหน้า"

"เป็นไปได้อย่างนั้น" ชัดตอบ "ทั้งสองคนรวมกันอาจจะทำให้หล่อนได้มีความสุขได้ถึงหกครั้ง"

"นี่เพียงแต่เราคิดที่จะหาวิธีช่วยผู้หญิงนะ แล้วความรู้สึกของผู้ชายทั้งสองคนจะเป็นอย่างไร?"

"เขาก็คิดว่าเขาเป็นเพียงเครื่องจักร เป็นคนทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น"

ชัดตอบเสียงขรึมแล้วยกแก้วขึ้นจิบ

"มันทำให้เกิดความไม่ดีขึ้นทั้งสองฝ่าย..." ซาเวียร่าพูดเหมือนจะสรุป "เรื่องเช่นนี้เคยเกิดขึ้นกับฉันเหมือนกัน ตอนเป็นสาว แต่ไม่เคยทำร้ายจิตใจของใคร ฉันเพียงแต่พยายามที่จะระงับอารมณ์ความต้องการของตนเองเท่านั้น แล้วให้เขาใช้วิธีโลมเล้ากับฉันมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ จนบางครั้งบรรลุจุดสุดยอดไปแล้วสองสามครั้ง เขาถึงได้ร่วมรักกับฉัน"

มาริลินเห็นด้วย "ถ้าเป็นผู้ชายคนใหม่ที่เราเพิ่งจะเจอกันเป็นครั้งแรก เราจะบอกกับเขาเลยหรือว่า เราต้องการให้เขาโลมไล้นาน ๆ"

"มันควรจะเป็นหน้าที่อยู่แล้ว" ซาเวียร่าว่า

"ฉันเห็นแต่ละคนพอขึ้นมาบนหน้าอก จะเอาลูกเดียว"

"เราต้องมีวิธีสั่งสอน" ซาเวียร่าจิบแชมเปญอีกใหญ่

"ทำยังไง?" มาริลินถามด้วยความสนใจ

"ถ้าเขาจูบที่นมเรา ควรจะให้เขาจูบตรงนั้นนาน ๆ หากเขาใช้ลิ้นตรงนั้นตรงนี้ ก็ให้เขาใช้นาน ๆ ..."

"แต่มันจะขึ้นควบอยู่เรื่อย..." มาริลินขัดจังหวะ

"ลดตัวเองลงไปทำให้เขา เขาจะได้ทำให้เราด้วยในเวลาเดียวกัน"

"แต่เขาจะต้องเสียวขณะที่เราทำให้ เพราะผู้ชายเสียวแล้วดื้อ ไม่ยอมจะขึ้นท่าเดียว"

"งั้นอย่าเพิ่งจะให้เขาเกิดอารมณ์"

"ไม่ได้หรอกหล่อน เพราะก่อนที่ผู้ชายกับผู้หญิงจะตกลงร่วมรักกันจะต้องมีอารมณ์ด้วยกันทั้งคู่ ฉันหมายถึงทั้งคนใหม่และคนเก่า"

"ปัญหานี้แก้ยากชะมัด และฉันเคยเห็นผู้ชายคนหนึ่งว่าจ้างเด็กหนุ่มให้ร่วมรักกับเมียของตนเอง ส่วนเขานั่งดูจนกระทั่งเมียได้ที่แล้วจึงให้ผัวขึ้นไป"

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ไก๊ด์ชาวเกย์

(ต่อจากหน้า 19)

สมกับรูปร่างสูงใหญ่ของเขา

"กิ่งชอบพี่"

กิ่งพูดเปรอย ๆ ออกมา ยังไม่กล้าใช้คำว่ารัก เพราะไม่รู้ว่าอีกฝ่ายจะมีความรู้สึกเช่นเดียวกับเราหรือไม่

คำว่ารักมิใช่จะมาใช้กับใครง่าย ๆ รักมิใช่เป็นคำที่ใช้พร่ำเพรื่ออย่างที่คนมักง่ายชอบใช้กัน บางคนกว่าจะพบคำว่ารัก เขาต้องแสวงหาค่ำ ๆ นี่ตลอดชีวิตยังไม่พบเลยก็มี เพราะส่วนมากแล้วความรักที่เขาค้นพบเคยได้ยินได้ฟังมาบ่อย ๆ นั้น มันเป็นความรักที่ออกมาจากปากของคนมักง่ายเสียมากกว่า จึงไม่เป็นความรักที่ศักดิ์สิทธิ์ ละลายหายไปได้อย่างง่าย ๆ แล้วตลอดชีวิตเขาจึงไม่เคยเจอกับคำว่า "รัก" ที่แท้จริงเลยสักครั้ง

พี่เกลียวหัวเราะเบา ๆ น้ำเสียงทุ้มกังวานราวกับมีอำนาจอะไรบางอย่างแฝงอยู่ลึก ๆ เย็น ๆ และมีเสน่ห์ชวนให้หลงใหล

"จริง ๆ เหรอ"

เขาพูดปนหัวเราะอย่างไม่ค่อยจะแน่ใจทั้งตัวเองและคำพูดของกิ่ง

"จริงสิ" กิ่งตอบไปตามความรู้สึกของตัวเอง

"พี่มีอะไรที่จะให้กิ่งชอบล่ะ ?"

เขาถามแล้วเปลี่ยนอริยาบทเอาฝ่ามือช้อนท้ายทอยวางบนหมอนจ้องหน้ากิ่ง ราวกับจะค้นหาความจริงอะไรบางอย่าง

สายตาของพี่เกลียวที่มองมานั้นราวกับว่ามันข่มหัวใจของกิ่งให้กระจ้อยร่อยขึ้นมาทันที เหมือนกับไม่มีอำนาจใด ๆ ที่จะมาต่อรองกับเขาได้ มันเต็มไปด้วยอำนาจ

"ไม่รู้สิ" กิ่งตอบด้วยน้ำเสียงออเซาะ

เขาหัวเราะอีก เสียงหัวเราะของเขาเบิกบานเหลือเกิน ราวกับว่าไม่มีทุกข์ร้อนอะไรเลยในชีวิต

"คนเราต้องรู้จักตัวเองก่อนมิใช่หรือ ไม่มีใครหรอกที่จะรู้จักคนอื่นดีกว่าตัวเอง...จริงมั้ยล่ะ ?"

"กิ่งรู้ตัวว่าชอบพี่ เห็นครั้งแรกก็ชอบเลยทันที"

"มากไป..." เขาพูดน้ำเสียงกังวาน" คนเราต้องใช้เวลาศึกษากันก่อนแล้วค่อยชอบกัน ความชอบอาจจะเปลี่ยนเป็นความรักในภายหลัง"

กิ่งเลื่อนฝ่ามือไปตามหน้าอกและต่ำลงไปส่วนล่าง ไม่ได้จงใจว่าจะปลุกอารมณ์ของเขาให้ตื่นขึ้นมา แต่ลูบด้วยความประทับใจมากกว่า

"แต่ถ้าหากเราจะชอบใครสักคนหนึ่ง จำเป็นด้วยหรือที่จะต้องถามใจเขาว่าชอบเราหรือเปล่า ?"

"อันที่จริงมันไม่จำเป็นหรอก" พี่เกลียวว่า "แต่การที่จะคบหรือชอบใครสักคนหนึ่ง เราต้องศึกษาพื้นฐานความเป็นมาเขาบ้าง อย่างพี่นี่...กิ่งไม่เคยรู้เรื่องราวอะไรเกี่ยวกับตัวพี่เลยแม้แต่น้อย แล้วจะมาชอบพี่ได้อย่างไร พี่อาจจะมีลูกมีเมียแล้ว อาจจะมีหน้าที่อย่างอื่นที่มีความจำเป็นจะต้องทำ และอะไรอีกหลายอย่างที่คนเราเกิดมามีหน้าที่ที่จะต้องทำ"

ฟังแล้วกิ่งรู้สึกใจหายวาบ คำว่ามีลูกมีเมียแล้ว มันเป็นคำพูดที่เสียดแทงใจเราเหลือเกิน ความรู้สึกน้อยอกน้อยใจพุ่งขึ้นมาจุกแน่นเต็มหน้าอก ฝ่ามือที่กำลังลูบชงัก

"พี่เกลียวมีลูกเมียแล้วหรือ ?"

น้ำเสียงของตัวเองที่ถามออกไปสั่น ๆ ใจหวิว ทั้ง ๆ ที่ไม่อยากจะฟังคำตอบว่ามี แต่อีกใจหนึ่งก็อยากจะรู้

พี่เกลียวหัวเราะ จ้องหน้ากิ่งด้วยสายตาเหมือนจะกรุณาเมตตากับผู้ที่อ่อนวัยกว่า

"ถามทำไม ?"

"กิ่งอยากรู้"

"ยัง...พี่จะมีลูกเมียได้อย่างไรในเมื่อตัวของพี่เองยังเอาตัวจะไม่รอดอยู่แล้ว อาชีพลูกจ้างเรือตังเกจะมีรายได้ซักเท่าไหร่ซะ เดือน ๆ ไม่ทีสตังค์ต้องเบิกล่วงหน้าอยู่เรื่อย"

"แล้วพี่ไม่คิดจะหางานอย่างอื่นทำบ้างหรือ ?"

กิ่งถามด้วยความรู้สึกสงสารเขาขึ้นมาจับจิต

"คนมีความรู้น้อยจะไปทำงานอะไร ใครเขาจะรับ"

"เป็นนายแบบก็ได้นี่"

กิ่งว่า เพราะอาชีพการเป็นนายแบบนั้นไม่ต้องใช้ความรู้มากมายอะไร ขอให้หล่ออย่างเดียว จับพลัดจับพลูได้เป็นพระเอกหนัง หรือมีคนรับไปเลี้ยงเป็นผัวเช่นมีหน้าที่ปรนนิบัติอย่างเดียว สบายโดยไม่รู้ตัว ผู้ชายประเภทนี้กิ่งเห็นมาแยะแล้ว บางทีพวกเรานี่แหละที่รับเลี้ยงเอาไว้ซะเลย

พี่เกลียวหัวเราะ ราวกับว่าเป็นคนไม่มีทุกข์ร้อนอะไรเลย ทั้ง ๆ ที่ฐานะความเป็นอยู่ของตัวเองใช่ว่าจะพอกินพอใช้

"คนอย่างพี่หรือไปเป็นนายแบบ" เขาหัวเราะ "จะบ้าตาย"

"อ้าว...พี่เกลียวหล่อพอ ๆ กับพระเอกหนัง หล่อกว่าพระเอกบางคนเสียอีก"

กิ่งว่าไปตามความจริง

"ม่าย...พี่ไม่เอาหรอกพระอ่งพระเอก เป็นลูกเรือตังเกนี่ดีแล้วไม่อยากหวังสูงถึงขนาดนั้น"

"พี่กิ่งเคยทำแบบนี้มาก่อนหรือเปล่า ?" กิ่งวกเข้าหาเรื่องที่อัดอั้นอยู่ในหัวอก

"ทำแบบไหน ?" เขาตอบเหมือนไม่รู้ หรือว่าไม่รู้ความหมายจริง ๆ ก็เป็นได้

"แบบที่เราทำกันเมื่อตะกี้นี้แหละ"

อ้อ... เขาคราง "กับผู้ชายด้วยกันใช่ไหม พี่เพิ่งจะเคยกับกิ่งเป็นครั้งแรกนี่แหละ"

"ท่าทางเหมือนกับพี่เคยมาก่อน"

"สาบาน...พี่ไม่เคยเลยจริง ๆ แต่เคยอ่านตามหนังสือ จึงพอจะรู้ร่องรู้รูมั่ง"

"แล้วพี่เกลียวคิดรังเกียจหรือเปล่า ?"

"ไม่เคยเลย...ไม่เคยคิดเลยแม้แต่น้อย จะไปรังเกียจทำไม ?"

"ทำไม ?"

"อ้าว...พี่ขึ้นเรือที ไปตีกะหรี่ทีเสียร้อยสองร้อย กับกิ่งพี่เอาฟรี ๆ มีความสุขเหมือน ๆ กัน ออกเหมือนกันไม่ดีกว่าหรือ ?"

เป็นงั้นไป เอ้อ...มานั่งคิดนอนคิดมันก็จริงอย่างที่พี่เกลียวเขาว่าไอ้รูของเรานี่มันเป็นรูที่ลงฟรีนี่หว่า มิหนำซ้ำยังต้องคอยหา บางคราวต้องเสียเงินให้เขามาลง...แย่

เพิ่งรู้ว่าตัวเองเป็นของฟรีสำหรับผู้ชายนะเนี่ย

หลงตัวอยู่ตั้งนานแนะ....

แล้วพี่ชอบหรือเปล่า ?"

"ชอบ"

"กับผู้หญิงล่ะ ?"

"เหมือนกัน แต่เล่นกับผู้หญิงมีปัญหา ดีไม่ดีท้อง จะเอาเงินที่ไหนมาเลี้ยงลูกเลี้ยงเมีย สู้เล่นกับกะเทยอย่างกิ่งไม่ได้"

แสบมั้ยล่ะ ?

"แล้วสมมุติว่ามีคนมาชอบพี่เกลียวล่ะ ?"

"ผู้หญิงหรือผู้ชาย ? พี่เกลียวถามทันที

"ผู้ชายแบบกิ่งนี่แหละ"

เขาเงียบคิดอยู่สักครู่ก่อนตอบ

"ไม่เห็นจะเป็นไร บอกแล้วไงว่าตราบใดที่มีของฟรีให้เอา พี่เอาคะ"

"แล้วถ้ากิ่งจะให้พี่เอากับกิ่งทุกคืนล่ะ...ชอบมั้ย ?"

"ชอบสิ...ไม่ต้องมาอั้นเอาไว้ทรมานตายห่"

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ลองทางใหม่

(ต่อจากหน้า 14)

ที่มันสามารถบันดาลให้เกิดขึ้น ยิ่งเมื่อลงไปแช่อยู่ในอ่างน้ำพร้อมขยับอย่างไม่หยุดนิ่ง มันก็ยิ่งบันดาลความสยิวอย่างเหลือกำลังถึงขนาดต้องใช้มือข้างหนึ่งมาลูบไล้ที่หน้าขาของตัวเอง เป็นการเร่งเร้าให้อารมณ์ลุกโหมอย่างรุนแรงกระทั่งร่างไหวสั่นระริก แต่ว่ามือไว้เพราะไม่อยากจะเร่งเร้าให้ถึงจุดไคลแม็กส์เร็วเกินไป ควรจะศึกษาถึงรสชาติต่อไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป

ความจริงฉันมีเครื่องสั่นอยู่แล้วแต่มันต้องอาศัยแบตเตอรี่ใช้ในน้ำไม่ได้อีกอย่างหนึ่งถ้าหากเอาใช้ทั้งหน้าและหลังอันเดียวกัน เชื้อแบคทีเรียที่อาศัยเจริญเติบโตอยู่ในลำไส้ใหญ่ อาจทำให้เกิดพิษเมื่อเอามาใช้กับประตูหน้า

วินาทีแรกที่หัวเครื่องอุปกรณ์ชำแรกแทรกตัวเข้าไปในประตูหลัง เพียงแค่ปากทางเท่านั้น ความรู้สึกแปลกปลาบก็เกิดขึ้น อย่างที่ไม่เคยประสบมาก่อน และฉันก็ต้องยอมรับว่า

มันเต็มไปด้วยความเสียวกระสันทำให้นึกถึงพอลที่เขาพยายามจะผ่านประตูฉันหลายต่อหลายครั้งแล้วแต่ไม่สำเร็จ ถ้าหากว่าของจริงของพอลได้เข้ามาแทนที่ของชิ้นนี้แล้ว มันจะก่อให้เกิดความตื่นเต้นยิ่งขึ้นสักเพียงไหน

พยายามกดดันให้มันล่วงล้ำเข้าไปอีกนิด แล้วปล่อยให้อยู่อย่างนั้น ความรู้สึกสยิวก็ยิ่งเพิ่มทวีทำให้ต้องเอามือเลื่อนไปที่ด้านหน้าอีกครั้ง แล้วใช้นิ้วบรรเลงลงบนตุ่มกระตุ้นให้ถึงจุดหมายเพราะแรงอารมณ์ที่กำลังพลุ่งโพลนมือของฉันทั้งสองข้างต่างช่วยกันทำงานอย่างมีจังหวะจะโคน ทำให้ต้องบิดส่ายร่างด้วยความกระสันอย่างสุดขีด แล้วปล่อยทำนบให้พังทลายออกมาพร้อมกับส่งเสียงร้องครวญครางลั่นห้อง

ฉันนั่งพักอีกครู่ใหญ่ ครุ่นคิดถึงความจริงที่เครื่องเล่นชิ้นนี้สามารถสร้างความสุขสันต์ให้แก่ฉันอย่างไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นความจริง ทั้งเกินกว่าที่คาดหวังเอาไว้เสียอีก

นับแต่วันนั้นเป็นต้นมา ฉันได้ใช้อุปกรณ์ชิ้นนั้นสร้างความสำราญทางเพศให้กับตัวเองหลายต่อหลายครั้งทั้งในห้องน้ำ ห้องนอน ทำให้ต้องเชื่อว่าฉันสามารถปลดเปลื้องความต้องการของตัวเองด้วยเครื่องมือนั้นในทุกโอกาสที่เกิดความต้องการมันขึ้นมาในทุกโอกาส และฉันได้พบความจริงว่าเจ้าเครื่องดิลโดนั้นช่วยปลดเปลื้องเพิ่มพูนความตื่นเต้นยิ่งกว่าการใช้มือของตัวเองชนิดเทียบกันไม่ได้

ความแตกต่างประการแรกที่ฉันรู้สึกก็คือ ความเสียวเปลี๊ยที่เกิดขึ้นจากดิลโดอันนั้นขณะเมื่อมันผลุบเข้าไปภายใน ทำให้นึกถึงของจริงของพอลที่จะเข้าไปแทนที่ ในลักษณะที่ฉันคุกเข่าโก้งโค้งเปิดทางสะดวก ฉันคงจะต้องใช้มือเร่งเร้าตัวเองทางด้านหน้า มันจะเกิดความรู้สึกสยิวถึงสองทาง ความตื่นตัวคงเกิดขึ้นอย่างรุนแรง

บัดนี้ฉันกำลังรอคอยของจริงจากพอล เมื่อเขากลับจากธุรกิจต่างเมืองมาถึงบ้าน โอกาสนั้นฉันจะเป็นฝ่ายชักชวนให้เขาลองในวิ่งที่เขาอยากมานาน จะได้รู้เสียทีว่า มันก่อให้เกิดความดื่มด่ำสะท้านเสียวสยิวสักเพียงไหน.

(อ่านต่อฉบับหน้า)

อสูรย์

(ต่อจากหน้า 17)

ชานนท์ทำท่าว่าจะจูบ แต่ก็ชะงัก เขาเคยพูดว่า จะไม่ล่วงเกินนุกูลจนกว่าเกย์ควีนผู้น่าสงสารจะเลิกกับอรรถพลอย่างเด็ดขาด และแน่ใจว่าชานนท์รักตนจริง

"อยากทำอะไรกับผมก็ทำซีฮะ ผมเต็มใจ แล้วก็ไม่อยากทรมานพี่ด้วย"

นุกูลเป็นฝ่ายจูบคลำคลึงอีกฝ่ายเสียเอง อารมณ์ชานนท์ที่ถูกกักขังมานานพลุ่งพล่านอย่างสุดระงับทันที เขาชอนไชลิ้นล้ำลึก รู้สึกว่า การจูบของเกย์หนุ่มร้อนแรงดุดันอย่างเหือดกระหาย เขาไม่รู้เลยว่า ความรุนแรงเช่นนี้นุกูลถ่ายทอดมาจากอรรถกรโดยไม่รู้ตัว

ทั้งคู่ประคองกันขึ้นเตียง จัดการกับเสื้อผ้าเพียงชั่วครู่ ก็อยู่ในสภาพล่อนจ้อน ความเป็นชายผงาดอย่างจะประชันความแข็งแกร่งกันทันทีที่ประกบปาก ชานนท์รู้สึกเหมือนกับว่า ลิ้นลูกดุ๊ดราวกับจะหลุดลงคอของอีกฝ่าย การซุกไซร้ของนุกูลเป็นไปอย่างเร่าร้อนร้อนและแรงอย่างคาดไม่ถึงลำคอชานนท์เป็นจ้ำแดง เจ็บปวดแต่ไม่ถึงกับทนไม่ได้ บทรักดำเนินไปจนถึงที่สุด

สุดอย่างไม่เต็มความรู้สึกของทั้งสองฝ่าย แต่ไม่มีฝ่ายใดโอดครวญหรือแสดงทีท่าผิดหวัง ความรักในบทต้น ๆ ทำให้มองข้ามเรื่องอย่างนี้ได้เสมอ ความรักมาก่อน เซ็กส์เป็นรอง มันน่าจะเป็นเช่นนั้นทั้งชานนท์และนุกูลก็พยายามให้เป็น แต่มันจะเป็นไปได้ตลอดไปหรือ.....

พบกันบ้านเพื่อน หาโอกาสไปหวานกันที่ภูเก็ต จะจำกันอีกสองสามครั้งที่บ้านของชานนท์ในกรุงเทพ โดยนุกูลอ้างว่าไปต่างจังหวัดด้วยเหตุต่าง ๆ ให้อรรถกรตายใจ ในที่สุดเกย์หนุ่มก็ตัดสินใจทำเรื่องต่อบริษัท ขอย้ายไปอยู่ในกรุงเทพ และด้วยการช่วยเหลือของชานนท์ ทุกอย่างจึงเป็นไปดังหวัง นุกูลได้มาอยู่กับชานนท์ด้วยความหวังว่า ชีวิตจะต้องดีกว่าเดิม เพราะคนรักใหม่ไม่มีนิสัยกักขฬะอันธพาลอย่างคนเดิม และก็เชื่อได้ว่า เขาสามารถเป็นคู่ชีวิตที่ดีไปได้ตลอดชีวิต

แต่.....

เป็นอีกคืนที่นุกูลนอนเปลือยอยู่บนเตียง แล้วถูกเล้าโลมด้วยปลายลิ้นที่เซาะแซะดุนดันซอกนั้นมุมนี้ ที่ปลายหัวนม หน้าท้อง ขาอ่อน และอีกหลายจุดกระสันต์ สร้างความสยดสยิวจนร่างสะเทิ้นสะท้าน แต่ยังไม่ถึงจุดที่นุกูลลงอยากให้เป็นและต้องการ มันปริ่ม ๆ เกือบ ๆ แต่ไม่ถึง ถ้าเติมความเจ็บปวดลงไปอีกนิด ด้วยการกัดย้ำให้เกิดรอยเจ็บปวด หรือจิกข่วน ดูเนื้อดึงตัวกันรุนแรง ความสุขก็คงเพียบพูนพริศแพร้วนี่ไม่มีเลย

บทรักของชานนท์นุ่มนวลละเมียดละไม ถึงจะเร่าร้อนเพื่ออารมณ์ร่านระริกเต็มที่ ก็เป็นร้อนชนิดธรรมดาไม่ใช่ร้อนอย่างที่ทำให้เกิดความเจ็บปวด แล้วดึงไปหาความสุขสุดยอดอย่างที่อรรถกรเคยทำให้อรรถกร โอ... เขายังจับเจ่าอยู่ในส่วนลึกของนุกูล ไม่ยอมไปไหน เขาดึงนุกูลให้มาเป็นเกย์ เอาอกเอาใจ ให้ความอบอุ่น ให้ทุกสิ่งอย่างที่เกย์หนุ่มขาดพร่องสมัยเป็นเด็ก ให้รู้สึกอบอุ่นไม่เดียวดายในเมืองเล็ก ๆ ที่นุกูลพึ่งเคยไปอยู่ให้ความสุขทางเซ็กส์แบบปนมากับความเจ็บปวด ซึ่งเกย์หุ่นบางไม่คิดมาก่อนว่า มันจะมีอิทธิพลต่อจิตใจตัวเองถึงเพียงนี้

ชานนท์สาวปากเก็บความเข้มแข็งของนุกูลมาไว้ลึกล้ำรูขึ้นลงชวนเสียวสยิว นุกูลร่างไหว แต่ไม่ซี๊ดซ๊าดครวญคราง มันยังไม่ถึงจุดที่จะเป็นเช่นนั้น และอาจจะไม่มีวันถึงเลยก็เป็นได้ เขาไขว่คว้าคลึงชานนท์อย่างพยายามประคับประคองอารมณ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของคนรักใหม่ กระทั่งถึงจุด ชานนท์ดูดดื่มธารน้ำรักอย่างไม่รังเกียจจนหมดสิ้น แต่นุกูลยังเคว้งคว้าง อีกนิดเดียวก็คงถึงสวรรค์แล้ว อยากบอก อยากขอร้องให้ชานนท์ช่วยทำให้ตัวเองเจ็บปวดระหว่างเริงรัก แต่ไม่กล้า กลัวเขาจะหาว่า เซ็กส์วิปริต ชาติชั่ว

ความรักมาก่อน เซ็กส์เป็นรองนั้นจะไม่ใช่ความจริงสำหรับบางชีวิตอย่าง

นุกูลเสียแล้ว ความสุขอย่างกะพร่องกะแพร่งบนเตียงทำให้เขาคิดถึงอรรถกร ยิ่งเมื่อได้ข่าวว่า ฝ่ายนั้นดื่มเหล้าเที่ยวผู้หญิงแทบไม่เป็นผู้เป็นคน เพราะเสียใจในการจากมาของตน เกย์ควีนผู้อ่อนไหวยิ่งระส่ำระสาย ข่างใจครั้งแล้วครั้งเล่าว่า จะอยู่กับเทพบุตรที่ดีทุกอย่างแต่ไม่สามารถให้ความสุขทางเซ็กส์ได้อย่างอิ่มอกอิ่มใจ หรือจะกลับไปหาอสูรร้ายคนเดิมดี ชีวิตเขาต้องการอะไรแน่ ความรักความเข้าใจ หรือเซ็กส์

ชานนท์ดีใจที่กลับมาเห็นบ้านปิดเงียบ นุกูลคงยังไม่กลับจากทำงานดีแล้ว วันนี้เขาจะทำให้คนรักตื่นเต้นดีใจที่สุดในชีวิต เขาไขกุญแจบ้านเข้าครัวโดยไม่ยอมเปลี่ยนชุดทำงาน ไม่เข้าห้องนอน จัดแจงเอาอาหารที่ซื้อจากภัตตาคารมาอุ่น จัดโต๊ะเป็นพิเศษด้วยเทียนไขแท่งงามและดอกกุหลาบสดหอมกรุ่นช่อใหญ่ที่เทอเรสซึ่งร่มรื่นต้นไม้เขียวแทรกแซมด้วยสีแดงสีขาวของดอกไม้ต้นเตี้ยหลายชนิด

เสร็จเรียบร้อยเขาตั้งใจว่าจะอาบน้ำ แต่งตัวหล่อเป็นพิเศษและรอฟังเสียงรถของนุกูล แต่พอเปิดประตูห้องนอนเข้าไป หมายจะผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนอาบน้ำ ก็พบความผิดปกติในห้องนั้น ของใช้เสื้อผ้าของนุกูลหายไปมีจดหมายฉบับหนึ่งวางอยู่บนเตียง เขาหยิบขึ้นมาอ่านด้วยมืออันสั่นเทาน้ำตาไหลรินตั้งแต่อ่านยังไม่จบ

เมื่ออ่านสิ้นความเขาก็เหมือนสิ้นใจทิ้งตัวลงนั่งขอบเตียงราวกับหมดสิ้นทุกอย่างในชีวิต นั่งร่ำไห้อยู่นานจึงเดินอย่างเลื่อนลอยไปที่ระเบียงล้วงตั๋วโดยสารเครื่องบินไปยุโรปสองใบในกระเป๋าเสื้อออกมาฉีกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

มองแสงสีหมากสุกที่กำลังจะมอดดับทางขอบฟ้าด้านตะวันตก ด้วยหัวใจร้าวรานเป็นที่สุด แล้วปล่อยตั๋วเครื่องบินจากมือมันโปรยปรายลงไปที่โต๊ะบนทอเรสข้างล่าง ทิ้งตัวลงบนกลีบกุหลาบกลางโต๊ะอย่างเศร้าสร้อย หลายชิ้นจุ่มจงลงไปในน้ำแกงในชามเปลใบพรู อีกหลายชิ้นปลิวกระจัดกระจายไปตามแรงลมที่พัดมาอย่างเหนื่อยอ่อน ชานนท์ก็มองตามลงมาด้วยความหม่นหมองเดียวดายสุดชีวิต

นุกูลเคาะประตูบ้านหลังนั้นด้วยใจระทึก อรรถกรมาเปิดพร้อมกับกลิ่นเหล้าและบุหรี่ เขาตะลึงนิดหนึ่งเมื่อเห็นคนมาหา

"มึงใจดำ มึงทิ้งกูไป รู้ไหมกูคิดถึงมึงจะตายโหงตายห่าอยู่แล้ว"

เขากระชากร่างนุกูลเข้าไปในห้อง โดยไม่สนใจความทุลักทุเลของฝ่ายที่หอบหิ้วกระเป๋าสัมภาระมารุงรัง แล้วปิดประตูปัง ตามมาด้วยเสียงอาละวาดของอรรถกร เสียงข้าวของถูกขว้างแตกหัก เสียงลงมือลงเท้าแต่ในที่สุดก็เงียบลงราวกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น ชาวบ้านละแวกนั้นรู้ดีว่าเสียงเอะอะตึงตังที่เคยขาดหายไปช่วงหนึ่งนั้นได้กลับมาแล้ว

จะเป็นเสียงรบกวนที่สร้างความรำคาญให้อีกนาน และ... อาจจะตลอดไป ●

คลายปัญหาเพศรส
(ต่อจากหน้า 29)

สุขมาก หลงรักเขาเอามากมาย ใช่ไหมคะ

คนมีอารมณ์.

ความต้องการทางเพศ มากหรือน้อยของแต่ละคน ตามธรรมชาตินั้นย่อมมีแน่ แตกต่างกันไป เหตุแวดล้อมต่าง ๆ ก็เป็นสิ่งส่งเสริมให้เกิดความต้องการมากหรือน้อยก็ได้

ความต้องการทางเพศของผู้หญิงที่มีมากและรุนแรงจนไม่สามารถควบคุมหรือยับยั้งได้ ที่กลายเป็นผิดปกติเรียกว่าตัณหาจัด หรือนิมโฟมาเนีย

ในกรณีของรายนี้ น่าจะเกิดจากเหตุหลายอย่างผสมกัน

อย่างแรกคุณเคยผ่านประสบการณ์มาแต่เยาว์วัย แต่บางครั้งไม่ถึงจุดเพราะเวลาและโอกาสไม่ให้ จึงต้องช่วยตัวเองทำให้กลายคนมักมากในเรื่องนี้ไปได้เหมือนกันวัยอายุและขีดความสามารถระหว่างคุณกับแฟนห่างกัน ไม่ได้อยู่ร่วมกันแต่แยกกันอยู่ ทำให้เกิดอารมณ์อาวรณ์ใฝ่หากันมากกว่าปกติ

การเล้าโลมกระตุ้นอารมณ์ทำให้เลือดไปคั่งที่อวัยวะเพศ ทำให้อวัยวะเพศพองตัวและอ่อนนุ่ม พร้อมกับมีน้ำหล่อลื่นออกมาจึงทำให้การสอดใส่เป็นไปอย่างสะดวกไม่เจ็บเมื่อมีการเสียดสี ที่หน้าที่หลังก็อย่าเร่งร้อนนักเขาไม่โลมเล้า เราก็จัดการเสียเอง ก็เคยมาแล้วใช้จะไม่เคย ปากลิ้นมีไว้ทำไมไหงไม่ใช้ให้เป็นประโยชน์

การไม่ถึงจุดในบางท่า ขึ้นอยู่ที่รสนิยม ความชอบอย่างหนึ่งและท่านั้นเป็นท่าที่เสริมให้ได้รับการสัมผัสแหล่งที่เสียวกระสันเต็มที่อีกอย่างหนึ่ง มันไม่แปลกหรือผิดอะไรหรอก เมื่อเราชอบท่าไหนก็ให้มันไป ยิ่งชอบทั้งสองคนยิ่งดีใหญ่ แต่อย่าให้มันจำเจนักจะกลายเป็นความเบื่อหน่าย ควรพลิกแพลงตะแคงท่าอื่นบ้างเป็นการสร้างความตื่นเต้นแล้วมาลงเอยกับท่าที่เราชอบ รับรองว่ามันกว่ากัน

ขนาดไม่สำคัญอะไร คุณว่าของเขาใหญ่จึงเจ็บ แต่ความจริงไม่ใช่ เพราะช่องเพศของผู้หญิงสามารถรับอวัยวะเพศของผู้ชายได้ทุกขนาด แต่เหตุที่เจ็บก็เพราะ

ไม่มีการเล้าโลมให้เกิดความพร้อมเพรียงในการหล่อลื่น และการขยายของกล้ามเนื้อบริเวณนั้นของตัวคุณเอง

ก็เพราะมีความสุขทางเพศอย่างมากมายทุกครั้ง ก็เลยรักเขาหลงเขาอย่างมากมายครับ ก็รับทราบเอาไว้.

"กันลอง"

อีหนูรายใหม่
(ต่อจากหน้า 13)

เขาบ้าง เธอจึงปฏิเสธเรียกว่าเขาเอาภาพด้านข้างที่เธอถ่ายไว้หน้าบ้านกับภาพถ่ายด้านข้างในชุดชั้นในสุดสยิวมาประกบกัน เรียกว่ากะฟันให้ตายในดาบเดียว

ยังไม่พอครับหนึ่งในภาพชุด 39 ภาพนั้นยังแสดงให้เห็นถึงตอนที่เครี่เปลื้องเสื้อผ้าเพื่อเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวในการที่จะเข้ากล้องถ่ายภาพในสติวดิโอ และก็อ้างว่าภาพกึ่งเปลือยนี้ก็เป็นภาพของเครี่อีกนั่นแหละ ส่วนนิตยสารของยุโรปอีกสองฉบับไม่ตีแต่กลับนำเอาภาพที่เครี่ถ่ายแบบในชุดอาบน้ำและท่าโพสท์ที่แสดงให้เห็นถึงความน่ารักของเครี่ไปอีกแบบหนึ่ง แถมยังลงข่าวประกอบเอาไว้ด้วยว่า ข่าวคราว (ห้ามสงสัยตัว ร.เรือ เด็ดขาด)

ระหว่างเจ้าชายเพลย์บอยกับสาวโสภาจะลงเอยกันอย่างไร ในเมื่อกลายเป็นข่าวฉาวโฉ่ในลอนดอนไม่แพ้คราวแม่คู่เหมือนกันเอาละว่า สรุปแล้วก็คือหนังสือพิมพ์ในประเทศอังกฤษตีแสกหน้า แต่นิตยสารยุโรปยังแบ่งรับแบ่งสู้ไม่ยอมลงความเห็น คงลงแต่รูปชุดอาบน้ำแล้วสาธยายว่า **"ดูแค่นี้ก็คงจะมองภาพเปลือยออกกันละกระมัง"** โอ๊ยสนุกปากเขาละ

เดือดร้อนก็คือสมเด็จพระนางเจ้าอลิซาเบ็ธอีกนั่นแหละที่จะต้องจัดการเกี่ยวกับเรื่องนี้เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องโดยตรงกับพระราชวังบักกิ้งแฮมและพระราชวงศ์อังกฤษอย่างไม่ต้องสงสัย และการตัดสินพระทัยในเรื่องนี้ของพระองค์คงไม่ง่ายเหมือนตอนที่บันสายสัมพันธ์ระหว่างเจ้าฟ้าชายแอนดรูว์กับคู สตาร์ค

เพราะข่าวซุบซิบเรื่องนี้กลายเป็นอาหารปากของคนอังกฤษและทั่วยุโรปไปแล้ว เราจะไม่ขอออกความเห็นแต่ขอเชิญท่านได้พิจารณากันเอาเองก็แล้วกันว่าจะเชื่อถือใครดีระหว่างภาพถ่ายกับคำปฏิเสธของเครี่ แล้วไม่นานเกินรอมีเรื่องราวมีข่าวคืบหน้าอะไรก็จะนำมาเสนอ 3 ต่อไป *ตอกไข่ให้เมื่อยมือ หรือตระโกนปาวให้เมื่อยปาก เราไม่อยากคุย* ●

คลายปัญหาเกย์
(ต่อจากหน้า 31)

บอกกับหลานว่า เปลี่ยนจากขอบคุณเป็นคำว่ารัก" หลานก็บอกว่าหลานรักฝน ฝนดีใจมากและยิ้มให้กับหลาน

ในคืนนั้นหลานให้ความสุขแก่ฝนทุกอย่างแล้วก็สัญญาว่าเราจะเข้าใจกันหลานบอกฝนเสมอเลยว่าหลานเป็นคนชอบพูดกันตรงๆ ไม่มีอ้อมค้อมฝนก็ให้สัญญา พอรุ่งเช้าเป็นวันหยุด ฝนพาหลานไปเที่ยวอย่างออกหน้าออกตาโดยไม่แคร์กับสายตาใคร ๆ ช่วงนั้นหลานมีความสุขมาก และหลานก็อยากให้มีความสุขเช่นนี้ตลอดไป

แต่เวลาอันปวดร้าวก็มาถึง ฝนถูกส่งไปฝรั่งเศสเพื่อไปศึกษาต่อและก็จะได้ไปอยู่กับคุณอาของฝนที่นั่นด้วย พอฝนมาบอกหลานว่าถึงผลสอบเรียบร้อยแล้ว ก็จะขึ้นเครื่องไปอยู่กับคุณอาที่ฝรั่งเศส หลานถึงกับขอให้ฝนทวนคำพูดใหม่ว่าจริงหรือปล่าว แต่ฝนก็ยืนยันว่าจริงและจะไม่มีการเลื่อนกำหนดเลย เพราะคุณพ่อและคุณแม่ของฝนจัดการเรื่องให้ฝนไปศึกษาต่อ

หลานเห็นว่าเป็นความก้าวหน้าของฝนหลานจึงบอกกับฝนว่าไปเถิดเพื่ออนาคตของฝนเอง ตอนนั้นหลานพูดทั้งน้ำตาฝนก็เอาผ้าเช็ดหน้ามาเช็ดให้กับหลาน และบอกกับหลานว่าเรายังมีเวลาที่จะให้ความสุขอีกไม่นานและตอนนี้ก็พยายามกอบโกยความสุขนั้น และในช่วงระยะเวลานี้หลานก็พยายามกอบโกยความสุขให้กับฝนและกับหลานเอง พอเวลามาถึงหลานก็ไปส่งฝน ฝนร้องไห้ให้กับหลาน หลานทนเห็นน้ำตาไม่ได้จึงร้องไห้กับฝนไปด้วย

พอฝนไปได้ 1 เดือน ฝนก็มีจดหมายมาถึงหลานบอกอยู่ที่นี่สบายดี แต่ก็ขาดเพื่อน เพราะภาษาทางประเทศที่เขาอยู่ยังพูดไม่ค่อยถนัด แต่ก็จะพยายามพูดให้ดี หลานอ่านจดหมายและดีใจมาก ก่อนไปหลานก็บอกว่าให้เขียนจดหมายมาคุยกับหลานด้วย ต่อมาไม่นานจดหมายของฝนก็ค่อย ๆ เงียบหายไป และก็เงียบไปเลยโดยไม่มีการติดต่อมาหาหลานเลย หลานเลยเขียนบันทึกส่งไปให้กับฝนว่า

อดีตของปีเดือนและวันล้วนแต่เป็นบทเรียนอันมีค่าที่ลงทุนซื้อหามาด้วยชีวิต ความเป็นอนิจังเหล่านี้ ไม่มีใครจะใช้พลังอำนาจทั้งหลายทั้งปวงมาหยุดยั้งกาลเวลาได้ ไม่ว่าจะเป็นทุกข์ สุข เศร้า หรือ ยินดีปรีดามาไว้เป็นสมบัติแห่งตนได้ตลอดไป

และความผิดพลาดนั้นเป็นสิ่งที่ไม่เหนือบ่ากว่าแรงที่มนุษย์เราจะแก้ไข และความยุ่งยากสับสนก็ไม่อยู่เหนือลิขิตไปกว่าความสามารถแห่งตนของมนุษย์

อีกเขนกันถ้าเราไม่กำศรยอ้หอคุกเข่ายอมแพ้แกมันเสียอย่างเดียว เช่นเดียวกันกับพรอันประเสริฐสุด ไม่จำเป็นต้องเปล่งจากวาจา ลาภอันยิ่งใหญ่อาจมิใช่ของกำนัลอันสูงค่า ทั้งลาภและพรนั้นถ้ารวมกันแล้วอาจน้อยค่าไปกว่าน้ำใจไมตรีอันดีงามที่มีต่อกันอย่างเสมอต้นเสมอปลาย และไม่สามารถใช้มันไปอย่างหมดสิ้น !

บทความนี้หลานเขียนจากใจและเขียนจากน้ำตาหลานรู้ว่าฝนคงอยากได้มิตรที่ดีต่อหลานมากกว่าหลาน หลานไม่เคยลืมเลย หลานคิดทบทวนแล้วการใช้ชีวิตแบบนี้ทำไมถึงมีแต่ความทุกข์มากกว่าความสุข หัวใจของหลานแตกร้าวและยังไม่มีใครจะสมานความแตกร้าวให้แก่หลานเลย หลานเหงามากครับคุณอา ถึงหลานมีงานทำแล้วแต่หลานก็ยังไม่เคยลบความเหงาได้เลย

หลานขอรบกวนคุณอาฉบับนี้เป็นฉบับสุดท้าย แต่ถ้าคุณอายังอยากให้หลานเขียนมาอีกหลานก็มีเรื่องราวยาว ๆ ให้พวกเพื่อน ๆ ที่มีชีวิตแบบนี้ตอนนี้หลานชอบอ่าน นิตยสาร จี.แอล. มากเพราะเป็นหนังสือเกี่ยวกับชีวิตนี้

คุณอาครับหลานอยากได้มิตรที่มีความจริงใจต่อหลาน ขอให้ขาวและสะอาด น่ารัก หน้าตาดีหน่อย อายุและความสูงไม่สำคัญ ที่สำคัญคือ ความจริงใจ ผมพร้อมที่จะเลี้ยงเขาได้

แม็ค

ติดต่อมาหลายฉบับแล้ว แต่กลับเงียบหาย โก๋เองก็ขักงง ๆ เพราะถ้าเป็นการติดต่อหามิตรโก๋มีเจ้าหน้าที่จัดการโดยเฉพาะ ต่อให้ติดต่อกันมาเป็นร้อย ๆ ฉบับต่อวันก็จัดการได้ไม่ให้เนิ่นนาน

แต่เมื่อส่งจดหมายไปถึงมิตรแล้วเขาไม่ตอบมานี่ซิ โก๋ไม่ทราบว่าจะทำยังไงดี

จดหมายของหลานเหมือนระบายความในใจ เหตุการณ์ของชีวิตที่ผ่านมายังครับมนุษย์เรายังต้องเผชิญกับเหตุการณ์ดีร้ายอีกมากนัก จะดีหรือเลวก็สุดแต่บุญกรรม ทำกรรมดีไว้มาก ความดีย้อนสนองตอบมาก เป็นธรรมดา

เมื่อเราเหงาก็หาใหม่ เขาอยู่ไกลก็คงเหงาเหมือนกัน ป่านนี้คงหาใหม่

แก้เหงาสบายสังขารไปแล้ว

แหม...จะใจไม่ใส่ระกำเขียนจดหมายมาคุยกับอาฉบับนี้เป็นฉบับสุดท้ายได้ลงคอเชียวรึ ทำใจน้อยไปได้

อดีตที่ผ่านไป คิดเสียว่าเป็นการเรียนรู้ ความสมหวังความสำเร็จเป็นสิ่งที่ควรจดจำ ความชอกช้ำถือเป็นบทเรียน ไม่มีใครหรอกที่จะทุกข์เสมอไป สักวันหนึ่งเขาคงสมหวังพบสุขอย่างที่ใจปรารถนา ถึงหลานเอง ก็เถอะ...

"โก๋ ปากน้ำ"

ปิ๊ก

(ต่อจากหน้า 31)

น้องพัด จำปีนี้ต้องดูหนังสือให้มากหน่อยนะจ๊ะ แม่เดือนมา

พี่เทิ่ง เธอยังฝาแฝดกับพี่จิ๊ดไม่เปลี่ยนแปลงนางต้อยมันอิจฉาแน่จะ

น้อง แอปเปิลจำตอนนี้ยังมีผัวเป็นลูกศิษย์อยู่หรือเปล่ามันบาปนะจ๊ะน้อง

เก๊ภาวนา เธอยังทำเก๋อยู่กับคณะของเธอออร์คิดโชว์ **นะจ๊ะปิ๊ก..** เออเชียร์แล้ว...

แสงรวี แห่งคณะแสงรวีโชว์ เลิกผัวซาอุหันมามีผัวนักเรียนนายร้อยเสียแล้ว...ระวังเขาจะกลับมาฆ่าเอาเน้อเดียวจะหาว่าพี่ปิ๊กไม่เตือน ●

คลายปัญหาเลสฯ

(ต่อจากหน้า 33)

กับใครสักคน หลานเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รักใครรักจริงและเป็นคนคิดมากที่สุด หน้าตาก็พอใช้ได้ สูง 166 ซม. 32.24.35

รับรองว่าเราจะรักท่านด้วยความจริงใจ เพื่อนคือสิ่งที่เราต้องการ เพื่อต่อสู้กับอนาคตให้มีกำลังใจเล่าเรียนต่อไป เราอายุ 19 ปีฮะ

กราบเท้าอาโก๋ และขอขอบคุณที่รักพวกเราชาวแอลบีทุกคน คอยดูนะฮะคุณอา แล้วหลานจะบอกว่าหลานลงเอยกับ ท. ยังงั้น

รักอาโก๋

ส.

เรื่องทิ้งจดหมายลงตะกร้า สบายใจได้ โก๋ไม่เคย มีแต่อ่านแล้วเก็บเอาไว้ตอบ ถ้าฉบับไม่ได้ตอบก็เก็บเอาไว้อ่าน

จิตใจมนุษย์เอาแน่ไม่ได้ ทุกสิ่งอย่างมีแต่ความแปรเปลี่ยน ยามรักให้สัจจะแม้แต่คำสาบานก็ยังกล้าเอ่ยขาน แต่ยามเบื่อชิงชังก็กลายเป็นลมที่ออกจากปาก จับไม่ได้มองไม่เห็น เพียงมากระทบให้เกิดความรู้สึกแล้วก็พัดเลย

คนเราลองเจ้าชู้มันก็ต้องมีความกะล่อน ไม่งั้นก็ไปไม่รอด กะล่อนทั้งการกระทำ ทั้งวาจาหน้าด้านหน้าทน หน้าไหว้หลังหลอก ถึงจะเรียกว่าเจ้าชู้เต็มตัว

นี่โก๋ไม่ได้ว่าใคร แต่พูดถึงคนที่อยากจะเจ้าชู้จะให้ครบเครื่อง ต้องอย่างที่ว่ามานั้น

เขาเจ้าชู้ เราไปหลง จะไปว่าเขาหลอกเขาลวง มันก็ยังไงอยู่ เพราะเรานั้นก็รู้ ๆ อยู่จะให้สบายใจขอให้คิดเสียว่า เราอยากให้เขาหลอกก็แล้วกัน

มนุษย์เรายังเต็มไปด้วยตัณหา กิเลส ราคะ ความโลภ หลง จะให้ปลงมันไปเสียทุกอย่างนั้นก็ยาก เมื่อเรายังปรารถนามันก็เป็นเรื่องจะต้องเตรียมใจพลาดผิดหวังขึ้นมาเมื่อใด ก็สุดแต่เวรกรรม

หัวใจช้ำเจ็บย่อมจะเกิดขึ้นธรรมดา คิดเสียว่า รักแม้จะเป็นทุกแต่มันก็ลนุกแกมทรมานนั้นดีแล้ว

ตราบใดที่หัวใจยังไม่สิ้นปราศจากตัณหา เราก็ผจญกับความสุขความเจ็บกันต่อไป ก็ไม่มีใครอยากหนีมันใช่ไหม อย่างหลานนี้แหละ ทั้งเจ็บทั้งช้ำ แต่ก็ต้องใฝ่หา แต่เลิกเป็นคนคิดมากเสียไม่ได้หรือ คิดมากก็ทุกมากนะจะบอกให้.

"โก๋ ปากน้ำ"

รายชื่อผู้โชคดีได้รับรางวัลจาก จี.แอล.

1. ตุ๊กตาจี.แอล. ท่านชาย 1 ตัว

คุณเอกชัย ยุติศรี ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จ.ร้อยเอ็ด

2. ตุ๊กตาท่านหญิง 1 ตัว

คุณบุญรอด ประจันตวนิช 237 ซ. สุขสวัสดิ์ 2 ถ.สุขสวัสดิ์ บางปะกอก ราษฎร์บูรณะ กทม.

3. เครื่องนวดระบบสั่นสะเทือน 1 เครื่อง

คุณประเทือง ประพันฒน์โพธิ์ 114 ต.กอกบ อ.หนองไผ่ เพชรบูรณ์

4. พวงกุญแจตุ๊กตาคู่ 5 ท่าน

คุณสุชิน นิ่มสุวรรณ 4/8 ม.5 ซ.จัดสรรค ถ.สังฆ์สันติสุข กระทุ่มแบน หนองจอก กทม.

5. คุณเทียนชัย ทองอยู่เลิศ 139 หมู่ 4 ซ.เสื้อเต้น ถ.เจ้งสมิท ต.ในเมือง อ.เมือง ขอนแก่น

6. คุณพงศ์ศักดิ์ สังขภิญโญ ร.ร.บ้านมะกอกหวาน ต.มะกอกหวาน ชัยบาดาล ลพบุรี

7. คุณมนต์ทิพย์ ศศิมงคล 123 ถ.พระราม ต.ท่าหิน อ.เมือง ลพบุรี

8. คุณจิรวัติ ทรงศรี 4 ถ.สุรินทร์-ประสาท ต.เฉลียง อ.เมือง จ.สุรินทร์

การสมัครเป็นสมาชิก

บัตรสมัครเป็นสมาชิก จี.แอลคลับ

ชื่อ........................นามสกุล..............................

เพศ........อายุ......ปี บ้านเลขที่......ตรอก...............

ซอย.................ถนน...................ตำบล.................

อำเภอ.....................จังหวัด............................

เกย์ ☐ เลส ☐ ธรรมดา ☐ ไบฯ ☐

ท่านไม่ต้องเสียค่าสมัคร แต่อย่างใด เพียงแต่กรอกชื่อที่อยู่ลงในช่องแล้วส่งไปที่

โก๋ ปากน้ำ นิตยสาร จี.แอล สำนักพิมพ์จินดาสาส์น 686/15-16 ถนนจรัลสนิทวงศ์ บางพลัด กทม.10700

แต่ที่สำคัญที่สุดคือ ท่านต้องส่งไปรษณียบัตร หรือซองเปล่าติดแสตมป์จ่าหน้าถึงตัวคุณเองแนบไปด้วย เพื่อเราจะได้ส่ง หมายเลขประจำตัวของสมาชิก จี.แอล คลับ มายังท่าน และหมายเลขประจำตัวนี้เราจะใช้ประโยชน์ในการติดต่อกันในแต่ละครั้ง

การสมัครเป็นสมาชิก ท่านจะไม่ต้องเสียอะไรเลย แต่จะได้รับผลประโยชน์จากเราเป็นการตอบแทนในไมตรี โดยเราจะมีการจับสลาก แจกรางวัลในหมู่สมาชิก จี.แอลคลับเป็นประจำทุก 2 เดือน รางวัลที่ได้อาจจะเป็นตุ๊กตา จี.แอล สำหรับท่านหญิง ท่านชาย ตามเพศของสมาชิก หรือรางวัลเป็นของมีค่าต่างๆ ซึ่งเราจะจัดหามา แต่รับรองว่า ทุกชิ้นจะเป็นของแปลกหายาก แม้แต่โก๋เองก็อยากจะเป็นเจ้าของ

เซ็กส์ สแควร์

เซ็กส์ทางไปรษณีย์

คนอเมริกัน โดยเฉพาะผู้ที่ชอบหมกมุ่นในเรื่องอย่างว่า เป็นคนโชคดีที่ได้อยู่ใต้อนุสาวรีย์เจ้าแม่เสรีภาพ ทำอะไรได้อิสระเสรีอย่างไม่น่าเชื่อ เช่นการทำหนังเอ็กซ์ให้กันดูอย่างถึงใจพระเดชพระคุณ

อย่างที่เคยบอกแล้วว่า เวลานี้หนังเอ็กซ์ทางวิดีโอกำลังเฟื่องมหาเฟื่อง เพราะคนชอบดูหนังชวนเสียวพวกนี้อย่างเป็นส่วนตัวที่บ้านมากกว่าจะไปนั่งดูในโรง โรงหนังที่ฉายหนังเสียวจึงสลบซบเซาแทบว่าจะม้วนเสื่อไปตาม ๆ กัน

คนที่ได้ประโยชน์ในการนี้มากที่สุดจึงได้แก่บริษัทสร้างหนังวีดีโอ ซึ่งเวลานี้มีอยู่เกลื่อนกลาดทั่วอเมริกา โดยเฉพาะบริษัท U.S. Distributors ที่ขึ้นชื่อระบือนามในการส่งวิดีโอเทปหนังเอ็กซ์ทางไปรษณีย์ได้รวดเร็วที่สุด ชนิดที่ว่าสั่งวันนี้ พรุ่งนี้ได้ดูแล้ว

คนอเมริกันสมัยหนังเอ็กซ์ขึ้นสมองไม่ต้องไปเดินหาร้านวีดีโอให้เมื่อยเอ็นน่อง เพราะเขามีบริการทางไปรษณีย์ที่สะดวกสบายอยากดูเรื่องไหนชนิดใดเลือกจากแค็ตตาล็อคได้ แล้วก็สั่งไป จากนั้นก็รอรับ

เรื่องนี้คนสร้างหนังวีดีโอจึงเป็นคนรวย คนดูเป็นคนสนุก แต่คนที่บ่นอุบอิบเหลือเกิน คือบุรุษไปรษณีย์ ค่าที่ต้องหอบหิ้วสัมภาระมากกว่าที่เคย งานก็มากเหนื่อยก็เหนื่อย เต่เงินเดือนเงินดาวสงบเสงี่ยมอยู่เท่าเดิม มันซวยหลายแท้เด้อ ●

ปารีสคลั่งสุดขีด

ฝรั่งเขาว่า เป็นการยากที่จะเขย่าชาวปารีสให้ตื่นเต้นคลุ้มคลั่งในความวิปริตวิตถารแบบใดแบบหนึ่ง เพราะสิ่งเหล่านี้มีให้เห็นและเกิดขึ้นเป็นประจำอยู่แล้ว ถ้าไม่มีอะไรพิสดารแบบพลิกแพลงกลับโลกหน้าเป็นหลังจริง ๆ รับรองไม่มีใครสนใจ โดยเฉพาะในเรื่องการแต่งเนื้อแต่งตัว

แต่ยอดดีไซเนอร์ชาวปารีเซียงชอง-แบ๊บติสต์ เซอบิลประสพความสำเร็จอย่างงดงาม ในการแสดงแฟชั่นล่าสุดของเขาเมื่อเร็ว ๆ นี้ *เพราะ*

แฟชั่นที่เขาให้ชื่อว่า "เดอะ ดี เจอนีเร็ตส์" ไม่ได้แสดงตามโรงแรม

หรู ๆ หรืองานใหญ่ ๆ อย่างที่คนอื่นเขาทำกัน แต่ผ่าไปแสดงในดิสโก้แห่งหนึ่งของปารีส ด้วยเสื้อผ้าที่ใครใส่แล้วไม่มีคนมอง ก็แสดงว่าอีตานั่นตาบอด เพราะล้วนแล้วแต่เป็นชุดเปิดโชว์ส่วนตัวสำคัญอย่างถึงกึ๋น เพื่อประกอบกับการแต่หน้าทาปากทำผมทรงเพี้ยนสุดคลั่งจะกลายเป็นคนเด่นในทุก ๆ ที่

แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า ใครจะกล้าเอาเสื้อผ้าของคุณของมาใส่เดินตามถนน เพราะบางชุดมันเหมาะสำหรับโชว์ในงานเท่านั้น ใส่

ไปเดินทะเล่อทะล่าตามถนน มีหวังตำรวจขิวข้อหาแต่งตัวอุจาดตาสาธารณขนหรือไม่ก็ถูกฉุดไปปู้ยี่ปู้ยำ ค่าที่เปิดเผยยั่วยวนดีนัก ●

หนังสือป้องกันเฮิร์ป

โรคเฮิร์ป กามโรคชนิดดื้อด้านที่ทำให้ชายหญิงชอบสนุกขนพองไปตามๆ กัน เพราะว่ากันว่า เป็นโรคร้ายแรงที่ไม่มีทางรักษาได้ ใครเป็นแล้วมีแต่จะจอดป้ายลูกเดียว จอดอย่างน่าทุกขเวทนาเสียด้วย

เมื่อเป็นดังนี้จึงต้องมีการระวังระไวกันสุดฤทธิ์สุดเดช ทั้งด้วยการสวมปลอกยางระเริงสุข ทั้งยา และการปฏิบัติตัวในทางที่ถูกที่ควรสารพัดวงการแพทย์ก็สุมหัวกันคิดหาทางทำหราบปราบเจ้าเฮิร์ม อย่างเอาเป็นเอาตาย บรรยากาศในเรื่องนี้จึงเคร่งเครียดชวนปวดหัว

เพื่อคลี่คลายความหวาดหวั่นพรั่นกลัวของคนชอบสนุก ทางบริษัท Gauche Products จึงออกหนังสือมาเล่มหนึ่ง ให้ชื่อว่า เฮอร์เพล็กซ์ ทู ขายในราคาเล่มละ 2.95 ดอลลาร์

เป็นหนังสือเล่มเดียวที่ไม่มีคุณค่าทางการแพทย์สักนิด แม้จะเกี่ยวกับเรื่องเฮิร์ป และมีการแนะนำการป้องกันโรคนี้สารพัดแบบ เพราะทั้งหมดเป็นเพียงการล้อเลียนการค้นคว้าทางการแพทย์ ทำให้อ่านกันสนุก ๆ หนังสือเฮิร์ปเล่มอื่นอ่านแล้วน่าปวดกระโหลก แต่เล่มนี้อ่านแล้วต้องหัวเราะเอิ๊กอ๊าก

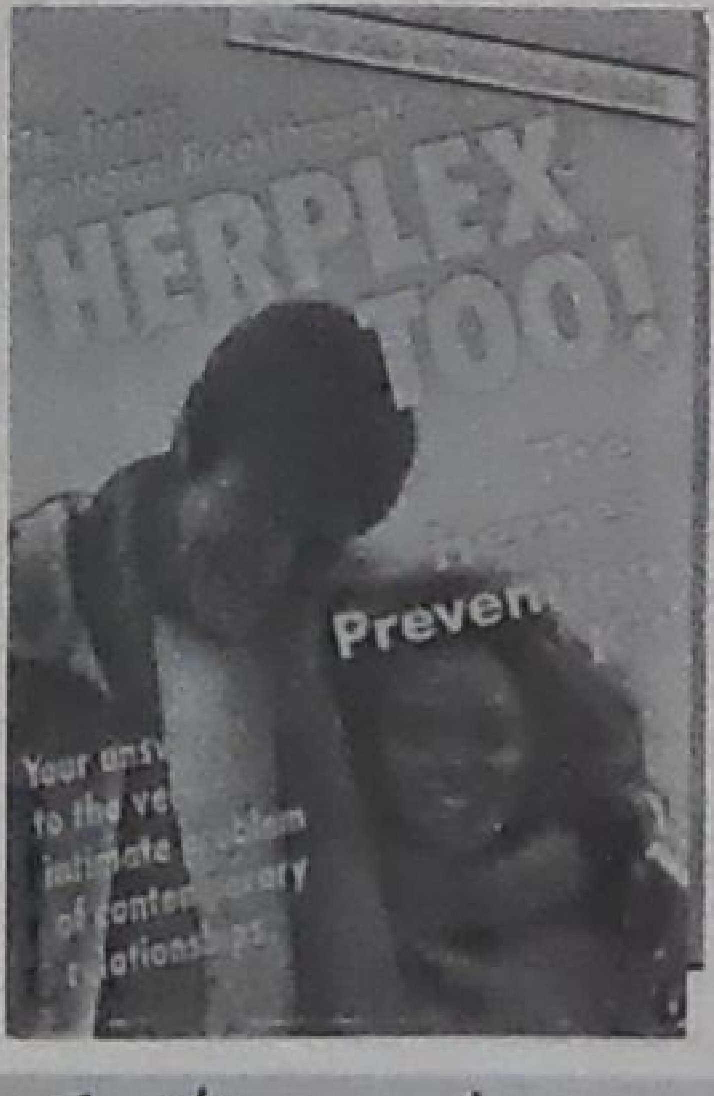

เห็นว่า มีเรื่องของการรับสมัครประกันภัยโรคเฮิร์ปด้วย ถึงใครทำประกันไว้จะไม่เป็นโรคร้ายแรงนี้เด็ดขาด แล้วยังมีการ์ด 3 มิติขนาดกระเป๋าใส่ตังค์ ไว้สำหรับพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้หญิง และมีใบประกาศรับรองความบริสุทธิ์สำหรับใส่กรอบติดข้างฝาด้วย บ๊องกันใหญ่ แต่ก็ทำให้บรรยากาศน่ากลัวของโรคเฮิร์ป อดความมึนตึงลงได้ไม่น้อย

ถ้าบ้านเมืองเรามีคนเป็นโรคนี้กันเยอะ ก็คงจะมีคนทำหนังสือทำนองนี้ออกมาเหมือนกัน เพราะถึงจะช่วยอะไรไม่ได้ในการป้องกันหรือบำบัดรักษา แต่ก็ทำให้อารมณ์แจ่มใส ลืมความน่ากลัวของมันได้เหมือนกัน ●

ก้นสะกิดอารมณ์

สมาชิกหนังสือชายชอบสนุก "แกลเลอรี่" กับผู้จัดทำหนังสือเล่มนี้ มีความเข้าอกเข้าใจกันอย่างน่าอบอุ่น คือถ้าคนอ่านต้องการอย่างไหนแบบใด ผู้จัดทำก็สรรหามาให้อย่างเอาใจ บางครั้งก็มีการหยั่งเสียงถามไถ่คนอ่านในหลายแง่มุม ซึ่งเกี่ยวข้องกับเซ็กส์ทั้งนั้น อย่างเมื่อหยก ๆ มานี้ เขาถามว่า

"คุณชอบส่วนใดทางด้านหลังของผู้หญิงมากที่สุด"

นกฮูกและเสือสิงห์กระทิงแรดพากันร่อนไปรษณียบัตรและจดหมายมาบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า

"ของที่น่าดูทางด้านหลังก็คือด้านหลัง"

หมายถึงบั้นท้ายของผู้หญิงนั่นแหละ เขาว่า ถ้ามันมีความโค้งโก่งงอนสักหน่อย ก็ทำให้อารมณ์ชื่นมื่นได้เยอะแล้ว เขาคนนี้เป็นผู้อ่านจากมิสซูรี่ และยังมีอีกหลายเขาที่แสดงความเห็นมาหลายรูปแบบแต่พอสรุปได้ว่า

แม้ผู้หญิงจะมีอกโต ๆ ขาสวย ๆ แต่ถ้าก้นแบนราบเกินไป ผู้ชายก็ไม่สนใจ มันไม่สะกิดอารมณ์ปรารถนา ว่างั้น

ผู้อ่านส่วนใหญ่บอกว่า แม้ก้นผู้หญิงจะโก่งงอน แต่ก็ไม่ควรใหญ่เกินไป ต้องพอเหมาะพอดี ถึงจะน่าฟัดน่าสะเด็ป

เมื่อสำรวจความเห็นของผู้อ่านออกมาได้อย่างนี้ แกลเลอรี่จึงเอาใจแฟน ๆ ด้วยการหาสาวก้นงามมาเปลือยบั้นท้ายโชว์ อย่างที่เอามาให้ดูเป็นตัวอย่างนี้ เขาว่า เป็นบั้นท้ายที่สะกิดอารมณ์อย่างที่สุด

เห็นคนทำหนังสือ 'แกลเลอรี่' กับคนอ่านเขาปรองดองกันอย่างนี้ ผมชักอยากให้ บ.ก.จี.เอล. เอาอย่างมั่งแล้วซี แต่จะเริ่มต้นในเรื่องใดดีล่ะ ช่วยคิดหน่อยพระคุณทัน ●

อีหนูสู้ชีวิต

1

2

3

อุ แม่เอ๋ยงามตา งามเกินกว่าจะกล่าวชมนวลนางผู้ก้าวเข้ามาในหน้าบันเทิงเริงอารมณ์ข่มความร้อนบนผิวกาย ที่ระเคืองระคายด้วยอากาศอันระบมบ่มจนแทบสุกงอมให้พลันผ่อนกลับเย็นสบายคลายร้อนในหายร้อนนอกไปตามกันบนเกาะเล็ก ๆ นามว่าแคนคูนซึ่งมีเนื้อที่เพียงกว้างเพียงไม่ถึงครึ่งไมล์ ไม่พอแม้แต่จะหลบ

4

5

เร้นกายจากมือกฎหมายที่ความตาม แต่สำหรับแม่โฉมงามผู้กรีดกรายเป็นนวลนางบนแผ่นฟิล์มย่อมเป็นที่มีความหมายยิ่งนัก

จากลาสเวกัส อันวุ่นวายทิ้งอาชีพนางแบบและนักประชาสัม-พันธ์ไว้เบื้องหลัง ทำไมเล่าก็ในเมื่อเธอมีอายุอานามเพิ่งเพียง 21 จะไม่ใฝ่คว้าหาความก้าวหน้าบนเส้นทางแห่งชีวิตอันโฉบเฉี่ยว เล่าไม่อายเธอบอกว่าเมื่อก่อนนี้เธอเป็นเพียงผู้หญิงธรรมดาท่าทางเปิ่นเทิ่นเสียเต็มประดาจะเยื้องกรายไปไหนเหมือนโอลีฟ ออยล์อ้อยมันน่าเกลียด

ไม่สายเกินไปหรอกคุณขา เธอจีบปาก บริหารร่างกาย 12 ขั้นทันใจไม่นานก็สวยได้ดังใจ รูปร่างดีสมส่วนก็ต้องหาทางสะดวก **ดอนน่า เสปียร์** แม่คนงามทรามสวาทจึงเข้าไปยังบีริว-เวอรี่ฮิลถิ่นดารา กลายเป็นนางแบบโฆษณาของฮอลลีวู๊ดพุ่งปรูดปราด แต่ก็นั่นแหละเธอว่างานที่นั่นน่าเบื่อเหลือประมาณ ถ่ายแบบไปบางครั้งก็ไม่ได้ผลเพราะคนบางคนดันผ่าเอาไปซุกแทนการแขวนทั้ง ๆ ที่เธอก็ยอมสละสิ่งที่หวงแหนจากสายตามาท้าทาย เมื่อไม่มี

6

7

8

9

11

จะเป็นฝ่ายตามสนองไม่ต้องมาตุ๊กติ๊กยุกยิกให้ปวดใจ

การงานเธอบอกว่า เอ้อ บางครั้งเราก็ต้องไขว่คว้าตามหาบ้างเหมือนกัน ต้องแข่งขันและแก่งแย่งเพื่อเข้าสู่จุดหมายปลายทางอันโสภา บงที่ 1 ค่อ 44 ล้านเรือนร่างอวบอัดเหมือนอัดด้วยนุ่น

ชอบชนิดหล่อเหลาและใจเย็น ชนิดที่ร้อนแรงเจ้าชู้ยักษ์ไม่ไหว เธอคิดว่ามันรุนแรงและไม่ถูกต้องกับรสนิยมอันวิไลของเธอจริง ๆ

ทั้งหมดที่ผ่านมาคือเรื่องราวเล็ก ๆ น้อย ๆ ของ โอดอนน่า สเปียร์อีหนูสู่ชีวิต ปิดท้าย ชื่อกัน

สักนิด ชื่อ
5 ฟุต 7
สะโพก 3.
คลอเคลียไ
แสนไกลจา
สวรรค์อันวิ
สารพัน หว

1. จ
2. แ
3. โ
ตาปรอย
4. เ
5. แ
เสารง
6. ร
ประวิง
7. ม
สวิง
8. เ
ร้อนกาย

กลายมาเป็นแฟน

ผลงานกระเดื่องโลกจาก
ยภู่กันของยอดจิตกรแก่ง
วรรดที่ 17 ปีเตอร์ พอล
ม เขาหลงใหลในมันต์เสน่ห์
งเรือนร่างของอิสตรี เขา
กมุ่นอยู่กับการเขียนภาพที่
ท้อนความงามอันเป็นอมตะ
ล่านั้นอย่างไม่ยอมเลิกรา
ะภาพวาดของเขาก็ยังคง

แสดงออกถึงความสวยสดงดงามอันเป็นสิ่งที่ได้รับการยกย่องและยอมรับกันในปัจจุบัน

เราจะพูดถึงงานของรูเบ้นกันในแง่ไหนดี นางแบบของเขาแต่ละคนล้วนลมุนละมัย กลมกลึง โค้งเว้าได้สัดส่วน ทั้งหมดที่กล่าวมาในสมัยโน้น เป็นสิ่งที่สุนทรีย์แต่ไม่ได้รับการยกย่องเท่าที่ควรด้วยกรอบแห่งศีลธรรม